

yeniipek yolu

KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ YIL: 23 SAYI: 263 OCAK 2010

KTO'dan
Arabuluculuk Kongresi

*Ticari Uyuşmazlıklarda
Ticaret ve Sanayi Odalarının Rolü*

Hayatınızı
Şansa
Bırakmayın!!!

Check-Up
yaptırın

Çünkü Check-Up bir çok hastalığın önceden
tespit edilmesinde etkin rol oynar...

Özel
**SELÇUKLU
HASTANESİ**

Hastane Cad. No: 28 Selçuklu / KONYA 0332 235 50 42 www.selcuklu.com.tr

7gün
24 saat

Başlarken

Değerli Üyelerimiz;

2009 yılı dünya piyasalarından son yılların en olumsuz ve dalgali yılı olarak tarihe geçmiştir. Krizlerin genel özelliği, önce mali kesimde başlayan sonra reel sektöre vurmasıdır. Her krizde olduğu gibi bu krizden de en fazla etkilenen sektör, reel sektör olmuştur. Yeni bir yıla girenken yeni bir dönemin başlamakta olduğunu, alışkanlıkların ve ezberlerin değişmesi gerektiğini kabul etmeliyiz. Gerinde bıraktığımız yılda iç talep, bilhassa özel sektör tarafında önemli ölçüde yavaşlamıştır. Buna karşılık artan kamu harcamaları mali disiplinin gevşetilmesinin bir sonucu olarak karşımıza çıkmıştır. Bütçe disiplininin bozulması kamu borcunun yükselme eğilimini de beraberinde getirmiştir.

2009 yılında düşük seyredecek milli gelir verileri, ülkemiz ekonomisinde tarihin en hızlı daralmalarından bir tanesinin yaşandığını gösteriyor. İlk dokuz ayda %8,4 olan daralma, dünyada geçmişte yaşanan krizlere benzemeyen çok şiddetli bir daralma yaşanmasıyla eş zamanlı fakat bir o kadar da yüksek seviyede olmuştur. 2009 yılında ülkemizdeki yavaşlama Türkiye'nin iç dinamikleri ve küresel sorunlardan kaynaklanmıştır. Yani global yavaşlamanın yansımaları yurt içi olumsuzluklarla birleşmiştir.

Milli gelirdeki durumun aynası olan sanayi üretiminin sadece 2009 verileri dikkate alındığında, yavaş da olsa iyileşme sinyalleri gösterdiği görülmüyor. Fakat 2008 yılına göre sürekli düşüş gösteren endeks, Eylül ayında da %8,6 azalış kaydetmiştir. Global talep koşullarının zayıf seyrinin ihracat talebinde güçlü bir iyileşmeye izin vermemesi ve düşük iç talep, sanayi üretimindeki düzelmenin yavaş seyredeceğine işaret etmektedir. 2010 yılında da sanayi üretimi hacimleri ile ekonomideki büyümenin paralel olacağı akıldan çıkmamalıdır.

2010 yılında iç talebi canlandırmadan, iç talebi canlandıracak tedbirleri almadan, dışarda talebi olan malları, özellikle de talebi canlı piyasalar belirleyecek o tür talebe ve o tür piyasalara dönük üretime geçmeden üretimi duraklatmayız, yeni yatırımları gerçekleştiririz. Bunların olmaması da %13,4'leri bulan işsizliğin daha da artması demektir. 2010 yılında da tıpkı geçtiğimiz yıl da olduğu gibi işsizlik sorunu olmaya devam edebilir. İşsizliğin azalması için üretim ve yatırım desteklenmelidir.

Ekonominin dinamizm göstergesi yatırımlardır.

Yatırım yoksa toparlanma istenen hızda olmayacaktır. Yatırım-tüketim denklemi birbirlerini olumlu ya da olumsuz etkileyen ve tetikleyen dengedir.

Şimdiki hedef üretim artışına istikrar kazandırarak ayrıca tüketim ve yatırım harcamalarında da artışa geçiş olmalıdır.

Bu aynı zamanda işsizliğe de çare olacaktır.

Nitekim IMF öngörülerinin aksine 2010 yılı bütçesine konulan yüzde 3,5'lik ekonomik büyüme hedefi biziye iyimserlik sağlamaktadır.

Yine bütçedeki öngörü uyarınca sanayideki büyüme de yüzde 4,4 olarak hedeflenmiştir. Bu da ekonomik büyümenin lokomotifinin sanayi olduğunu göstermekte ve bizleri olumlu yönde motive etmektedir.

Böylece iyimser beklentilerimizin gerekli tedbirlerle destekleneceğini umuyoruz. Çünkü; Sanayide ve üretimde yüksek büyüme sağlanmadığı sürece istihdamda artış gerçekleşemez. Yüksek işsizlik rakamının anlamı şudur ki; bunların derinleşmekte ve işten çıkarmalar artmaktadır. İşsizlikteki patlamanın mutlaka sosyal sonuçları olacaktır. Üretimdeki duraklamanın, işsizliğin artışı ana nedeni talepteki daralmadır. Dış talepteki değişiklikler kontrolümüz dışındadır. Fakat iç talebi harekete geçirmeye mecburuz. Şu anda toplumun geliri azaldı, geliri olanlar ise varlıklarını kaybetme endişesi ile tüketimlerini kısıt. Yani böyle bir ortamda yakın zamanda işsizliğin düzelmeye beklemiyoruz.

2009 yılında Türkiye ekonomisine paralel olarak ilimiz ekonomisi de tabii ki krizden etkilenmiştir. Merkez Bankamız sürekli olarak faizi düşmüştür. Aralık ayı itibarıyla %6,5 olan faiz oranları, piyasasın canlanmasında üretim ve yatırım rakamlarında olumlu bir etki ortaya koymamıştır.

Düşen faizlerin yanı sıra artan bütçe açığı -ki bu açık 2009 Kasım ayı itibarıyla yıllık 46,3 milyar lira olmuştur-, tehlike sinyalleri vermektedir. Bütçe açığının artması mali sistemden reel sektöre kaynak aktarımının azalması hatta tamamen kamuya aktarılması anlamına gelir. Reel sektörün aktör olmadığı bir ekonomide sadece kamu harcamaları yapmak ülkemize bütçe açığından başka bir şey vermez.

Konuları tüccar ve sanayiciler olarak biz bu kriz sürecini ve negatif verileri fırsatla çevirmek için işimizin ve bağlı bulunduğumuz sektörün kırılma noktalarını iyi tespit etmeli ve hedefe iyi kilitlenmeliyiz. 2010 yılında krizin etkilerini en aza indirebilmek için müşterilerimizle daha fazla bütünleşerek ve hem ülkemizdeki hem de dışarıdaki mevzuat değişikliklerini takip ederek piyasa kurallarına uyan değil piyasaya hükmeden bir Konya olmalıyız.

Türkiye ve Konya olarak finansal piyasalardaki hareketleri 2010 yılında da hafife almadan krizin reel kesime yansımaları en aza indirmeliyiz. Kriz dönemlerinde şirket sahibi olmak ya da şirket yöneticisi olmak kolay değildir fakat Konya geçmişte olduğu gibi 2010 yılında da bunu başarmıştır.

Eğer bu krizi, fırsatları değerlendirerek ve tehlikeleri de en düşük maliyetle atlatmak istiyorsak, panik yapmadan, sakin düşünerek tehlikeleri doğru tanımlayarak fırsatları da öngörmeyle gerekli önemi vermeliyiz. Şimdi ortak yaralarımızı netleştirme, ortak projeler üretme ve ortak kurullar yaratarak işletme ve uzun dönemli geleceğimizi güven altına almanın tam zamanıdır.

Değerli Üyelerimiz;

Yaşanılan kriz ortamında sadece Konya ekonomisini tek başına düşünmek mümkün değildir. Ülkemiz ve dünya ekonomisindeki gelişmelerde ilimizi doğrudan ilgilendirmekte ve etkilemektedir. Bu anlamda iş aleminin yakından ilgilendiren ekonomik gelişmeleri de sizlerle paylaşarak, gelecek yıllarda buna göre planlamalar yapmak büyük önem taşımaktadır. Bizler, bu bilgileri bugüne kadar sizlerle paylaştık bundan sonra da paylaşmaya devam edeceğiz.

Yaşadığımız ekonomik kriz bizlere önemli bir ders vermiştir. Yıllardır üzerinde durduğumuz tanıtım, markalaşma ve kurumsallaşma gibi konuların kriz döneminde ayakta kalabilmenin şartlarından olduğunu göstermiştir. Ekonomik krizin ilk günlerinden itibaren şehrimizde üretim ve yatırımın devam etmesi, iç piyasanın canlılığını kaybetmemesi, dış piyasada yeni pazar arayışları konusunda girişimlerin sürmesi gerektiğini dile getirenler tüccar ve sanayicilerimizin umutsuzluğa ve karamsarlığa kapılmadığı, çalışmalarına devam etmelerini istedik. Bunları gerçekleştirmemiz için başta tüm kurum ve kuruluşlar olmak üzere tüccar ve sanayicilerimize büyük görevler düşmektedir. Sizlerle birlikte 2009 yılında Mısır, Etiyopya gibi ülkelere ticari geziler yaparak yeni pazarların keşfinde Odamız genelinde ve sektör bazında öncülük etmiştir. Biz Konya Ticaret Odası olarak üzerimize düşen görevleri yerine getirme kararlılığı ve azmi içerisinde çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Bu duygu ve düşüncelerle tüm iş aleminin, tüccar ve sanayicilerimizin, hemşerilerimizin yeni yılını en içten dileklerimizle kutluyor, yeni yılın ülkemiz, milletimiz, tüccar ve sanayicilerimizin için başarılı ve bol kazançlı bir yıl olarak geçmesini temenni ediyorum.

Hüseyin ÜZÜLMİZ

KTO Yönetim Kurulu Başkanı

TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi

www.huseyinuzulmez.com.tr

04

Haber

KTO Türkiye'nin ilk
"Arabuluculuk Kongresi"ne
ev sahipliği yaptı

06

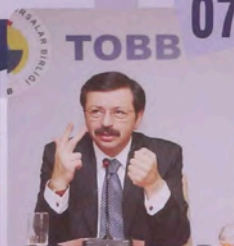
Haber

İş yaşamında
hoşgörü buluşması

Haber

Türk işadamları
dünya ekonomisinde
söz sahibi

07

TOBB

Dosya

Ticari uyuşmazlıklarda
ticaret ve sanayi
odalarının rolü

16

Analiz

Enflasyon
hedeflemesi

28

KONYA & TİCARET ODASI

Yeni
ipek yolu

dergisi

Araştırma

Kredi Garanti Fonu

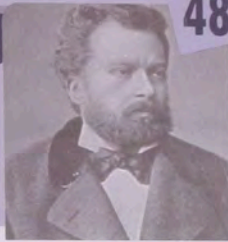
32

Kültür

Hemşerimiz
NAMIK KEMAL

48

Sanat

Tuğra Hat Sanatı

50

Tarih

Osmanlı
tımâr sistemi ve
Batı feodalizmi

54

İMTHAZ SAHİBİ

Konya Ticaret Odası Adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Hüseyin UZULMEZ

YAYIN KURULU

Nurettin ÖK
Mesut İNCE
Muammer Apancan SAHİN
Servet KAHVECİ
Mehmet SOYLU

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Ozan SAY

BİLİM KURULU

Prof. Dr. Hacı KARPUZ
Prof. Dr. Sami SAKAOĞLU
Prof. Dr. Ahmet ÖNAL
Prof. Dr. Orhan ÇEKER
Prof. Dr. Yavuz ATAR
Prof. Dr. Sami KARAHAN
Prof. Dr. Adem ÖZÜT
Yrd. Doç. Dr. Nazım KÖKÜ
Yrd. Doç. Dr. Gencer ARABACI
Yrd. Doç. Dr. Behiyyar EROĞLU
Yrd. Doç. Dr. Yaşar EROEMİR
Dr. Hasan ÖZÖNER

SANAT YÖNETİMİ

M. Fethi ÖZSOY

GRAFİK - TASARIM

Muhammet UNLUVAR

KARİKATÜR

Mehmet ÖZKENDİRCİ

BASIN SERVİSİ ASSTANLARI

Merve YILGIN

Gülşire MUTLU

YAPIM

UNLUVAR

Tel: 0332 345 91 30

BASKI/İKT

Damla Ofset A.Ş.
Tel: 0332 345 00 10 Fax: 0332 345 99 19
www.damlaofset.com.tr
damla@damlaofset.com.tr

DAĞITIM

Ekin Dağıtım Kurşu ve Aracılık Hizmetleri
Tel: 0332 236 36 12
Faks: 0332 237 78 06
E-posta: ekin@ekindagitim.com.tr

* Ayda bir yayınlanır.

* Dergimizdeki yazılar kaynak gösterilerek alınabilir.

* Dergimizde yayınlanan yazılarda ki

görseller yazılarda ki

* Dergimize yayınlanmak üzere

gönderilen yazılar yayınlanmaz

veya yayınlanmazsa iade edilemez.

Öd:

Telefon: 0 332 221 52 52

Faks: 0 332 353 05 46

Basın Servisi

Telefon: 0 332 221 52 94 / 221 52 95

Faks: 0 332 221 52 96

İnternet:

www.kto.org.tr

E-posta:

kto@kto.org.tr

Basın Müşavirliği

basinkto.org.tr - basinyektu.org.tr

Eküv-Anaştırma Servisi

ekud@kto.org.tr

De Ticaret Servisi

dt@kto.org.tr

Muhasebe Servisi

muhasbe@kto.org.tr

Yük. abon. bedeli:

30 TL

KTO Türkiye'nin ilk "Arabuluculuk Kongresi"ne ev sahipliği yaptı

"Uzlaş Yüzylında Arabuluculuk Kongresi" Konya Ticaret Odası'nda gerçekleştirildi. KTO Başkanı Üzülmöz, arabuluculuk kurumunun çağdaş hukuk sisteminde giderek daha önemli bir yer kazanan ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleri içinde birinci sıraya tırmanan bir sistem haline geldiğini söyledi.

Konya Ticaret Odası ev sahipliğinde Türkiye'nin ilk "Arabuluculuk Kongresi" gerçekleştirildi. Konya ABİGEM ve L'accademia Arete ile birlikte düzenlenen "Uzlaş Yüzylında Arabuluculuk Kongresi"nde Arabuluculuk Kanun Tasarısı'nın getirdiği yenilikler tartışılarak katılımcılara arabuluculuk kavramının önemi hakkında bilgi verildi.

Kongrenin açılış konuşmasını yapan Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, arabuluculuk yönteminin gelişmiş ülkelerde alternatif bir uzlaş sistemi olarak uygulandığını ifade ederek şunları kaydetti:

"Ülkemizde sanayi ve teknoloji hızla bir gelişim içerisinde. Ülkemiz dünya üzerindeki 17. büyük ekonomi haline gelmiştir. Gelişen ekonomimizle dünyanın gelişmiş ülkeleriyle aynı pazarı rekabet etmekteyiz. Yüzde 90'ını sanayi ürünlerinin oluşturduğu ihracatımızın büyük kısmını gelişmiş batı ülkelerine yapıyoruz. Ülke genelinde sayı 700 bine ulaşan şirket sayımızla Dünyanın en gelişmiş piyasalarıyla rekabet edecek kalitede, sanayi ürünleri üretiyoruz. Dünya üzerinde bu konumuz itibarıyla ürettiğimizi en kısa zamanda ve en uygun fiyatla pazara sürmek, ürün veya hizmet yelpazesini müşteri ihtiyaçlarına uyarlayabilmek zorundayız. Bu durum günümüzün rekabet şartlarında ticaretin olmazsa olmaz şartlarındandır. Bu şart gereği

ticaret alanında ilişkilerde görülen aksaklıkların ve uyuşmazlıkların da en kısa sürede çözülmesi gerekmektedir.

Ülkemizde mahkemelerimizin yükünün çok ağır olması sebebiyle yargı sürecinin yavaş işlenmesi ticari hayatımızdaki ilişkilerin düzenlenmesinde zaman kaybı yaratmaktadır. Zamanın en verimli şekilde kullanılması gereken günümüz şartlarında ekonomik faaliyetlerin temel unsurlarından biri de engellerin kaldırılarak girişimcilğin teşvik edilmesidir. Mahkemelerin yükünü azaltacak, işletmelerimizin zaman kaybını önleyecek "Arabuluculuk" yöntemi gelişmiş ülkelerde alternatif bir uzlaşma sistemi olarak uygulanmaktadır. Yakın bir zamanda tüm Avrupa Birliği ülkelerinin yasal olarak uygulamaya sokacakları bu sistemi Türkiye'nin de uygulaması bir zorunluluktur. Ticaretimizde önemli bir yeri olan AB ülkelerinden firmalarla iş ilişkileri olan Türk firmaların da olası uyuşmazlıklarını bu yolla çözmek durumundadırlar.

Ülkemizde henüz Adalet Bakanlığınca hazırlanan Kanun Tasarısı şeklinde yer alan "Arabuluculuk" kavramı ticari ilişkilerin daha hızlı ve konuya hakim kişiler tarafından düzenlenmesi içermektedir. Arabuluculuk kurumu, çağdaş hukuk sistemlerinde giderek daha önemli yer kazanan ve alternatif uyuşmazlık çözüm yöntemleri içinde birinci sıraya tırmanan bir sistem haline gelmiştir. Bu bakımdan, arabuluculuk hukuk sistemimiz içinde faydalı olacağına inanıyoruz.

Bugün ülkemizde ilk defa Konya Ticaret Odası'nda düzenlediğimiz Kongre'yle yeni bir kanun şeklinde düzenlenecek olan arabuluculuk kavramının hukuk sistemimiz üzerinde getireceği yenilikler tartışılacak iş çevrelerine getireceği avantajlar gün yüzüne çıkarılacaktır. Oysa ki arabuluculuk bizim kültürümüzde eski bir mihnetsedir. 13. yüzyılda bu topraklarda ortaya çıkan Ahilik Kurumu, iş yaşamında çıkan uyuşmazlıkların güven çerçevesi içerisinde arabuluculuk yöntemiyle çözümlenmekteydi. İnsanlar arasındaki

ticari ve toplumsal ilişkilerde; dürüstlük, güvenilirlik, iş ve meslek ahlakına saygı, hak ve hukuka riayet etme, saygılı, şefkatli, cömert ve güler yüzlü olma ilkelerini esas alan Ahilik sistemini uygulamayı bugün de tam anlamı ile başarabilirsek günümüz şartlarında yaşadığımız bir çok sorunu kendiliğinden ortadan kaldıracaktır.

Bizler de iş temsilcileri olarak yıllardır ticari uyuşmazlıklarda arabulucu rolü üstlenmekteyiz. İşadamların, risk almaya gerektiren bir uğraştır. Ancak bunu yaparken gerekli tedbirleri ve hırsı koruyacak mekanizmaların mevcudiyetini de bilmek zorundayız.

Bu noktada biz, ticaret ve sanayi odalarının ticari ilişkilerde en iyi biçimde arabuluculuk görevini yerine getireceğine inanıyoruz. İş dünyası temsilcilerinin tecrübe ve birikimleriyle bu görevi yerine getirebilecek yeterlikte olduğuna inanmakla birlikte yaratıcı ve farklı çözüm ve uygulamalarla anlaşmazlıkları giderebileceklerine inanıyoruz.

Arabuluculuk kavramının içerdiği; hız, maliyet, menfaat ve hak dengesinin sağlanması gibi avantajlar Odamızın da üyelerimiz için gözetilgi ilkelere, Bu sebeple Konya Ticaret Odası olarak arabuluculuğun yasalaşma sürecinin ardından uygulanması çalışmalarında her türlü desteği vermeye hazırız. Bu çerçevede, Odamızda arabuluculuk hakkında eğitim ve tanıtım faaliyetlerini gerçekleştirecek bir "Mediasyon Merkezi" kuracağız. Kuracağımız bu merkezde arabuluculuk konusunda Odamızı daha aktif görevler üstlenerek bir yapıya kavuşturacağız. Tasarımın yasalaşmasıyla Konya Ticaret Odası ticari uyuşmazlıkların çözüldüğü bir merkez haline gelecek çalışmaları gerçekleştirecektir. 127 yıllık tarihile şehrimizin en köklü kurumlarından biri olan Odamıza duyulan güvenle Konyalı tüccar, sanayici ve işadamlarımızın sorunlarına en hızlı ve en güvenilir şekilde çözümler getireceğiz. Şehrimizdeki işletmelerimizin yurt içinde ve dışında artan ticari faaliyetlerini daha hızlı ve daha güvenli hale getirmek adına arabuluculuk sistemini önemsemediğimizi bir kez daha ifade etmek istiyoruz."

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi
Hüseyin Üzülmaz,

"Ülkemizde sanayi ve teknoloji hızlı bir gelişim içerisinde. Ülkemiz dünya üzerindeki 17. büyük ekonomi haline gelmiştir. Gelişen ekonomimizle dünyanın gelişmiş ülkeleriyle aynı pazarda rekabet etmekteyiz. Yüzde 90'ını sanayi ürünlerinin oluşturduğu ihracatımızın büyük kısmını gelişmiş batı ülkelerine yapıyoruz. Ülke genelinde sayısı 700 bine ulaşan şirket sayımızla Dünyanın en gelişmiş piyasalarıyla rekabet edecek kalitede, sanayi ürünleri üretiyoruz. Dünya üzerinde bu konumuz itibarıyla ürettiğimizi en kısa zamanda ve en uygun fiyatla pazara sürmek, ürün veya hizmet yelpazesini müşteri ihtiyaçlarına uyarlayabilmek zorundayız.

Ankara Barosu Başkanı Ahsen Coşar da anlaşmazlıkların çözümlerinde yargın olarak yargı sisteminin tercih edildiğini belirtirken bunun da yargının yükünü artırdığını söyledi. Yargıya intikal eden anlaşmazlıkların çoğuluğuna bağlı olarak çözüm sürecinin de uzadığını ifade eden Coşar, "Geleneksel olarak kullanılan yargı artık yerini müzakere ve arabuluculuğa bırakmaktadır. Anlaşmazlıkların çözümünde yeni model olan müzakere ve arabuluculuk aslında insanların varlığının bu yana olan kavramıdır. Bundan böyle anlaşmazlıkların giderilmesinde müzakere ve arabuluculuk kavramlarının daha etkin rol alması gerekmektedir" dedi.

L'accademia Arete Başkanı Dr. Deniz Kite ise arabuluculuğun bir unvan değil yaşam biçimi olduğunu belirterek arabuluculuğun herkese açık bir meslek olduğunu söyledi.

Konya ABİGEM Direktörü Mustafa Salman ise işletmelerin arasında arabuluculuğun yaygınlaştırılması için yaptıkları eğitim ve bilgilendirme çalışmalarından haberdare, arabuluculuk konusunda alt yapı çalışmalarını sürdürdüklerini söyledi.

Protokol konuşmalarının ardından Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. İbrahim Ercan Başkanlığında "Uzlaşma Yüzyılında Arabuluculuk Kongresi" gerçekleştirildi.

KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı B. İsmail Haydaroglu Kongre'de "Arabuluculukta Ticaret ve Sanayi Odalarının Rolü" konulu sunum gerçekleştirdi. Kongrenin sonunda Haydaroglu, katılımcılara çeşitli hediyeler takdim etti.

İş yaşamında hoşgörü buluşması

Konya İş Kadınları Derneği tarafından organize edilen "İş Yaşamında Hoşgörü Buluşması" Konya Dedeman Otel'de gerçekleştirildi. Toplantıya, Konya Valisi Aydın Nezihi Doğan, Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akçürek, AK Parti Konya Milletvekilleri Ayşe Türkmenoğlu, Sami Güçlü, CHP Konya Milletvekili Atilla Kart, Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmaz, İç Anadolu Sanayici ve İş Adamları Dernekleri Federasyonu Başkanı Mehmet Akçürek, Yazar Elif Şafak ile farklı illerden 30'a yakın oda ve dernek temsilcisi katıldı.

Toplantının açılışında konuşan Konya İş Kadınları Derneği Başkanı Saima Yardımcı, ilk kez gerçekleştirilen buluşmanın Mevlana diyarı Konya'da yapılmasının son derece anlamlı olduğunu belirtti. Toplantının iş dünyası için önemli katkılarının olacağına inandığını ifade eden Yardımcı, "İş yaşamındaki güçlerimizi birleştirmeyi, sorunlarımızı çözmeyi ve dostluklarımızı pekiştirmeyi umut ediyoruz" dedi.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Hüseyin Üzülmaz de kadınların önemli haklara sahip olduğu ülkemizde iş hayatında daha aktif olmaları gerektiğini söyledi. Üzülmaz şunları kaydetti:

"Yurt çapında faaliyet gösteren iş kadını derneklerimizin katılımıyla düzenlenen bu buluşmanın Mevlana şehri Konya'mızda gerçekleştirilmesinden büyük bir mutluluk duyuyorduk."

Bu günün ayrı bir önemi de kadınlarımızın milletvekili seçme ve seçilme hakkı tanınan gün olmasıdır. Kadınlarımızın her vatandaş gibi eşit haklara sahip olduğu bu önemli günde düzenlenen toplantıda kadınlarımızın iş hayatında, sivil toplum kuruluşlarında ve sosyal hayatta daha aktif olmalarının gerekliliği vurgulanmalıdır.

Mevlana'nın temel felsefelerinden biri olan hoşgörünün iş hayatında da etkin kılınmasına katkı sağlayacak bu toplantının iş hayatında yer alan kadınlar tarafından düzenlenmesi ayrı bir önem taşımaktadır.

İş hayatının temelinde sevgi, kardeşlik, yardımlaşma ve dayanışma duyguları esas alınmalıdır. Bütün bu duyguların temelinde de hoşgörü yatmaktadır. Hoşgörünün sağlanan birliktelik, iş dünyasındaki kurumları daha güçlü daha sağlam bir yapıya kavuşturur. Sehrimizin son dönemde gerçekleştirdiği atılım tüm kurumlarımızla birlik içerisindeki çalışmaları neticesinde gerçekleşmiştir.

Konyamızın bundan sonra da gerçekleştireceği ilerleme hoşgörü temelinde sağlanacak birliktelikle mümkün olacaktır.

Konya iş kadınları derneğimizin de bu konuda gösterdiği duyarlılıkla ülkemizde faaliyet gösteren iş kadınları dernekleriyle buluşma gerçekleştirmesi hepimiz açısından çok önemlidir.

Bizler iş hayatında her kesimin yer almasından yanayız. İş kadınlarımızın hoşgörü ve saygı çerçevesinde iş hayatına yeni katkılar sağlayacağını düşünüyoruz.

Kadınlarımızın iş dünyasında ve çalışma hayatında daha aktif olmaları, kendilerine has yetenek ve becerilerle mal ve hizmet üretimine katkı sağlamasıyla ekonomiyi yeni bir hareketlilik kazandıracaktır.

Bu sebeplerle kadınların iş hayatında daha aktif, daha üretken, daha girişimci olmalarını sağlayacak projelere oda olarak tam destek verdik bundan sonra da destek vermeye devam edeceğiz.

Odamızın girişimcilik konusundaki tecrübelerini bünyemizde faaliyete geçirdiğimiz Konya Kadın Girişimciler Kurulu ve Kadın Girişimciler Masası'nda uygulayarak hem iş hayatına daha aktif katılmak isteyen kadınlarımıza yol gösteriyoruz hem de Konya'nın ekonomik hayatına bir hareket getiriyoruz.

Konya Ticaret Odası geçmişte ilk kadın meclis üyesinin bulunduğu kurumken, bugün en çok kadın meclis üyesinin bulunduğu odaların başında gelmektedir. Meslek Komitelerimizde, Meclisimizde ve Meclis Başkanlık Divanımızda yer alan kadın üyelerimizle iş hayatındaki kadınlarımızın sorunlarına çözüm üretmek seslerini duymada önemli bir görevi yerine getiriyoruz. Ancak, mevcut durumu yeterli görmüyor, kadınların iş ve sivil toplum kuruluşları ile sosyal hayatta daha çok görev almasını istiyoruz.

Vefatının 736. yıldönümünde 'Şeb-i Arus' töreniyle bir kez daha anacağımız Hz. Mevlana'nın bu topraklara miras bıraktığı hoşgörü, sevgi, yardımlaşma gibi yüce duyguların iş hayatımızda daha etkin hale gelmesini en içten duygularla desteklediğimizi ifade etmek istiyoruz."

Konya Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akçürek ise Şeb-i Arus törenlerine sayılı günler kala iş dünyasında "hoşgörü" içerikli bir toplantının Konya'da yapılmasının çok güzel bir rastlantı olduğunu vurguladı. Hoşgörünün iyi anlaşılması gerektiğini anlatan Akçürek, "Hoşgörü kavramı kendini en güzel Mevlana'da buluyor. Mevlana'ya göre hoşgörü ötekileştirmek ve farklılıkları zenginlik olarak görmek" diye konuştu.

Konya Valisi Aydın Nezihi Doğan da toplantının Konya'da gerçekleşmesini önemsendiğini belirterek, kadınların iş hayatında yer almasının Cumhuriyet'in kazanımlarından olduğunu söyledi.

Protokol konuşmalarının ardından "İş Yaşamında Hoşgörü" konulu panele geçildi. Konya Devlet Tiyatrosu Müdürü Tomris Çetinel'in yönettiği panele, konuşmacı olarak Mevlana'nın 22. kuşaktan torunu ve Uluslararası Mevlana Vakfı yöneticisi Esin Çelebi Bayrı, Dr. Faik Özdengül ve Dr. Deniz Kite katıldı.

Türk İşadamları dünya ekonomisinde söz sahibi

Ekim ayında Eurochambres başkan yardımcılığına seçilen Rifat Hisarcıklıoğlu, aynı zamanda ECO Ticaret ve Sanayi Odası'nın başkanlığını yürütüyor. TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Konya Ticaret Odası Başkanı Hüseyin Üzülmüş İslam Ticaret ve Sanayi Odası Başkan Yardımcılığı görevini yerine getiriyor. İstanbul Ticaret Odası Başkanı Murat Yalçınbaş, Akdeniz Ticaret ve Sanayi Odaları Birliğinin (ASCAME) başkanlığına yeniden seçilirken Uluslararası Karayolu Taşımacıları Birliğinin (IRU) yönetiminde de İzzet Salah vasıtasıyla Türk

YIRICALI, DÜNYA ODALAR FEDERASYONU (WCF) BAŞKANLIĞINAYENİDEN SEÇİLDİ

Türkiye Odalar ve Borsalar Birliğine (TOBB) bağlı Dış Ekonomik İlişkiler Kurulunun (DEİK) İcra Kurulu Başkanı Rona Yırcalı, 2005 yılından bu yana yürütmekte olduğu Dünya Odalar Federasyonu (WCF) başkanlığına yeniden seçildi.

TOBB Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu, konuya ilişkin olarak düzenlenen basın toplantısında yaptığı konuşmada, Yırcalı'nın başkanlığına seçildiği WCF'in, 125 ülkede iş dünyasının çatı örgütü olan Milletlerarası Ticaret Odası (ICC) bünyesinde yer alan ve 140 ülkede 14 binden fazla oda ve oda birliğini kapsayan bir kuruluş olduğunu bildirdi.

Hisarcıklıoğlu, 2001 krizine kadar Türk iş dünyası olarak küreselleşen dünyanın ne olduğunu tam olarak anlayamadıklarını belirterek, küreselleşen dünyada kararların başkentlerde değil uluslararası ticaretin döngüde karar merkezlerinde verildiğini kaydetti.

Bu nedenle 2001 yılında görevde geldiklerinde uluslararası piyasalarda etkin olmak için bütün üye oldukları uluslararası kuruluşların yönetiminde yer almak için çalışmalar başladıklarını ifade eden Hisarcıklıoğlu, sözlerini şöyle sürdürdü: "Eskişiden diplomasi sadece hükümet ve bürokrasi tarafından yapıldı. 1990'lardan sonra ikinci diplomasi tabiri yerleşti. Biz 2001'e kadar ikinci diplomasi nedir, onun da farkında değildik. İkinci diplomasi iş alevinin kurmuş olduğu bir bağlantı grubu ve iş alevi ülkelerin politikalarını ve bürokratların nasıl davranmasını gerektirdiğini belirliyor."

Hisarcıklıoğlu'nun, Türkiye'deki iş dünyasının uluslararası kuruluşlardaki başarılarına ilişkin verdiği bilgilere göre, bu yılın ekim ayında Eurochambres başkan yardımcılığına seçilen Hisarcıklıoğlu, aynı zamanda ECO Ticaret ve Sanayi Odasının başkanlığını yürütüyor. TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Konya Ticaret Odası Başkanı Hüseyin Üzülmüş, İslam Ticaret ve Sanayi Odası Başkan Yardımcılığı görevini yerine getiriyor. İstanbul Ticaret Odası (İTO) Başkanı Murat Yalçınbaş, Akdeniz Ticaret ve Sanayi Odaları Birliğinin (ASCAME) başkanlığına yeniden seçilirken Uluslararası Karayolu Taşımacıları Birliğinin (IRU) yönetiminde de İzzet Salah vasıtasıyla Türk iş dünyası temsil ediliyor.

Konuşmasının ardından soruları yanıtlayan Hisarcıklıoğlu, "Girişimcilik ve ticaretle Türkiye olarak çok başarılıyız. Allah bize böyle bir girişimci ruh verdiği için şükrediyorum. Doğal kaynak vermemiş ama müthiş bir girişimci ruhumuz var" diye konuştu.

TOBB Başkanı olduğu dönemde Birlikte ve odalarda İngilizce bilen eleman sayısının çok az olduğunu, geçen süreçte çok mesafe katıldığını belirten Hisarcıklıoğlu, "Simdi işle odamız (OF) bile Avrupa'da birinci oluyor" dedi.

Hisarcıklıoğlu, iş dünyasının kendini anlatmasının önemiye işaret ederek, "Bizi keşfetmelerini bekliyoruz. Kimse sizi keşfetmeye hazır değil. Sen gidip kendini anlatacaksın. 2003'de Eurochambres yönetim kuruluna girenken, karşı olanların hepsi, bu seçimde baş destekçilerim" diye konuştu.

Kriz nedeniyle korumacılığa yönelen ülke liderlerini de eleştiren Hisarcıklıoğlu, "Korumacılıkla dünya zenginliğini katkı sağlayamazsınız. Dünyanın yarısı aç. Bununla savaşmak için ticaretin önündeki engellerin kaldırılması ve zenginliğin paylaşılması gerek" diye konuştu.

DEİK İCRA KURULU BAŞKANI VE WCF BAŞKANI RONA YIRICALI

DEİK İcra Kurulu Başkanı ve WCF Başkanı Rona Yırcalı, 2010-2012 dönemi için üçüncü kez başkanlığına seçildiğini ifade ederek, aynı dönemde

ICC yönetim kurulu üyeliği görevini de sürdüreceğini kaydetti.

Yırcalı, WCF'nin amacının odaların birbiriyle münasebetlerini düzenlemek ve daha iyi organize olmuş, daha iyi bilgi ve finansman imkanlarına sahip odaların deneyimlerinden, daha mütevazı odaların da faydalanmalarını sağlamak olduğunu da belirtti.

Özellikle gelişmekte olan ülkelerde odaların KOBİ'lere odaklanmasını istediklerini ifade eden Yırcalı, KOBİ'lerin hem politik hem ekonomik ağırlıkları ile ülkeler için taşıdığı öneme işaret etti.

Yırcalı, 2007 yılında Türkiye'de ve 2009 yılında Malezya'da gerçekleştirilen Dünya Odalar Kongrelerinden bir sonrakinin 2011 yılında Meksika'da yapılacağını belirterek, bu toplantıların, ekonomi aktörlerinin çeşitli konularda görüşlerini açıkladıkları önemli bir platform oluşturduğuna dikkat çekti.

Gümrük işlemlerini kolaylaştırmak açısından önem taşıyan ve fuar, sergi, numune gönderme gibi durumlarda ürünlerin gümrüklerden geçici giriş ve çıkışı sağlayan ATA Karne Sisteminin WCF tarafından organize edildiğini hatırlatan Yırcalı, "65 ülkede bu sistem var ve 2008 yılında da 160 binden fazla ATA karnesi kullanıldı ve aşağı yukarı 20 milyar dolarlık bir malın çeşitli ülkelere girip çıkmasını kapsayan bir konu" dedi.

WCF olarak Eurochambres, ASCAME, Asya Pasifik Ticaret ve Sanayi Odaları Konfederasyonu (CACCİ) gibi uluslararası odalar birlikleriyle yakın ilişkiler yürüttüklerini söyleyen Yırcalı, G8 yerine G20'nin giderek önem kazandığı günümüzde bu ülkelerin odalarının da C20 altında bir araya geldiklerini anlattı.

Rona Yırcalı, "Dünyanın ekonomik gündeminin konuşulduğu platform G20 olacak. İlk defa bu seneden itibaren bu ülkelerin odalarına büyük önem veriliyor. WCF'nin önemli katkısı var. Bu platformda iyi bir yer alabilirsek, ki şu anda almış vaziyeteyiz, bundan sonra yapılacak ve dünya ekonomisine yön verecek kararlara o bölgelerin odaları ve ekonominin temsilcileri olarak önemli miktarda tesir etme kanallarına sahibiz" diye konuştu.

Sigorta acenteleri Konya'da buluştu

Konya Ticaret Odası ve Sigorta Acenteleri Birliği'nin organize ettiği "Bölgesel Bilgilendirme Toplantısı" Konya Dedeman Otel'de gerçekleştirildi.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi Hüseyin Üzülmöz, Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürü Dr. Ahmet Genç, Risk Yöneticisi Koçu Tanfer Dinler ile Sigorta Acenteleri Birliği Yönetim Kurulu Başkanı Ayşe Kılıç'ın konuşmacı olarak katıldığı toplantıya Konya, Karaman, Aksaray, Kayseri, Ankara, Nevşehir, Erzurum ve İstanbul'dan gelen sigorta acenteleri katıldı.

Toplantının açılış konuşmasını yapan Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı TOBB Yönetim Kurulu Sayman Üyesi

Hüseyin Üzülmöz, 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu ile sektör adına olumlu gelişmeler olduğunu ve daha da olacağını vurguladı. Konya'da böyle bir toplantı organize edilmesinden duyduğu mutluluğu ifade eden Üzülmöz şöyle konuştu:

"Büyük bir ekonomiye sahip olan ülkemizde sigortacılığın henüz istenilen rakamlara ulaşamamış olması bu konuda yeterli tanıtım ve bilgilendirme ihtiyacını da beraberinde getirmiştir. 2007 yılında yürürlüğe giren 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu ile sektöre köklü düzenlemeler getirilmiş ardından çıkarılan yönetmeliklerle sektörün yeniden yapılandırılması sağlanmıştır. Bu sayede, sigortacılık sektörünün potansiyelini kullanarak düzenli büyümesi hedeflenmiştir. AB'ye üyelik sürecinde ülkemizin sigortacılık konusunda artan yükümlülükleri ile sektörün önümüzdeki dönemde hızla büyümesi öngörülmektedir. Genç bir nüfusa sahip olan ülkemizde sektör için büyük bir potansiyel oluşturmaktadır.

Günümüzde sigortacılık, ekonomik ve sosyal hayatında çok önemli bir yere sahip olarak, ülke ekonomisine katma değer kazandırmaktadır. Sigortacılık ülkelerin gelişmişlik düzeylerinin belirlenmesinde de önemli bir göstergesi olarak kabul edilmektedir. Fakat küresel ekonomik krizin etkisiyle, sigortacılık sektörü de sıkıntılı günler geçirmektedir. Bu toplantıyla sektörde faaliyet gösteren acentelerimizin sorunlarını paylaşıp ortak çözüm noktasında hareket edebileceklerini inanıyoruz.

Odamız, sigortacılık sektörü ile yakından ilgilenmekte; TOBB ve T.C. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı arasında yapılan protokol ile Sigorta Acenteleri ile Sigorta Ekspertlerine de hizmet vermektedir.

TOBB'un Sigorta Acenteleri ve Sigorta Ekspertlerine yönelik bir diğer hizmeti de Sigorta Acenteleri için Uygunluk Belgesi, Sigorta Ekspertleri için ruhsat başvurularının alınması ile ilgilidir. Bilindiği gibi, ülkemiz sigortacılığının geliştirilmesini ve sigortacılık sektörünün güvenli ve istikrarlı bir ortamda etkin bir şekilde çalışmasını amaçlayan 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu gereğince düzenlenen "Sigorta Ekspertleri Ruhsatı ile Sigorta Acenteleri Uygunluk Belgesi" başvurularının kabulüne ilişkin olarak Konya Ticaret Odası, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve T.C. Başbakanlık Hazine Müsteşarlığı arasında yapılan protokol neticesinde yetkilendirilmiştir. Odamız bu yetki çerçevesinde, şehrimizde 400'den fazla sigorta acentesine hizmet vermektedir. Odamız bundan sonraki dönemde de sigorta acentelerimizle işbirliği içerisinde çalışmalarına devam edecektir."

SAB Başkanı, Sayın Ayşe Kılıç da sektörün tüm taraflarıyla, ahenk içinde birlikte çalışmak arzusunda olduklarını ifade etti.

Hazine Müsteşarlığı Sigortacılık Genel Müdürü Dr. Ahmet Genç ise yaptığı konuşmada 5684 Sayılı Sigortacılık Kanunu'nun getirdiği yeni düzenlemeler ve son gelişmelerden bahsetti.

Risk Yöneticisi Koçu Tanfer Dinler de "Risk Yönetimine farklı bir bakış" adlı sunum gerçekleştirdi.

Konuşmaların ardından SAB Başkanı Ayşe Kılıç, Konya Ticaret Odası'nın sigorta acentelerine gösterdiği destek sebebiyle KTO Başkanı

SAB Başkanı Kılıç Üzülmöz'e plaket hediye etti

2009'un son fuarları açıldı

KTO - TÜYAP Fuar Alanı'nda düzenlenen, Kondöküm 2009 ve Konya 3. Yan Sanayiler Fuarı düzenlenen törenle açıldı.

KTO - TÜYAP Uluslararası Fuar Merkezi'ndeki açılışa Konya Valisi Aydın Nezihi Doğan, Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, Konya Ticaret Odası Meclis Başkanı Seyit Karaca, KSO Yönetim Kurulu Başkan Vekili Tahir Şahin ile meslek kuruluşlarının temsilcileri ve davetliler katıldı.

Konya Ticaret Odası Meclis Başkanı Seyit Karaca törende yaptığı konuşmada şunları kaydetti:

"Bugüne kadar düzenlenen fuarlar sektörlerin her geçen gün gelişmesine, değişen ve gelişen teknolojiyi yakından takip ederek, yeni pazarlar bulmasına vesile olmuştur. Fuarların ne kadar önemli olduğunu sektörlerimizin gelişmesinden de açıkça görebilmekteyiz. Birazdan açılışı yapacağımız Kondöküm fuarıyla döküm sektörünün temsilcileri bir araya gelecek, sektörün sorunları tartışılacak, çözüm yolları aranacaktır.

Döküm sektörü otomotivden makineye, beyaz eşyadan inşaat sanayine kadar çok çeşitli sektörlerle hitap ettiği için ülkemiz ve şehrimiz açısından önemli bir sektör konumundadır. Türkiye son zamanlardaki önemli yükselişi ile Avrupa'da 5. sıraya kadar ilerlemiştir. Avrupa'da birçok ülkede döküm sanayine yönelik çevre mevzuatında sıkı bir kısıtlama getirilmesi sonucu birçok üretimden vazgeçmiştir. Buradan kayan talep Türkiye'ye yönelmiştir. Türkiye son dönemdeki Avrupa'ya ihracatı ile yurtdışındaki birçok firmanın tedarikçisi konumuna gelmiştir. Dünya üretiminin yaklaşık %1.5'i ülkemizedir. Türkiye'deki potansiyel üretim miktarı ile Dünya'da hak ettiği yeri alacaktır.

Konyamız; sektöre sağladığı temel hammadde bazında Türkiye'nin öne ileri arasındadır. PİK, Sfero ve Çelik dökümde işletme sırası bakımından Türkiye'de lider konumundadır. Konya üretim miktarı ile de ilk üç il arasında yer almaktadır. Kurulu kapasite açısından Konya, Türkiye'de en fazla kapasiteye sahip olan il konumundadır. 4.5 milyon açık alan kapasitesi ile Konya, Türkiye'nin %14 kapasitesine sahiptir.

Konya'da döküm sanayi yapılan yatırımlar sonucunda hızla gelişmektedir ve ürün çeşitliliği ve kalitesi de artmaktadır. Tüm bunlara rağmen şehrimizin sektördeki sorunları devam etmektedir.

- Aşırı firma sayısı ve kapasite fazlalığı,
- Kayıt dışı çalışan firmaların çokluğu,
- Düşük kapasite kullanım oranı,
- Kalifiye eleman yetersizliği,
- Devlet teşviklerinin yeterince araştırılmaması ve buna bağlı olarak kullanılmaması,
- Sistem dışı üretim yapan firmaların, denetim eksikliğinden dolayı ucuz maliyetli ancak kalitesiz mal üretimi
- Markalaşmış ürün azlığı, pazarlama faaliyetlerine yeterince ağırlık verilmemesi; sektörün önemli sorunları arasındadır.

Düzenlediğimiz bu fuarla bir araya getirdiğimiz sektör

temsilcileriyle beraber ortak akıl çerçevesinde sorunların çözümü için çalışalım. Döküm sektörümüzün ilimizdeki potansiyelini değerlendirerek; savunma sanayinin kullandığı havan parçaları, mermi, roket başlıklarında kullanılan alüminyum parçalar vb. Konya'da üretilebilir. Konya gelişen döküm sektörüyle savunma sanayi için üretim merkezi olmaya adaydır.

Bugün açılışı yapacağımız bir diğer fuarımız da Yan Sanayiler Fuarı'dır.

Otomotiv yedek parça konusunda Konya, Türkiye'de bir üs haline gelmiştir ve her türlü yedek parça yüksek kalitede üretilmektedir. Bugün Konya'da otomotiv yan sanayinde faaliyet gösteren yaklaşık 1000 firma bulunmaktadır. Bunlardan 350 tanesi uluslararası rekabet pazarlarında ihracat yapan ve teknolojik olarak ileri Orjinal Parça Üreticisi Firmalara yönelik üretim yapan firmalardır. Konya otomotiv yan sanayisi, ülkemizde imal edilen taşıt araçları için gerekli olan parçaların %80'ini karşılayabilecek düzeye gelmiş bulunmaktadır. İlimiz ihracat yapısı içinde makine alet ve parçaları ile motorlu kara taşıt aksamı kalemleri önemli bir potansiyele sahiptir.

Düzenlenen bu fuarlar, ilimizin ticari ve sanayi potansiyelini geliştirerek, Konya'nın birçok noktada kendi kabuğuna kırmaması yardımcı olacaktır.

Konya Ticaret Odası olarak şehrimizde düzenlenen fuarlara büyük bir önem vermektedir. Düzenlenen bu fuarlar sektörün takip etmesi gereken yenilikleri göstermesi açısından önem taşıdığı gibi firmaların tanıtımına ve pazarlarını genişletmelerine de yardımcı olmaktadır."

Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek de konuşmasında, Konya sanayisinin övgüyle bahsetti. Umutsuzluğa kapılarak morali bozulmaları Konya sanayisinin nereden nereye geldiğini göstererek ülkenin açılacağına belirlen Akyürek, "Konya sanayisi öz kaynakla bugün bugüne gelmiştir. Biz de yerel yönetimler olarak yatırımcıların önünü açmak için yatırım altyapısı oluşturmada gayret gösteriyoruz" dedi.

Vali Aydın Nezihi Doğan ise, fuarlar sayesinde farklı yöntemler kullanarak başarılı olanların örnek alabileceğini ifade etti. Vali Doğan, "Dünyada çok hızlı bir değişim yaşıyoruz. Artık teknoloji öylesine değişti ki üretim zincirlerinin belli halkaları farklı ülkelerde yapıyor. Dünyadan olup bitenlerden haberdar olmanın yolu fuarlardır. Malın üretilmesinden pazarlamasına doğru bizden farklı yöntemleri kullananların başarılarını fuarlarda görüp örnek almamız lazım" diye konuştu.

Konuşmaların ardından protokol üyeleri kurdele keserek iki fuarın açılışını yaptı. Açılış ardından standartları gezen davetliler sergilenen ürünler hakkında bilgi aldı.

60 firmanın yer aldığı, dört gün boyunca açık kalan Kondöküm 2009 ve Konya 3. Yan Sanayiler Fuarlarında yurt dışından; İran, Suriye, Irak ve Türk cumhuriyetlerinden gelen profesyonel ziyaretçilere ev sahipliği yapıtı.

“Osmanlı Arşiv Belgeleri” KTO'da sergilendi

Sakarya Üniversitesi Öğretim Üyesi Doç. Dr. Ebubekir Sofuoğlu'nun çalışmasıyla hazırlanan Osmanlı Arşiv Belgeleri Sergisi, Konya Ticaret Odası'nda açıldı.

KTO Fuarı Salonunda açılan sergide Osmanlı'nın Balkanlar'da yaptığı hizmetleri anlatan 64 parça Osmanlı Arşiv Belgesi sergilendi.

Serginin açılışında konuşan KTO Yönetim Kurulu Başkan Vekili Mehmet Sertçakar, Osmanlı'nın Balkanlarda bıraktığı izlere bakarken sadece ayakta kalabilen mimari eserleri değil; Osmanlı'nın yönetim şeklini de irdelemek gerektiğini belirterek şunları kaydetti:

“Bir Macar tarihçi, 500 sene hakimiyetleri altında yaşadığımız Osmanlılar, bize hayat hakkı tanımasalar ve günde bir gayrimüslim öldürselerdi, bu gün Yunan, Sırp, Bulgar ve Romen halkından bahsedilemezdi diyor. Kaldı ki bu gün o coğrafyalarda, Türk kökenli olanlar hariç Türkçe konuşulmamaktadır. Avrupa Devletleri coğrafi keşiflerle beraber Afrika, Asya ve Amerika kıtasında yaptığı sömürgecilik üzerine kendi dillerini de konuşulur hale getirmiştir ve bu ülkelerde halen konuşulan diller bunlardır.

Üç kıtada 600 yıl hüküm süren Osmanlı, günümüz dünyasında model alınması gereken bir yönetim tarzına sahipti. Osmanlı'nın Balkanlarda yaptığı hizmetleri gözler önüne seren bu çalışmayı hazırlayan Doç. Dr. Ebubekir Sofuoğlu'na teşekkür ediyorum.”

Doç. Dr. Ebubekir Sofuoğlu da Osmanlı'nın hakim olduğu tüm topraklarda olduğu gibi Balkan halklarına, inançlarına ve yaşam şekillerine sahip çıktığını belirtti. Ancak bugün bazı Avrupalıların, Osmanlı'nın sahip olduğu topraklarda halka iyi davranmadığı ya da inançlara saygı göstermediğiyle ilgili haksız eleştirilerde bulunduklarını anlatan Sofuoğlu, “İşte bu Osmanlı arşivleri söz konusu iddiaları net bir şekilde çürütüyor” dedi. Sofuoğlu, sergilenen Osmanlı arşiv belgelerinde dinemen maliye, iskan, sağlık, eğitim gibi konularda

bilgiler verdiğini, sergiyi şu ana kadar Kosova ve Sakarya'da açtığını, bunun 3. sergi olduğunu belirtti.

Osmanlı'nın, Balkanlardaki yönetiminden ve halka hizmetlerinden örnekler veren çalışmada, Osmanlı'nın Balkanlar'da yapmış olduğu eğitim, sağlık, iç ve dış güvenlik, bayındırlık, ulaştırma, maliye, ziraat, iskan türü hizmetleri anlatan 64 parça Osmanlı Arşiv Belgesi sergilendi. Sergilenen Osmanlı Arşiv Belgeleri'nin yanında da bu belgelerin nelerden bahsettiğini belirten; Türkçe, Arnavutça, Boşnakça ve İngilizce özetleri de yazılarak, belgelerin çok fazla kişi tarafından incelenmesi amaçlandı.

Doç. Dr. Sofuoğlu, Sertçakar'a sergilenen belgeler hakkında bilgi verdi.

Polonya Büyükelçisi'nden ziyaret

Polonya'nın Ankara Büyükelçisi Marcin Wilezek bir dizi gezi ve incelemelerde bulunmak üzere geldiği Konya'da, Konya Ticaret Odası'nı ziyaret etti. Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Sertçakar tarafından karşılanan konuk Büyükelçi Wilezek, Türkiye ile ticari ilişkileri geliştirmek istediklerini söyledi.

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Sertçakar, Polonya'nın Ankara Büyükelçisi Marcin Wilezek ve beraberindeki heyete Konya Ticaret Odası hakkında ve Konya sanayisi ile ilgili bilgiler verdi. Konya Ticaret Odası'nın 127 yıllık geçmişle şehrin ticaret ve sanayi alanında önemli görevler üstlendiğini söyleyen Sertçakar, "Konya Türkiye'nin önemli sanayi ve tarım şehirlerinden birisidir. Makine imalatı, otomotiv yan sanayi, ayakkabı, döküm sanayi ve gıda sektörleri Konya'da önemli yer tutmaktadır. Türkiye'de üretilen hububatın yüzde 30'u, şeker pancarının yüzde 35'i Konya'da üretilmektedir. Türkiye'nin AB üyeliğini destekleyen Polonya'yla ticari ilişkilerimizin artması için her türlü işbirliğine hazırız" dedi.

Polonya'nın Ankara Büyükelçisi Marcin Wilezek de Selçuk Üniversitesi ile Polonya üniversiteleri arasında gerçekleştirilen Erasmus programı kapsamında iki ülke arasında öğrenci değişimi yaşandığını kaydederek, bu sayede her geçen yıl Türkiye ile Polonya arasındaki elçi sayısının arttığını vurguladı.

Konya'nın sanayi ve ticarete başarılarını bildiğini kaydeden Wilezek, iki ülke arasındaki işbirliğini geliştirmek istediklerini ifade etti. Konya'ya aktif yapısı nedeniyle önem verdiklerini kaydeden Wilezek, ticari ilişkilerin artması için gayret göstereceklerini söyledi.

Konya'da fuarları 250 bin kişi ziyaret etti

KTO - TÜYAP Konya Uluslararası Fuar Merkezi'nde 2009 yılında açılan 17 fuar, 41 ülkeden 250 bin kişinin ziyaret ettiği bildirildi.

TÜYAP Konya Fuarcilık AŞ Genel Müdürü İlhan Ersöz, yaptığı açıklamada, 2009 yılı fuarlarının "Kondokum 2009" ve "Konya 3. Yan Sanayiler" fuarları ile sona erdiğini hatırlattı.

Konya olarak 2009 yılı fuarlarını tamamladıklarını ifade eden Ersöz, fuarların Türkiye'de ve dünyada yaşanan global krize rağmen başarılı geçtiğini belirtti. Ersöz, tüm sektörlerde düzenlenen fuarların katılımcı firmaların olumlu geri dönüşümleri olduğunu anlatarak, "İkili iş görüşmelerinde önemli sonuçlar elde edildi ve birçok firma yurt dışı

ihracatı için önemli bağlantılar yaptı" dedi.

TÜYAP olarak önemli bir görevi yerine getirmenin mutluluğu içinde olduklarını ifade eden Ersöz, şunları kaydetti:

"2009 yılında gerçekleştirdiğimiz 17 fuar, 41 ülkeden 250 bin ziyaretçiyi Konya'da ağırladı. Fuarlara yaklaşık bin firma katıldı. Geçen yıla göre ziyaretçi sayısında yüzde 15 artış yaşandı. Bu ziyaretçiler yeni pazarlar bulunmasına ön ayak oldular. Fuarlar, yaşanan krizlere ve daralmalara rağmen tüm sektörlerde panzehir görevini yerine getirdi. Bu fuarlar, krizin ucuz atlatılmasında önemli argümanlardan bir tanesi oldu. Bu dönemde reklama ve tanıtıma ağırlık veren firmalar pazar paylarını da kaybetmediler."

Ersöz, ambalajdan mobilyaya, tarımdan belediye, inşaat sektöründen elektrige, ayakkabıdan döküme kadar birçok alanda açılan fuarların Konya'nın ekonomisine de olumlu katkılar yaptığını belirtti.

2010 yılı fuarları için de çalışmalar başladıklarını belirten Ersöz, "Önümüzdeki yıl da bu fuarların birçoğu devam edecek. Hedefimiz ziyaretçi sayısında 2009'un da üstüne çıkarak, yüzde 30 artış sağlamak. 2010 yılında 17 fuar düzenlemeyi planlıyoruz" dedi.

Ersöz, fuar merkezinin bazı fuarlarda yetersiz kaldığını vurgulayarak, yeni salon yapılması veya mevcut salonların büyümesiyle ilgili önümüzdeki dönemde çalışmaların yapılacağını sözlerine ekledi.

KGF'den Kobilere 12 Milyar TL. Kefalet Desteği

Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün, KOSGEB'in de ana ortağı olduğu Kredi Garanti Fonu'nun 1 Milyar TL'lik Hazine desteği kapsamında 12 milyar TL'lik kredi hacmi yaratacak kredi kefalet desteği ile ilgili başvuruların başladığını açıkladı.

Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün Ekonomi Muhabirleri Derneği (EMD) üyeleriyle bir araya geldiği toplantıda, Türkiye ekonomisinin istikrar ve güven ortamının sağlanmasıyla toparlandığını, devletçi modelden uzaklaşarak piyasa ekonomisine odaklandığını ve iktisadi gelişmeyi özel sektör eliyle yapmayı seçtiğini söyledi. Küresel bir aktör olması nedeniyle Türkiye'nin dünyadaki gelişmelerden de etkilendiğini ifade eden Ergün, bugün de böyle bir türbülansın yaşandığını, ancak ülkenin bu türbülansın çıkacağını ifade etti.

Mart ayından itibaren toparlanmanın başladığını ve Ekim ayı itibarıyla sanayi üretimi verilerinin artışı döndüğüne işaret eden Ergün, bunun sürdürülebilir olması gerektiğini, zaman zaman dalgalanmalar mevsimsel kırılmalar olabileceğini, ancak önemli olanın trend olduğunu belirterek, "Türkiye mart ayından itibaren bir çıkış trendindedir" dedi.

Bakan Ergün, bu iyileşmenin sürdürülebilir olması için bütün aktörlerin birlikte çalışmaları ve birbirlerini motive etmeleri gerektiğini, çünkü artık Türkiye ekonomisinin daha hızlı büyüme ihtiyacı olduğunu söyledi.

Kredi Garanti Fonu'nun KOBİ'lere 12 Milyar TL'lik Kredi Desteği Başvuruları Başladı

Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün, Kredi Garanti Fonunun yapılandırılmasıyla ilgili önemli adımlar atıldığını belirterek, 12 milyar liralık kredi hacminin oluşturulduğunu söyledi. Ergün, Kredi Garanti Fonunun yeni yapısından KOBİ'lerin yararlanmaya başladığını bildirdi.

Kredi Garanti Fonunun sermaye yapısının güçlendirildiğini, fonun sermaye yapısının 240 milyon liraya çıkarıldığını anlatan Ergün, Hazine'nin de fona 1 milyar lira kaynak aktardığını

Nihat Ergün
Sanayi ve Ticaret Bakanı

ve 12 milyar liralık kredi hacminin oluşturulduğunu söyledi. Şimdi artık orta ölçekli, daha yüksek kredilere ihtiyacı olan yaklaşık 20 bin işletmenin her birinin maksimum 1 milyon lira kredi kullanabileceğini anlatan Bakan Ergün, "Ama grup şirketleri ise bir grubun 3-5 şirketi birden kullanacaksa o zaman 1,5 milyon lira limitli olan bir kredi hacmi de KOBİ'ler için. Bununla ilgili çalışmalar tamamlandı ve başvurular ilk defa bugün başladı" dedi.

KOSGEB'in ana ortağı olduğu Kredi Garanti Fonu'nun yeni yapısından KOBİ'lerin bugün yararlanmaya başladığını belirten Ergün, şu bilgileri verdi: "Bankalara başvurular bugün başlayacak. Bugün itibarıyla firmalar KOBİ'ler Hazine'nin de vermiş olduğu bu 1 milyarlık destekten ve 240 milyon liralık KOSGEB'in kendi sermaye artışından kaynaklanan yeni kredi hacminden 20 bankayla anlaşma yapıldı. Bu 20 bankanın her biri kredi garanti fonunun bir şubesi gibi çalışacak ve teminat sıkıntısı çeken KOBİ'ler bu sistemden daha çok yararlanacaklar. Kredinin yüzde 65'ini Kredi Garanti Fonu üstlendiği halde, bankaların istediği teminatın daha fazla, başka bir teminat istemeyecek. Bankalar yüzde 35'ini üstleniyorlar. Sadece o yüzde 35'lik teminat neyse o teminatla firmalar kredi kullanabilecekler. Diğer kısımda 240 milyon liralık sermaye artışı kısmından da riskin yüzde 80'ini zaten KGF üstleniyor, yüzde 20'sini ise Bankalar üstleniyor. Bu sistem de bugün itibarıyla yürürlüğe girmiş oldu."

Bakan Ergün, KOSGEB'in esnafa verdiği desteklerle 100 bin işletmenin 2,5 milyar liralık kredi hacmine ulaşmış olduğunu söyledi.

Bakan Ergün, bir gazetecinin bankaların esnafa kredi vermekte çekinici davrandığı şeklindeki değerlendirmesi üzerine de iki ay öncesinde bankalar daha belirgin olduğunu ancak son bir aydır bankaların özellikle kredi almak için firmaları aradıklarına şahit olduklarını belirtti. Bunun iyileşme işaret olduğunu anlatan Ergün, bankaların dünya ekonomisinde genel olarak bir olumluya gidiş gördükleri için kredi kaynaklarını daha çok açmaya başladıklarını söyledi.

KGf'DEN 20.000 KOBİ'YE 12 MİLYAR TL KREDİ DESTEĞİ

Hazine Desteği kapsamında KOBİ başına azami kefalet limiti 1 Milyon TL olup, bu limite KGf A.Ş'nin kendi kaynaklarından vereceği kefaletler de dahil edilecektir.

Aynı risk grubuna ait KOBİ'ler için ise azami kefalet limiti 1.5 Milyon TL olacaktır.

Kredi vadesi en az 6 ay en fazla 4 yıl olacaktır.

KOBİ'lerimizin 30 Haziran 2008 tarihi itibarıyla Vergi Dairesi ve Sosyal Güvenlik Kurumuna vadesi geçmiş borcunun olmaması veya başvuru tarihi itibarıyla bu kurumlara vadesi geçmiş borcunun bulunmaması şartı aranacaktır.

KOBİ'lerimizin 30 Haziran 2008 tarihinden sonra faaliyete geçmiş olması halinde ise, kredi başvuru tarihine kadar geçen sürede donuk alacak niteliğinde kredisinin olmaması gerekmektedir.

Ayrıca KOBİ'lerin 30 Haziran 2008 tarihinden önceki iki yıl içinde kredi değerliliğini kaybedecek şekilde hakkında gerçek ya da tüzel üçüncü kişiler tarafından icrai işlemlere dayalı kanuni takip altında olmaması ve kredilerinin 3., 4. ve 5. grupta izlenen kredilerden biri olmaması gerekmektedir.

Bu limitler kapsamında KGf A.Ş verilen kredinin en fazla %65'ne kefalet sağlayabilecektir. Ancak risk paylaşımı şeklinde çalışan bu sistemde bankanın yararlanıcı KOBİ'den alacağı teminatlardan başka teminat aranmayacaktır.

Yani Hazine destekli kefaletlerde KGf A.Ş. ayrıca yararlanıcıdan ayrıca teminat talep etmeyecektir.

KOBİ'ler kullanacakları krediler için birinci yıl için % 1 komisyon, devamındaki yıllar için % 0,9 komisyon ve sadece 250 TL inceleme ücreti ödeyeceklerdir.

Kredi Garanti Fonu kendisine gelen talepleri en geç 15 gün içerisinde neticelendirecektir.

Hazine destekli kefaletlerde KOBİ'lerimiz bu destekten, KGf A.Ş'ye ortak olmuş 20 bankamızın herhangi birinden kredi kullanması halinde yararlanabileceklerdir.

Bu başvurular tamamen banka şubelerinden elektronik ortamda olacak, işletmelerimizin işi yerinde tamamlanacaktır.

Ayrıca KGf veya başka yerlere başvurmalarına gerek olmayacaktır.

Hazine destekli kredi kefalet işlemleri için KGf'den bilgi alınabilir.

TOBB, GS1 Avrupa'da Türkiye'yi Temsil Edecek

Uluslararası GS1 Organizasyonunun ülkemizdeki temsilcisi Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, GS1 standart ve çözümlerinin uygulanmasına yönelik olarak Avrupa ülkeleri arasındaki işbirliğinin artırılması ve ortak projeler geliştirilmesi amacıyla oluşturulan GS1 Avrupa'ya katıldı.

Dünyada 145 ülkede 1 milyondan fazla firma tarafından kullanılan GS1 Organizasyonun geliştirdiği standart ve çözümler, tedarik zinciri yönetiminde bilgi teknolojilerinin etkin biçimde kullanımını sağlamakta, küresel boyutta e-ticaretin alt yapısını oluşturuyor. Başlangıçta barkod teknolojilerini esas alan GS1 Standartlarının, Radyo Frekanslı Tanımlama (RFID), Elektronik Veri Değişimi (EDI), izlenebilirlik gibi konuları içeren yeni standartlarla her geçen gün kullanım alanları artıyor.

TOBB, bünyesinde kurulan Global Standartlar Merkezi'nin (TOBB-GS1 Türkiye) kayıtlı 18000 üyesi bulunmakta ve üye sayısı bakımından dünya GS1 organizasyonları arasında 16. sırada; Avrupa'daki organizasyonlar sıralamasında ise 7. sırada bulunuyor. GS1 Sistemi üyeliğindeki bu sıralama, ülkemizdeki firmaların uluslararası standartlara ulaşma düzeyi konusunda önemli bir veri niteliğindedir.

TOBB'un bölgesel işbirliği platformu GS1 Avrupa faaliyetlerine aktif katılımı ile birlikte, hem GS1 standartları ile ilgili Avrupa'da iyi uygulama örneklerinin ülkemizde uygulanması sağlanabilecek hem de sağlık sektöründe GS1 standartlarının kullanılması gibi ülkemizin öncü olduğu alanlarda diğer Avrupa ülkelerine tecrübe aktarılması yönünde fırsatlar oluşacak.

Avrupa İşletmeler Ağı KOBİ'lere ücretsiz hizmet verecek

KOBİ'lere ve Girişimcilere Yönelik Avrupa İşletmeler Ağı Tanıtım Toplantısı Ankara'da yapıldı. Toplantıya Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği Başkanı M. Rifat Hisarcıklıoğlu ve çok sayıda davetli katıldı.

Sanayi ve Ticaret Bakanı Nihat Ergün toplantıda yaptığı konuşmada, Avrupa İşletmeler Ağı'nın KOBİ'lere, ücretsiz olarak bilgi, danışmanlık, AB mevzuatı, pazar araştırma hizmetleri vereceğini bildirdi.

Ergün, KOBİ'lere ve Girişimcilere Yönelik Avrupa İşletmeler Ağı Tanıtım Toplantısı'nda yaptığı konuşmada, küçük ve orta büyüklükteki işletmelerin ekonominin dinamik ve sürükleyici unsurlarından birisi olduğunu belirterek, hemen her ülkede hatta ülkeler arası ilişkilerde ekonomik faaliyetin lokomotifini KOBİ'lerin teşkil ettiğini söyledi.

Rekabet Edebilirlik ve Yenilikçilik Programı'na katılıma yönelik mutabakat zaptının imzalandığını ve 2009 yılı Ocak ayı itibarıyla onaylanarak yürürlüğe girdiğini hatırlatan Ergün, bu kapsamda oluşan Avrupa İşletmeler Ağı için Türkiye'de 34 ortağın bir araya gelerek bir amaç doğrultusunda beraber çalışmaya başladığını kaydetti.

Bakan Ergün, işbirliği ve koordinasyon içinde çalışıldığını takdirde aşılamayacak hiçbir zorluğu olmadığını belirterek, küresel kriz nedeniyle reel sektörün yaşadığı bu sıkıntılı günlerin, KOBİ'lerin ayakta kalabilmek için yeni yollar bulmalarını, kendilerine pek çok yeni sorular sormalarını gerektirdiğini kaydetti.

Kriz dönemlerine talebin hemen herkes için daraldığını ancak, talebin daha çok, yeni fikri olmayanlardan kaçarak, yeni fikir ve ürün geliştirilene doğru kaydığını ifade eden Ergün, "Bu grupta yer almak isteyen KOBİ'lerimize Avrupa İşletmeler Ağı ücretsiz olarak bilgi, danışmanlık, AB mevzuatı, pazar araştırma hizmetleri verecek" dedi.

REKABET EDEBİLİRLİK VE YENİLİK ÇERÇEVE PROGRAMI

Bu arada, Rekabet Edebilirlik ve Yenilik Çerçeve Programı (2007-2013), Avrupa Birliği'nin, işletmelerin, KOBİ'lerin ve girişimciliğin geliştirilmesi amacıyla uygulanan, toplam 3,6 milyar avroluk bütçesi ile bu alandaki çerçeve programlarının en büyüklerinde biri.

Üç alt bileşenden oluşan programın 2 milyar avroluk hacmi ile en büyük bileşeni olan Girişimcilik ve Yenilik Programı kapsamında, resmi olarak 20 Ocak 2009 tarihinden bu yana Sanayi ve Ticaret bakanlığı koordinasyonunda Türkiye'de faaliyetlerde bulunuyor.

Öz konusu program kapsamında hayata geçirilen en önemli araç Avrupa İşletmeler Ağı. Bu ağı KOSGEB, üniversiteler ve çeşitli illerde bulunan ticaret ve sanayi odalarından oluşan 7 adet konsorsiyumla dahil olundu.

Vodafone Çiftçi Kulübü... Çiftçinin daima yanında.

Türkiye'de
ilk defa
çiftçilere özel
bir kulüp.

Çiftçilerimize özel, çok avantajlı tarifeler:

- Cep Çiftçi'lilerle arama başına sadece 1 kontör!
- Ayda 15 TL'ye Cep Çiftçi'lilerle limitsiz!

Özel cep telefonu kampanyaları.

Diğer avantajlar:

- Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın duyuruları ücretsiz cebinizde!
- Acıbadem Sigorta'dan ücretsiz kaza sigortası!
- Case IH traktör satın alımlarınızda %5 indirim!
- 2 adet Case IH JX 60 traktör kazanma şansı!
- 2434 Çiftçi Haber Paketi, Üstelik ilk 3 ay ücretsiz!
- Tarım Kredi Kooperatifleri'nden Cep Çiftçi hattı ve Vodafone kontör satın alabilir!
- Tarım Verimli Eğitimleri'nin ilk olan "Kırsal Alanda Su Bilinci" köyünüzde!

Vodafone
Çiftçi
Kulübü

Cep Çiftçi tarifelerinden yararlanabilmek için ilgili çiftçi evraklarının ibrazı zorunludur. Kontörülü Cep Çiftçi tarifesinde indirimli görüşmeden yararlanabilmek için 30 günde bir, tek seferde en az 100 kontör yüklenmelidir. 30 günün sonunda en az 100 kontör yüklemeye yapılmazsa görüşmeler indirimsiz tarife olan 3 kontör/dk den ücretlendirilir. Kontörülü Cep Çiftçi tarifesinde, grup içi görüşmelerin ilk 3 saniyesi ücretsizdir. Grup içi sesli çağrı başına adli kullanımı 4000 saniyedir. Faturalı Cep Çiftçi tarifesinde tüm fiyatları KDV ve ÖV dahildir. Ücretsiz Çiftçi Kaza Sigortası Acıbadem Sigorta tarafından yapılacaktır. 18-70 yaş arası Cep Çiftçi tarifesine abone olan, tarife ile ilgili bildirimlere başlatılan takvim aynı takip eden ayın başından itibaren sigortalı olacaktır ve aktif olarak tarife kullanılmak üzere sigortalı yenilenecektir. Tarifeden herhangi bir sebeple çıkılman durumunda sigorta poliçeleri de iptal edilcektir. Cep Çiftçi Faturalı ve Kontörülü tarifesi kullanılmayan kaza sigorta teminatı 10.000 TL olacaktır. Her köyde kaza ve tedavi masrafları teminatı, vefat teminatının 1010 lundan fazla olamaz. Cep Çiftçi Faturalı tarifesine abone olan, ayrıca 500 TL'ye kadar Acıbadem Sigorta'dan tedavi masraflarını karşılayan sigortaya da sahip olacaktır. Sigorta ile ilgili soru ve sorunlarınız için Acıbadem Çözüm Merkezi (0216 571 5 571) ile iletişime geçebilirsiniz. Police detayları için www.vodafone.com.tr/yi/ziyaret/edebilirsiniz. 2 adet Case IH JX 60 traktör büyük ödüllü çekilişin işleyiş, detayları, şartları Ocak 2010 tarihinde belirlenecek ve duyurulacaktır. 2434 Çiftçi Haber Paketi, üstelik ilk 3 ay boyunca ücretsizdir. Tarım Verimli Eğitimleri kapsamında "Kırsal Alanda Su Bilinci" eğitimleri, Tarım Akademisi ve Tarım Sigortalı Vakfı işbirliği ile Kasım 2009 - Ocak 2010 tarihleri arasında, 12 ile başlı 500 u aşkın köy/çe ziyaretli ile gerçekleştirilmektedir. Proje kapsamında 40.000'i aşkın çiftçimize eğitim verilmeye planlanmaktadır. Tüm Tarım Kredi Kooperatifleri satış noktalarında Ocak 2010'a sonuna kadar Cep Çiftçi hattı ve kontör satın almayı başlatacağıdır. **Ayrıntılı bilgi için: Vodafone Cep Merkezleri ve vodafone.com.tr**

Ticari uyuşmazlıklarda ticaret ve sanayi odalarının rolü

B. İsmail HAYDAROĞLU

KTO Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı

Mediasyon iki veya daha fazla kişi veya grup arasında oluşan farklılık ve çatışmayı mahkeme dışı çözmeye ve taraflar arasında anlaşma sağlamaya yönelik tarafsız bir üçüncü kişi; "Mediator" tarafından yürütülen gönüllü, kabul edilebilir, bağlayıcılığı anlaşma olmasıyla, icra yeteneği ise tarafların isteği ile belirlenen gizli bir müzakere sürecidir.

Arbuluculuk yöntemi, iş dünyasında var olan pratiği mediatorün gözetiminde daha etkin hale getirme potansiyeli taşımaktadır. Arbuluculuk yönteminde daha geniş kapsamlı daha yaratıcı ve özgün çözümler gündeme gelebilecektir. Uyuşmazlığı tarafsız, rahat ve gizli bir ortamda tartışabilmek ve daha kısa sürede çözüme kavuşturmak elbette tercih edilecektir.

Ticaret ve sanayi odalarımızın da içinde olacağı bir "Arbuluculuk" sisteminin; ticari uyuşmazlıklarda, tahkimin başaramadığını gerçekleştirebileceği ve etkin bir alternatif çözüm sistemi olarak hukuki ve ticari hayatımızda yerini alabileceği düşüncesindeyiz.

MEDİASYON (ARABULUCULUK) NEDİR?

Mediasyon diğer adıyla arabuluculuk, genellikle taraflar gizlilik talep ettiğinde ve süreç üzerinde daha fazla kontrole sahip olmak istediklerinde tercih ettikleri bir yöntemdir.

Mediasyon yasal faaliyetlere, resmi olmayan bir alternatif olmasıyla uzlaşmayı teşvik etmekte, ilişkilerin zarar görmesini engellemekte ve masrafları düşürmektedir.

Mediasyon iki veya daha fazla kişi veya grup arasında oluşan farklılık ve çatışmayı mahkeme dışı çözmeye ve taraflar arasında anlaşma sağlamaya yönelik tarafsız bir üçüncü kişi; "Mediator" tarafından yürütülen gönüllü, kabul edilebilir, bağlayıcılığı anlaşma olmasıyla, icra yeteneği ise tarafların isteği ile belirlenen gizli bir müzakere sürecidir.

MEDİASYON'UN KULLANIM ALANLARI

- İş ve ticari mediasyon
- Aile mediasyonu
- Mahkeme bağlantılı mediasyon
- Kültürler arası mediasyon
- Çevre mediasyonu
- Okulda çatışma çözme ve akran mediasyonu
- İşyeri mediasyonu
- Uluslararası mediasyon (diplomatik)
- Grup mediasyonu

HANGİ DURUMLARDA MEDİASYON TERCİH EDİLİR

- Taraflar sorunu çözmek istediklerinde
- Taraflar sorunu çözmek için en azından müzakere etmeye veya tartışmaya gönüllü olduklarında
- Taraflar sorunu kısa zamanda çözmek istediklerinde
- Taraflar arasında uzun süreli ilişki olduğunda ve bu ilişkinin devam etmesi veya en az zararla sonlanması istendiğinde
- Davranışsal veya duygusal sorunların varlığında
- Taraflar, soruna kendi koşulları ve kendi alternatifleriyle çözüm bulmak istediklerinde
- Hukuki süreçte sorun çözülmemeyecek gibi görüldüğünde
- İkiden fazla çatışma ortamının varlığında
- Çatışma, içinde birkaç sorunu barındırdığında
- Sorun teknik ve karmaşık bilgi ve asistanlık gerektirdiğinde
- Uluslararası çatışma söz konusu olduğunda

HANGİ DURUMLARDA MEDİASYON TERCİH EDİLMEZ

- En azından bir taraf gecikme olmasından ve sorunun çözülmesinden hoşnutsa

- Taraflardan biri herhangi sebeple kötü niyete sahipse
- Aynı temsilciler daha önce mediasyonu denemişler ve olumlu sonuç ulaşılamamışlarsa ve yeni bir gelişmede yoksa
- Dava hukuki örnek teşkil edecekse
- Taraflar mutlaka kanun ilgisini istiyorlarsa
- Taraflar ılla kendi doğrularının kabulünü istiyorlarsa
- Taraflar sorumluluk almak istemiyor veya o yeteneğe sahip değillerse
- Taraflar arasındaki güç dengesizliği çok fazlaysa, mediasyon doğru tercih değildir.

DiĞER ALTERNATİF ÇÖZÜM YOLLARI

Uyuşmazlık çözüm yöntemleri arasında en sık başvuru alan süreçler, MÜZAKERE, MEDİASYON, UZLAŞTIRMA, TAHKİM ve HUKUKİ DAVA'dır.

Müzakere; Adil bir toplantı dahilinde yürütülen müzakere yoluyla, tarafların bakiş açılma ve isteklerinin açığa çıkması ve tartışma içindeki taraflara en uygun anlaşmanın sunulabilmesi sağlanır.

Uzlaştırma; tarafların kendi sonuç listelerini hazırladıkları ve yüzyüze görüşmenin olmadığı bir ortamda her iki tarafın da bazı ödünler vermesini sağlamaya çalışmaktır. Genellikle bir çeşit mediasyon olarak kabul edilen uzlaştırma, çoğunlukla yazılı, yasal olarak bağlayıcı bir anlaşmanın her iki taraf tarafından imzalanmasıyla sonuçlanır.

Tahkim; mehkeme dışında gelişen, bu yola başvurulması halinde verilecek karar yasal olarak uyulması konusunda tarafların önceden anlaştıkları bir alternatif çözüm yöntemidir.

Hukuki davalar; yargıç tarafından yönetilen resmi ve yasal süreçtir.

Bu alternatif çözüm yollarını sonuçları itibarıyla karşılaştırdığımız zaman;

Müzakere'de: Tarafların uzlaşmalarını gerektiren bir sonuç

Mediasyon'da: Ortak çözümleme yani KAZAN-KAZAN

Uzlaşma'da: Ortak kabullenme yani KAZAN-KAZAN

Tahkim'de: tarafların istedikleri şeyle ilgili, kanıt ve teknik kanıta bağlı olarak varılan, her iki tarafın da karşılıklı ödün verdiği uzlaşma

Hukuki Dava'da: Hukuki kurallar ve kanıtların değerlendirilmesiyle elde edilen sonuç, KAZAN-KAYBET

TRKİYE'DE ALTERNATİF ÇÖZÜM YÖNTEM KURUMLARI

Türkiye'de mediasyona getirilen eleştiriler, genellikle avukatlar tarafından seslendirilen, mesleki kaygılara ve mesleki alan paylaşımına itiraz şeklinde olmaktadır. Diğer bir eleştiri noktası da; arabuluculuk ile alternatif hukuk uygulamasına imkan sağlamak, devletin adalet sisteminin de özelleştirilerek, vatandaşların hukuk devleti güvencesinden mahrum bırakacağı yönündedir. Biz bu eleştirilere katılmıyoruz. Mediasyonun tercih edileceği ve tercih edilmeyeceği durumları sıralarken, bir çerçeve çizmiştik. Mediasyonun tarifi ve doğası iyi anlaşılır ve özümseirse, başta mahkeme mekanizması olmak üzere, hiçbir meslek mensubunun

mesleki alanına ve yetkilerine tecavüzün olmadığı görülecektir. Bizler, baroların, arabuluculuğun sadece hukukçular tarafından yapılması yönündeki görüşüne katılmıyoruz. Zira, öncelikle arabuluculuk; yargılamak, uyuşmazlığı karar bağlamak değildir. Tarafları bir araya getirip, uzlaşma zemini hazırlamaktır. Yasada yazılı çözümlerin ötesinde çözümler üretilebilmesi getirmektedir. Bir arabulucuda bulunması gereken en önemli özelliklerin başında yatkın kişilik özellikleri gelmektedir. Bilgi güncelleme, dünyayı takip etme, zihinsel denge, yüksek algı ve özellikle de sağduyu ve güvenilirlik, arabuluculuk için vazgeçilmez vasıflardır. Bu özelliklerin sadece hukukçularda olduğunu varsaymak, diğer meslek mensuplarına ve özellikle ticari hayatın nüvecini teşkil eden ticari işletmelerin sahip ve yöneticilerine haksızlık anlamına gelecektir. Kanaatimiz, diğer meslek mensuplarıyla birlikte, özellikle iş ve ticari uyuşmazlıklarda, iş dünyasının bir çok temsilcisinin kişisel özellikleri, iş hayatındaki tecrübe ve bilgi birikimleri ile arabuluculuk görevini hakkıyla yerine getirebileceği yönündedir. Kaldı ki ülkemizde çeşitli kurum ve kuruluşlar nedine oluşturulmuş, tüzük ve yönetmelikleriyle varolan ve hala işler vaziyette, hatta kararları yargıya kapalı alternatif çözüm yöntemleri vardır.

- Sanayi ve Ticaret Bakanlığı "Tüketici Sorunları Hakem Heyeti"
- Türkiye Bankalar Birliği "Müşteri Şikayetleri Hakem Heyeti"
- Türkiye Katılım Bankaları Birliği "Hakem Heyeti"
- Sigorta "Tahkim Komisyonu"
- Türkiye Futbol Federasyonu "Tahkim Kurulu"
- TOBB "Tahkim Divanı"
- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı "Hakem ve Resmi Arabulucuya Başvurma Tüzüğü"
- Milli Eğitim Bakanlığı'nın üzerinde çalıştığı "Okulda Çatışma Çözme ve Akran Arabuluculuğu"

Bu saydığımız oluşumlar alternatif çözüm yöntemleridir. Çarpıcı ve özel bir örnek olarak Türkiye Futbol Federasyonu Tahkim Kurulu'nu söylemek istiyorum. İlgili yasa gereince; "görevlerini ifada, kararlarında bağımsız olup teminat altındadır ve bu bir tür hakim teminatıdır". Meeburi tahkim olarak kararları kesindir. Bu kararlarla ilgili olarak başkaca bir adli veya yargısal mercie başvurulamaz. Bu hakem heyeti, bu nitelikleri itibarıyla futbol dünyası bakımından bir itiraz veya temyiz mahkemesidir. Diğer yandan, saydığım tüm hakem heyetleri resmi kurumlardan belge ve bilgi isteme dahil çeşitli yaptırımları da içeren bir yapıdadır. Disiplin kurulları ve yönetmeliklerde, haksızlık durumlarında ilgili mensuplarına parasal ve diğer cezaları verme hakkına sahiptir. Kişinin yargıya gitmesi ceza uygulamasını da durduramamaktadır. TOBB Disiplin Kurulu Yönetmeliği en güzel örnektir. Gerek tüketicinin korunması ve gerekse üyeleri arasındaki uyuşmazlık ve haksızlıkların önlenmesi noktasında, yaptırım gücü olan, bir yapıdır. Tüm bu oluşumlar resmidir ve yönetmeliklerle tarif edilmiştir. Bu fiili

bir durumdur. Önemli bir ihtiyaç sonucunda kurulmaları gerekmiştir. Çağın getirdiği ve gerektirdiği bu ihtiyacı görmezden gelerek ya da mesleki veya diğer sebeplerle karşı çıkmak sorunların yığılmasına ve kronik bir hal almasına neden olacaktır. Kaldı ki; gönüllü ve tahkim gibi bağlayıcılığı olmayan mediyasyonu istemeyen tarafların; hukuki süreçte gitmeleri her zaman mümkündür.

İŞ VE TİCARİ UYUŞMAZLIKLARDA MEDİASYON

Genel olarak uygulamalara bakıldığında, hemen her ülkede özellikle ve öncelikle 'Aile Mediasyonu' ve 'Ticari Mediasyonun' gelişimini görmekteyiz. Bu gelişme insanların yaşadığı toplumdaki ekonomik ve sosyal refah ve barış istediğini göstermektedir. Ekonomik refahı olmayan toplumlarda daha fazla çatışma ve sorun yaşanmaktadır.

Genel olarak İş-İşyeri ve Ticari Mediasyonun geçerli olacağı uygulanacağı uyuşmazlıklar:

- Ortaklar, yöneticiler veya yönetim kurulu arasındaki
- Herhangi takım proje üyeleri, bölümler arası
- Tedarikçi veya müşterilerle yaşanan
- Franchise, evsahibi-kiracı veya emlakla ilgili
- Fikri veya sanayi hakla, marka-patent vs.
- Herhangi program, strateji pazarlama etkinliklerinin değişimi sırasında yaşanan

- Yeni iş veya ortaklık kurarken yürütülen müzakerelerde
- Yürüyen bir işin prensiplerinde veya işleyişinde ortaya çıkan sorunlarda

- Şirket tasfiyesi
- Şirket birleşmeleri
- Personel sorunları
- İşçi-işveren uyuşmazlıkları

İş dünyasının temsilcileri olarak, arabuluculuğun bütünsel olarak gerekliliğine inanmanın yanı sıra iş ve ticari uyuşmazlıklarda mediasyon bizi ilgilendiren tarafı. Yargı sürecinin yavaş işlemesi Türkiye'deki yatırım ortamının kalitesi açısından tereddütlere yol açmaktadır. Bu durum özellikle doğrudan yatırımlar söz konusu olduğunda caydırıcı bir unsur olmaktadır. Ticaret-iş dünyasının, doğası gereği müzakere pratiğine sahip olduğu bir gerçektir. Tüm iş anlaşmaları, ortaklıklar esasen bir müzakere. Bir şekilde uzlaşma sürecidir.

Arabuluculuk yöntemi, iş dünyasında var olan pratiği mediatörün gözetiminde daha etkin hale getirme potansiyeli taşımaktadır. Arabuluculuk yönteminde daha geniş kapsamlı daha yaratıcı ve özgün çözümler gündeme gelebilecektir. Uyuşmazlığı tarafsız, rahat ve gizli bir ortamda tartışabilecek ve daha kısa sürede çözüme kavuşturmak elbette tercih edilecektir.

Nitekim uygulamada;

- Mahkemelere başvurmak yerine, çözüm odaklı ve nispeten tahkime benzer şekilde arabuluculuk yapıldığını,
- İş hayatından gelen kişilerin pazarlık metodlarına yetkinlikleriyle müzakere yöntemlerini daha kolay yürüttüklerini,
- Ticaret erbabının içinde bulundukları ekonomik ve sosyal yapıyı tanımları nedeniyle arabuluculuğa inandıklarını,
- İşadamları ve kadınların uyuşmazlıklarda kanun ve

kuraldan veya haklı-haksızdan çok, tarafların ortak kazancını gözettiklerini,

- İş hayatından gelen kişilerin içinde bulundukları sosyal çevre içinde arabuluculuğu bir saygınlık unsuru olarak algıladıklarını ve etik kurallara uyma konusunda çok daha duyarlı olduklarını, görmekteyiz.

Türk işadamlarının güvenilirliği noktasında tarihsel referanslarına baktığımız zaman ilginç şeylerle karşılaşmaktayız. Nitekim Osmanlı döneminde Hollanda Ticaret Odası'nda karar verilirken oyların eşit çıkması halinde Türk işadamlarıyla ticaret yapanların oyları iki ay sayılmaktaydı. Bunun yanı sıra Ahilik Sistemini de düşündüğümüzde Türk işadamlarının yüzyıllara dayanan bir bilgi birikimi tecrübe güvenilirlik ve geleneğin devamı olduğu görülmektedir.

Biz; odalarımız ve borsalarımızın da içinde olacağı bir "arabuluculuk" sisteminin; ticari uyuşmazlıklarında, tahkimin başaramadığını gerçekleştirebileceği ve etkin bir alternatif çözüm sistemi olarak hukuki ve ticari hayatımızda yerini alabileceği düşüncesindeyiz. Daha net ifade edecek olursak, Ticaret Odaları; arabuluculuk sistemini benimsemekte ve özellikle ticari uyuşmazlıklarda önemli bir uygulama alanı bulacağına inanmaktadır. Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Adalet Bakanlığımıza hazırlanan arabuluculuk kanun tasarılarının hazırlık aşamasında temsil edildi ve çalışmalarına iştirak etti. Tasarının konuşulmasını takiben, sistemin ülkemize tanıtılması ve yaygınlaştırılması sürecinde de odalarımız destek vermeye hazırız. Bu çerçevede tasarı yasalaştıktan sonra ilk aşamada eğitim ve tanıtım faaliyetleri planlanmaktadır. Adalet Bakanlığımızla işbirliği içinde, odalarımızın da katılımıyla kademeli bir işbirliği içinde ortak eğitim ve tanıtım programları gerçekleştirebiliriz. İleri aşamalarda ise, arabulucuların sertifikalandırılması, sicillerinin tutulması, denetlenmesi gibi hususlarda da görev üstlenebiliriz. Bunun için Adalet Bakanlığımız, yetkilerinin bir bölümünü başka kurum ve kuruluşlara devredebileceğine dair çerçeve hükmü kanun tasarılarına kayabilir. Ayrıca uyuşmazlık konularının çeşitliliği nedeniyle birlikte arabuluculuk sisteminin tasarıya ekleyebilir, ileride, sistem yerleştiğinde, bakanlığımız ile durumu müzakere ederek, değerlendirebilir ve şartlara göre biz de icrai görev ve fonksiyonlar üstlenebiliriz.

Türkiye ve Konya'da hayvancılık sektörü

Hacı Dede Hakan KARAGÖZ
KTO Etüd-Araştırma Uzmanı

Hayvancılık bütün dünyada olduğu gibi Türkiye'de de artan nüfusun yeterli ve dengeli beslenmesinde ve birçok alanda endüstri hamması olarak kullanılması açısından önemli bir yer tutmaktadır. Bununla birlikte hayvancılık sektörü diğer sektörlerden farklı olarak içinde birçok sektöre barmıdır çünkü bu sektörün ülke ekonomisine olduğu kadar ülkenin sosyal sorunlarına da çözüm getirmektedir.

Hayvancılık, kırsal alanlarda yaşanan istisyalı azalmak ve ölenmek, köyden geçen göçün önüne geçerek kentlerde yaşanan kırsal kentleşme ve nüfus baskını azaltmak gibi sosyal fonksiyonları üstlenmiştir. Ekonomik fonksiyonlarına bakıldığında ise bu fonksiyonlar, ülkenin dengeli kalkınmasına katkıda bulunmak, ulusal gelir artırmak ve daha önemli bahsedildiği gibi birçok sektöre et, süt, deri, kozmetik, ilaç hamması sağlamak şeklinde sıralanabilmektedir. Sonuç olarak hayvancılık kırsal kalkınmayı, kırsal kalkınma da ülkenin gelişim düzeyini artırarak.

Konya'da önemli bir tarım ve hayvancılık merkezi konumundadır. Türkiye'de üretilen sütlü %10'u, kırmızı etin ise yaklaşık %5'i Konya'da bulunmaktadır. Ayrıca, Konya yumurtası üretiminde önde gelen iller arasındadır. Türkiye'de üretilen toplam yumurtaların %15-20'si Konya'da üretilmektedir. Türkiye'de ilk yumurtacılar birliği Konya'da kurulmuşken, ilk yumurtası ihracatı da Konya'da yapılmıştır.

TÜRKİYE'DE HAYVANCILIK SEKTÖRÜ

Hayvancılık sektörünün temel işlevi, gıda maddesi üretimidir. Ülkelere sanayi ve hizmet sektörlerinden sağlayabildiğini üretim değeri artırmak, tarımsal üretimin payı azaltmaktır. Fakat aynı süreçte, tarımsal üretim değeri içsenede genellikle hayvansal üretimin payı artmaktadır.

Türkiye'nin geçeceği büyükbaş ve küçükbaş hayvan sayısının azalması olduğu ve azalmanın devam ettiğidir. Azalma özellikle, keçi ve manda için oldukça fazladır. Öyle ki ilk ve tek hayvan sayısının yapıldığı 1984 yılı hayvan varlıklarına göre alındığında 1984 yılı için 100 kabul edilen değer; 2004 yılında açılan ipekboğazi kütusunda 6,3'e, Ankara keçisinde 11,8'e, manda'da 19,0'a, kıl keçisinde 57,3'e, koyunda 62,2'ye, siğirde ise 81,4'e inmiştir.

Türkiye süt üretimi, süt üretimine katkı yaptığı varsayılan türlerin sayısı, sağlanılan oranı ve hayvan başına süt verimi esas alınarak hesaplanmaktadır. Bu üç unsurdan son ikisinin alacağı değerler doğrudan tespitlere değil, uzmanların ya da kurumların görüşüne dayandırılmaktadır.

Kırmızı et üretiminin tahmininde süt üretiminden biraz daha farklı bir yol izlenmektedir. Kesilen hayvan sayısı ile ortalama karkas ağırlığına ait değerler çalışmalarına izin verilen, yani ruhsatlı mezbahalardan sağlanmaktadır. Bunun doğal sonucu olarak da istatistiklere yer alan et üretimi çoğunlukla ruhsatlı mezbahaların kesimlerini içermektedir.

Türkiye'de işletme sayısı ve büyüklükleri "Genel Tarım Sayımı" ile tespit edilmektedir. Son Genel Tarım Sayımı 2001 yılında gerçekleştirilmiştir. Türkiye'de uygulanan yedinci genel tarım sayımı olan bu çalışmaya göre tüm köyler ile nüfusu 25 binden az olan yerleşim yerlerinde yaşayan 6.189.531 hanehalkının %66,36'sı, yani 4.106.983 hane tarımsal faaliyette bulunmaktadır. Toplam hanehalkı içerisinde tarımla uğraşanların payı bölgelere göre değişmektedir. Örneğin Kuzeydoğu Anadolu'da hanelerin %80,82'si tarımla uğraşırken, Marmara Bölgesi için bu değer %43,47 olarak bildirilmiştir.

Tarımsal işletme sayısı tüm köyler ve nüfusu 5000 kişinin altında olan yerleşim yerleri esas alındığında 3.076.650 olarak belirtilmektedir. Bu sayı esas alınarak yapılan bir değerlendirmede işletme başına arazi büyüklüğü yaklaşık 60 dekar olarak hesaplanmaktadır. Ortalama işletme büyüklüğü bakımından iller arasında önemli farklılıklar vardır. Rize ile ilgili ortalama büyüklük en düşük (11,5 da), Şanlıurfa'da ise en yüksektir (190 da).

Toplam 3.076.650 işletmenin %1,8'inin arazisinin olmadığını ifade edilmektedir. Toplam arazinin yaklaşık %83'ü 20 - 500 da araziye sahip işletmelerde toplanmıştır. Bu grupta yer alan işletmelerin sayısı yaklaşık 2 milyon ve bunların yine yaklaşık 500 bin adedinin arazi varlığı 100-500 da arasında değişmektedir.

TÜİK 2008 yılı verilerine göre toplam büyükbaş hayvan sayısı bir önceki yıla göre %1,58 azalış göstererek 10.946.239 baş olarak gerçekleşmiştir. Büyükbaş hayvanlar arasında yer alan siğir sayısı, 2008 yılında bir önceki yıla göre %1,60 azalarak 10.859.942 baş olurken, manda sayısı %1,88 artarak 86.297 baş olarak gerçekleşmiştir.

Türkiye'de Büyükbaş ve Küçükbaş hayvan sayısı 2008

Hayvan Türü	Miktar	Hayvan Türü	Miktar
Yerli Siğir	3.275.725	Yerli Koyun	24.504.211
Kültür Siğir	3.295.678	Mermos Koyun	971.082
Melez Siğir	4.465.350	Tiftik Keçisi	191.066
Manda	84.705	Kıl Keçisi	6.095.292
Büyükbaş hayvan sayısı	11.121.458	Küçükbaş Hayvan Sayısı	31.761.651

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

Kümes hayvanları; tavuk ve ördek sayısı 2008 yılı sonu itibarıyla bir önceki yıla göre sırasıyla %9,31, %2,49 oranında azalışken, hindi sayısı %20,75 ve kaz sayısı da %3,91 oranında artış göstermiştir.

Kümes Hayvanları Sayısı

Yıl	Yumurta Tavuğu (Adet)	Et Tavuğu (Adet)	Hindi (Adet)	Kaz (Adet)	Ördek (Adet)
2005	60.275.674	257.221.440	3.697.103	1.066.581	656.409
2006	58.698.485	286.121.360	3.226.941	830.081	525.250
2007	64.286.383	205.082.159	2.675.407	1.022.711	481.829
2008	63.364.818	180.915.558	3.230.318	1.062.887	470.158

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

2008 yılında kırmızı et üretimi, 2007 yılına göre toplamda %16,18 oranında azalarak 482.458 ton olmuştur. Bu yıl içerisinde siğir etinde %14,20, koyun etinde %17,69, keçi etinde %94,02 ve manda etinde %32,90 azalış olurken, deve etinde %27,27'lik bir artış meydana gelmiştir.

Türkiye'de Toplam Et Üretimi (ton)

	Koyun	Keçi	Siğır	Manda	Deve	Domuz
2005	73.743	12.390	321.681	1.577	18	14
2006	81.899	14.133	340.705	1.774	19	0
2007	117.524	24.136	431.963	1.988	11	0
2008	96.738	13.753	370.619	1.334	14	0

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

Süt üretimi, 2008 yılında bir önceki yıla göre %0,70 azalış ve 12.243.040 ton olarak gerçekleşmiştir. Bu miktarın %91,93'ünü inek sütü, %6,10'unu koyun sütü, %1,71'ini keçi sütü ve %0,26'sını manda sütü oluşturmıştır.

Türkiye'de Süt Üretimi (ton)

Türkiye'de Sığır Ürünü (ton)				
	Koyun	Keçi	Siğir	Manda
2005	789.878	253.759	10.026.202	38.058
2006	794.681	253.759	10.867.302	36.358
2007	782.587	237.487	11.279.340	30.375
2008	746.872	209.570	11.255.176	31.422

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

Beyaz et üretimi, bir önceki yıla göre %2,11 artarak 1.123.132 ton olmuştur. Bu miktarın %96,84'ü tavuk et, %3,16'sı ise hindi etidir. Tavuk yumurtası üretimi 2008 yılında 2007 yılına göre %3,66'lık bir artış göstermiş ve yaklaşık 13,2 milyar adete ulaşmıştır.

Türkiye Üretilen Beyaz Et miktarı (ton)

	Et Tavuğu	Yumurta Tavuğu	Hindi	Kaz	Ördek
2005	925.900	10.797	42.709	5	2
2006	910.226	7.432	17.062	9	3
2007	1.059.483	8.970	31.467	0	0
2008	1.069.696	17.985	35.451	0	0

Kaynak: Türkiye İstatistik Kurumu

Hayvancılık Sektörüne Yönelik Verilen Tevsiyeler

Hayvancılık sektörüne yönelik olarak, 2005 yılından bu yana ürüne dayalı destek sistemi uygulanmaktadır. Bakanlığın 2008 yılında yaptığı olduğu yönetmelik değişikliği sonrasında sistem değiştirilmiş ve hayvan başına destek yöntemiye geçilmiştir.

Bakanlar Kurulu Kararına göre, kültür irki ve kültür irki melezi siğir yetiştirilen üreticilere, "Siğir Cinsi Hayvanların Tanımlanması, Tesvili ve İzlenmesi Yönetmeliği" kapsamında kayıtlı, tanımlanmış olmak ve üst birliğin oluşturulmuş bir hayvancılık örgütüne üye olmak şartı ile anaç siğir başına ve anaç manda başına aşağıda tabloda belirtilen miktarlarda doğrudan ödeme yapılacaktır.

Hayvancılık Tevsi Türü

Anaç Siğir	250 TL/ baş
Soy kutuğine kayıtlı anaç siğir	50 TL/ baş
Hastalıklardan arı işletmelerdeki anaç siğir	50 TL/ baş
Manda	250 TL/ baş

Ayrıca, en az 5 başa sahip olmak üzere, 200 başa kadar tam olarak, 200 baş ile 500 baş arası için bu rakamların % 50'si, 500 baş üzerine ise bu rakamların %25'ine karşılık gelen tutarı ödemesi suretiyle uygulanacak.

Görüldüğü gibi bu yeni düzenlemeyle küçük işletmelerle destek olmak amacıyla aşı ve azami hayvan sayıları sınırlaması getiriliyor.

Yeni düzenleme, süt üretenlerle de teşvik getiriyor. Ürettiği olduğu sütü, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'ndan süt teşvik kod numarası almış, gıda sicili ve çalışma izni olan süt işleme tesislerine satan üreticilerle beher litre süt için 4 Kr doğrudan destekleme ödemesi yapılacak. İlgili mevzuat çerçevesinde hayvan hastalıkları tazminat desteği ve hayvan hastalıkları ile mücadele çerçevesinde, Tarım ve Köyişleri Bakanlığına belirlenen programlı aşılamalardan, uygulamaları tablo da gösterilen miktarlarda destekleme ödemesi yapılacakları belirtiliyor.

Hayvancılık Aşı Destekleri

Şap Aşısı Büyükbaş		0,75 TL / Baş
Şap Aşısı Küçükbaş		0,50 TL / Baş
Sığır Brucellosisi	(S-19 Genç)	1,50 TL / Baş
Koyun Keçi Brucellosisi	(REv-1 Genç)	0,50 TL / Baş

Hayvansal orijinli gıda kontrolünde etkinliğin sağlanması, hayvan hastalıklarıyla mücadele, mezheba ve denetim hizmetlerinin iyileştirilmesi amacı ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığının belirlediği işletmelerde veteriner hekim çalıştırılması için kesilen hayvan başına ödeme yapılacak.<

Türkiye'de hekim çalıştırma desteği

Hayvan Türü	Verilen Destek
Büyükbaş	1,32 TL/baş
Küçükbaş	0,32 TL/baş
Devekuşu	1,05 TL/baş
Tavşan	0,16 TL/baş
Tavuk	2,10 TL/1000 baş
Hindi	13,20 TL/1000 baş
Çıkma tavuk	2,10 TL/500 baş
Ördek	2,10 TL/500 baş

Ancak kesim miktarı ne olursa olsun aylık destekleme miktarı 1.000 TL'den az, 3.000 TL'den fazla olamayacak. Tarım ve Köyişleri Bakanlığının ilgili kuruluşu olan Et ve Balık Kurumu kombinalarında kesim yaptırılan ve Tarım Kredi Kooperatifleri ile sözleşmeli besicilik yapan 28 ildeki (Adıyaman, Ağrı, Ardahan, Artvin, Batman, Bayburt, Bingöl, Bitlis, Diyarbakır, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Gaziantep, Gümüşhane, Hakkâri, Iğdır, Kars, Kahramanmaraş, Kilis, Malatya, Mardin, Muş, Siirt, Sivas, Şanlıurfa, Şırnak, Tunceli, Van) yetiştiricilere 190 kilogram ve üzeri karkas ağırlığına ulaşmış erkek sığır karkas ağırlığının beher kilogramı için 1 TL'yi ve toplam et destekleme primi tutarı yıllık 12.688.000 TL'yi aşmamak üzere Tarım ve Köyişleri Bakanlığınca belirlenen miktarda doğrudan et destekleme primi ödemesi yapılacak.

Türkiye'de Sektörün Temel Sorunları

Türkiye'de Hayvancılık Sektörünün sorunlarını 7 başlık altında inceleyebilir. Bu başlıklar ise kısaca şu şekildedir: -Hayvan Sağlığı, -Yem Kaynağı, - Hayvan Sağlığı ve Salgın Hastalıklar, - Örgütlenme ve Üretim Planlaması, - Eğitim ve Teknik Eleman Desteği, - İşletme Büyüklüğü ve altyapı ve -Pazarlama ve finans olarak sıralanabilir.

Hayvan Kaynağı

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Ülkemiz büyükbaş hayvan varlığı, genetik değer açısından yetersizdir. Ülkemiz sığır varlığının sadece %15'i yurt dışı orijinli yüksek verimli kültür ırkı (Siyah-Alaca, Esmer vb.), %43'ü yerli (Yerli Kara, Doğu Anadolu Kırmızı, Güney Kırmızı vb.), geri kalan %42'i ise kültür ve yerli melezdendir.

2. 1928 yılında yasal düzenlemesi yapılarak başlatılan ıslah çalışmaları halen devam etmektedir. Batı ülkelerinde 40-50 yılda tamamlanan bu çalışmaları, ülkemizde 75 yılda %35 seviyesine dahi gelemediştir.

3. Halen uygulanan sekiyle yapay tohumlama çalışmalarından istenen düzeyde başarı sağlanamamaktadır. Çiftçi yapay tohumlamadan çekinir hale gelmiş, bu konuda tarım teşkilatına güveni kalmamıştır.

4. Hayvan ithalinden beklenen fayda sağlanamamıştır. Özellikle sigiriciliğin geliştirilmesi amacıyla geçmiş yıllarda damızlık materyal (gebe düve) yurt dışından getirilmiş (1987-1999 yılları arasında toplan 342.608 baş damızlık sığır); ancak gelen hayvanların damızlık değerlerinin düşük, bu hayvanları devlet kredisi ile satın alan çiftçilerimizin eğitimsizliği nedeniyle bu hayvanların uygun besleme ve bakım koşullarında tutulmaması, başarnıy olumsuzdur.

5. Kaliteli damızlık hayvan ülkemiz koşullarında yeterli düzeyde üretilmemektedir. Bu amaçla yönelik üretim yapan işletme sayısı çok azdır. Damızlık üretimi örgütlü şekilde yapılamamaktadır.

6. Damızlık hayvanların fiyatları zaman zaman kasaplık değerlerine yakın olmakta, damızlık ihalelerinde fiyatlar çok düşük tutulmakta, fiyat düşüklüğü nedeniyle damızlık hayvanların et amaçlı kesimleri önlenemekte, yüksek damızlık değere sahip hayvanlar zorunlu sigorta kapsamı dışında tutulmaktadır.

7. Damızlık hayvan borsası kurulamamıştır. damızlık hayvan için taban fiyat yoktur.

8. Bakanlık tarafından damızlık satın alınmasında kullanılan günümüz ihale yöntemi (en düşük fiyat teklifi), kaliteli damızlık materyalin aleyhine çalışır hale gelmiştir.

9. Damızlık hayvana ait bazı bilgiler değiştirilebilmektedir. Bu bağlamda ergin olmayan damızlık düvelerin rant amaçlı gebe bırakılarak sanki kaliteli damızlık gibi değerlendirilmesi giderek yaygınlaşmaktadır.

Çözüm Önerisi Stratejiler ve Araçlar

1. Kaliteli damızlık üretimi için bu amaçla yönelik yetiştirici birliklerini teşvik edici ve güçlendirici önlemler alınmalıdır.

2. Kaliteli damızlık üretimi için ihtiyaç duyulan bilimsel, teknolojik ve biyoteknolojik çalışmalar öncelikle desteklenmeli, ülke çapında yaygınlaştırılmalı, bu amaçla Tarım ve Köyişleri Bakanlığının ilgili kuruluşları ile Üniversiteler ve Damızlık Yetiştirici Birlikleri arasında ortak çalışmalar önem verilmelidir.

3. Yıllardır uygulandığı halde bir türlü istenen düzeyde başarı sağlanamayan yapay tohumlama uygulamalarındaki başarı artırılmalıdır.

4. Ülkemizin çok acil ihtiyacı olan belli sayıda yüksek kaliteli damızlık gereklerinin karşılanmasında dış kaynaklar kullanılabilir.

5. İnternet ortamında çalışabilen, Türkiye'nin her tarafından ulaşılabilen alıcı ve satıcının aracısız işlem yapabileceği Merkez Birlik kontrolünde "Damızlık Hayvan Borsası" oluşturulmalıdır.

6. Damızlık hayvan fiyatı belirlenirken hayvanların damızlık değerlerini de parasal olarak ortaya koyucu nitelikte fiyat güvencesine yönelik önlemler alınmalı, yüksek damızlık değere sahip hayvanlar için sigorta zorunluluğu getirilmelidir.

Yem Kaynağı

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Ülkemiz insanların 1/3'ü, ülkemiz hayvanlarının ise 2/3'ü açlık sınırında yaşamaktadır.

2. Kaliteli kaba yem (ağırlık %60) ve karma yem (ağırlık %65) yeterli düzeyde kullanılamamaktadır.

3. Hayvancılığın gelişmiş ülkelerde hayvan altlığı olarak kullanılan ülkemizde maalesef temel kaba yem materyali olarak kullanılan samanla teknolojik ve biyoteknolojik olarak işlenerek yem değerin yükseltilmesi çalışmaları dahi bir türlü uygulamaya aktarılamamıştır.

4. 1935-2000 yılları arasında 44 milyon hektardan 12,8 milyon hektara düşen, 2001 yılında ise 14,6 milyon hektar olarak belirlenen çayır-mera alanları zamansız, düzensiz ve aşırı otlatma nedeniyle yetersiz durumdadır. Bu alanların acilen ıslaha ihtiyacı vardır.

5. Hayvancılığın temel yem materyali olması gereken kaliteli kaba yemlerin yetiştirilmesi ve silaj yapımı yıllardır yaygınlaştırılmamıştır.

6. Yüksek verimli hayvanların beslenmesinde tartışılmaz önemi olan karma yem, kalitesinin düşük, fiyatının yüksek olması, buna mukabil çiftçinin yem ve etten kazancının çok sınırlı olması ve besleme konusundaki eğitimsizliği nedeniyle ülkemizde istenilen düzeyde kullanılamamaktadır.

7. Karma yem üretiminde kullanılan hammaddede kaynakları yetersiz, kalitesiz ve pahalıdır. Tahıl gereksinimini TMO'dan karşılayamaya veya TMO'ca belirlenen fiyatlar üzerinden piyasadan karşılamaya çalışan yem sektörü, bütiskil üretime verilen destekler nedeniyle tahılları dünya borsası fiyatlarını çok üzerinde almakta ve yem pahalılığı maalesef artmaktadır.

8. Yem maliyetinden tasarruf sağlamak amacıyla dengeli ve besin maddede içeriği garanti edilmiş karma yemler yerine, çiftçilerimizin protein kaynağı olarak bilimselce yağlı tohum küspelerini tercih etmeleri görülmektedir.

9. Ülkemizdeki karma yem endüstrisi ile ilgili ilk yasal düzenleme 7.7.1973 tarihinde 134 sayılı yem yasasının yürürlüğe konulması, bundan 1 yıl sonra da yem yönetmeliğinin yayınlanması ile gerçekleştirilmiştir. Bu tarihten günümüze yapılmaya çalışılan ekleme ve çıkarmalarla yem yönetmeliği bütünlüğünü kaybetmiş, günümüz ihtiyaçlarına cevap veremez hale gelmiştir.

10. Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, mevcut yapısı ile karma yem sektörünü ülke geneline denetleyecek ve düzenleyecek karma yem özel idari yapıya ve kaliteye elemanla sahip değildir.

11. Karma yem üretiminde planlama, denetim ve eğitim çalışmalarından sorumlu olacak, bakanlığın karma yem konusundaki yetki ve sorumluluklarını paylaşacak, tüm yem fabrikalarının zorunlu üyesi olacağı "karma yem üretici birliği"nin kuruluşuna imkan sağlayacak yasal düzenlemeler yapılmamıştır. Halen bu alanda görev yapan mevcut birlik, kamu yararı demek statüsündedir. Mevcut birliğe üyelik isteğe bağlıdır. Halen ülkemizde kurulu 517 yem fabrikasının (faal olan 428'dir) 235'i Türkiye Yem Sanayicileri Birliği (derneği)ye üyedir. Mevcut birlik (dernek) yaptırım, düzenleme ve denetleme yetkisi bulunmamaktadır.

Çözüm Önerileri Stratejiler ve Araçlar

1. Kaliteli kaba yem üretimi için yem bükücüleri üretimi teşvik edilmeli ve kapasiteyi genişletilmeli, mevcut kaba yem kaynaklarının kalitesi iyileştirilmelidir.

2. Yerli üretimin yetersizliği ve kalitesizliği nedeniyle karma yem sektörü için yurtdışından ithal edilen mısır, çirkindek soya ve soya küspesinin yurtdışında üretimi teşvik edilmeli, yem sanayimizin ithalata bağımlı olmaktan kurtarılmalıdır.

3. Karma yem sektörünün üretimini ve tüketimini artırıcı, kapasitenin rasyonel kullanımına yönelik önlemler alınmalıdır.

4. Hayvan yemi özelliğine sahip endüstri yan ürünlerinin standart üretime ve kontrole yönelik yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

5. Ülkemiz hayvancılığının kalkındırılmasında özel bir önemi olan Karma Yem Sektörü, çağın gereklerine uygun şekilde yasal ve yönetsel açıdan yemden yapılandırılarak yem hammaddesi ve karma yem denetimlerinde başarıyı engelleyen yasal, yönetsel ve altyapı boşlukları giderilmeli, mevcut idari yapı güçlendirilmelidir.

Hayvan Sağlığı ve Salgın Hastalıklar

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Yıllardır hayvancılığımızı kemiren brusella, tüberküloz, şap, IBR, BVD ve sıgır vebası yanında deli dana hastalığı riski de hayvancılığımızı tehdit eder hale gelmiştir.

2. Özellikle güney-doğu ve doğu sınırlarımızdan kaçak hayvan girişi maalesef istenilen düzeyde engellenememiştir.

3. Belirli bir program dahilinde sağlık taraması ve aşı yapılamamaktadır.

4. Sağlık koruma konusunda çiftçilerimizin bilinçlendirilememiştir.

5. Hayvan hareketleri ülkemiz içinde etkin bir şekilde kontrol edilememektedir.

6. Hastalık dağıtımı amacıyla bilimselce ilaç kullanımı ciddi kaynak israfına yol açmaktadır.

7. Zorunlu hayvan sağlık sigorta sistemi hayata geçirilememiştir.

Çözüm Önerileri Stratejiler ve Araçlar

1. Hayvan sağlığının korunumu ve hastalıkların eradike edilmesi için çok acil seferberlik ilan edilerek bölgesel programlarla Türkiye'nin tamamı taramalıdır.

2. Çiftçilere yönelik eğitim faaliyetleriyle sağlık koruma bilinci yaygınlaştırılmalı, ilaç kullanımı denetlenmelidir.

3. Sınırlarımızda ve ülke içinde hayvan hareketleri yetkili kişilerce sürekli, ancak gerçek manada ciddi olarak denetlenmelidir.

4. Sağlık sigortasının hayvancılık alanında da yaygınlaştırılması için gerekli teşvikler sağlanmalıdır.

5. Salgın hastalıkların önlenmesi ve tamamen kontrol altına alınabilmesi, hayvansal ürünlerin kalitesinin garanti altına alınabilmesi için mevcut yasa ve yönetmelikler uygulanmalı ve gerekli iyileştirmeler yapılmalıdır.

Örgütlenme ve Üretim Planlaması

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Ülkemizdeki genellikle aile tipi küçük işletmeler şeklinde faaliyet gösteren hayvancılığımızın en büyük sorunlarından biri de örgütsüzlük ile bunun getirdiği dağınık yapı ve plansız üretilerdir.

2. Koyunculuk ve keçiçilik daha çok ekstansif (İlkel-kaba-yaygın; nüfusa göre ekili dikili alanların sınırlı olduğu ülkelerde uygulanmakta olup, birim alandan alınan verim çok düşük) koşullarda yapılmakta, herhangi bir örgüte sahip bulunmamaktadır. Bu doğal kabul edilebilir; ancak entansif (Modern; nüfusa göre tarım alanlarının fazla olduğu ülkelerde uygulanan tarım metodudur.) veya yarıentansif koşullarda yapılan sığırçılığımız ile tamamen

entansif olan kanatlı sektörünün hala istenilen düzeyde örgütlenememesi, hayvancılığımızın en büyük sorunlarından biridir.

3. Örgütlü yetiştiriciliğin sağlanmasına yönelik 28 02 1995 tarih ve 4084 sayılı yasanın değişik Ek-1 maddesine göre oluşturulan yetiştirici birlikleri yönetmeliğinde teşkilatlanma açısından yanlışlıklar vardır. Bu yönetmelik etkili bir teşkilatlanmayı önlemektedir.

4. Örgütlenme noktasındaki en büyük eksikliklerden biri de ülke hayvancılığımıza ait örgütlenme çalışmalarındaki yapısal eksikliklerdir. Ülkemiz hayvancılığı için sadece sığır yetiştirici birlikleri düşünülmüş; koyun ve keçi yetiştirici birlikleri ile kanatlı hayvan (damızlık) yetiştirici birlikleri düşünülmüştür.

5. Örgütsüzlük nedeniyle çiftçiler mağdur, aracılar ise zengin edilmektedir, çünkü ürünün fiyatını üretici değil aracılar belirlemektedir.

6. Devlet makro düzeyde üretim planlaması yapacak güce ve yaptırımlara sahip değildir.

7. Kalkınma planlarında öngörülen hedefler gerçekçi değil, bu hedeflere ulaşmak için alınan önlemler ve teşvikler yeterli değildir (Ülkemizdeki hayvan varlığı dahi bilinmemektedir).

8. Üretim planlaması için üretici veya yetiştirici birliklerini harekete geçirecek ve yetkilendirecek yasal düzenlemeler yoktur.

9. Kısaca, ülkemizin hayvancılığın örgütlenmesi ve üretim planlamasına yönelik hayvancılık politikası yoktur.

Çözüm Yönelik Stratejiler ve Araçlar

1. Hayvancılık sektörümüz için sivil toplum örgütlerinin gerekliliği kabul edilmelidir. Hayvancılık ve yem sektörleriyle ilgili yetiştirici ve üreticilerin devlete bağımlılıklarını azaltılarak kendi ayakları üzerinde durmaları sağlanmalıdır.

2. Planlı ve programlı damızlık yetiştiriciliği, eğitimi ve koordinasyonunda görev alacak birliklerinin oluşturulması için gerekli çalışmalar acilen başlatılmalı, damızlık hayvan yetiştiriciliği oluşturulacak bu birlikler vasıtasıyla yeniden yapılandırılmalıdır.

3. Planlı ve programlı hayvansal gıda ve yem üretimi, denetimi ve koordinasyonda görev alacak üretici birliklerinin oluşturulması için gerekli çalışmalar en kısa sürede başlatılmalı, hayvansal gıda ve yem üretim sektörleri oluşturulacak bu birlikler vasıtasıyla yeniden yapılandırılmalıdır.

Eğitim ve Teknik Eleman Desteği

Modern hayvancılık ekonomik bir faaliyettir. Her ekonomik faaliyette olduğu gibi hayvancılıkta da başarı için eğitim ve teknik eleman desteği şarttır. Damızlık değeri yüksek hayvanlardan arzu edilen verimin alınabilmesi için mutlaka yetiştiricinin bakım, besleme ve sağlık koruma konularında eğitilmesi, gereksinim duyduğu teknik desteğin sağlanması gerekir.

İşletme Büyüklüğü ve Altyapı

Ülkemizde hayvancılığın gelişmemesi ve hayvan yetiştiricilerinin kazançlarının yetersizliğindeki en büyük etkenlerden biri de işletme büyüklüğü ve alt yapı yetersizliği ve bunun getirdiği sorunlardır.

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Sığırçılık işletmelerinin %72'sinde 1-4 baş hayvan bulunmaktadır.

2. Az sayıda hayvanın barındırıldığı binlerce işletme olarak ortaya çıkan bu yapı, karlı ve örgütlü bir hayvancılığı engellemekte, ülke hayvancılığının gelişimine sürekli darbe vermektedir.

3. Küçük işletmelerle ülke hayvancılığının gelişimi mümkün değildir.

Çok sayıdaki bu küçük işletmeler, eğitim ve teknik eleman desteğinden yoksundurlar.

4. Çok küçük kapasite nedeniyle işletmelerin çoğu uygun fiziki altyapıya sahip değildir.

5. Genellikle bu işletmelerde hayvanlar sağlıklı koşullarda ve uygun olmayan ortamlarda barındırılmaktadır. Şehir kenarlarında yer alan bu tip işletmeler çevre sorunlarına da yol açmaktadır.

6. Pek çok işletmede hayvancılık, salt ahırda oluşan bir tesis olarak algılanmakta, pek çoğunda yem deposu, silo, gübrelik gibi olanaklar bulunmamaktadır.

7. Ülke genelinde modern hayvancılığa ve ülke koşullarına uygun fiziki altyapının geliştirilmesinde bilimsel kriterler dikkate alınmamaktadır.

Çözüm Yönelik Stratejiler ve Araçlar

1. Her isteyene damızlık hayvan verilmesi sonucu oluşan çok sayıda küçük işletme yapısının daha ıleri boyutlara ulaşması önlenmeli, yeni kurulacak işletmelerde sürü büyüklüğü sayıca artırılmalıdır.

2. Bölgesel bazda bir işletmede bulunması gereken fiziki alt yapı ve işletme tipi tespit edilmelidir.

Pazarlama ve Finans

Mevcut Durum ve Sorunlar

1. Ürünün fiyatını üretici değil aracılar belirlemektedir.

2. Yemin kalitesizliği ve fiyatının yüksekliği nedeniyle yetersiz beslenen hayvanlardan elde edilen miktarı düşük fakat maliyeti yüksek ürün, çiftçinin kar etmesini ve ülke hayvancılığının gelişmesini engellemektedir.

3. Ürettiği üründen para kazanmayan çiftçi, üretimini artırmak gibi bir düşünce içinde olmamakta, daha çok küçümle üzerine hesap yapmaktadır.

4. Çok sayıdaki küçük üreticiler örgütsüzlük nedeniyle ürünlerinin satış fiyatını belirleyememekte, ancak az sayıdaki aracılar kendi aralarında anlaşarak hayvansal ürünlerin alış fiyatını belirleyebilmekte, serbest pazar ekonomisi adı altında küçük üreticilerin sırtından büyük paralar kazanmaktadır.

5. Ayrıca, anlaşma gereği zorunlu olarak ihale ettiğimiz hayvansal ürünler, pazarın daralması nedeniyle hayvancılıkla uğraşan çiftçilerimizin zaman zaman zararına yol açmaktadır.

Çözüm Yönelik Stratejiler ve Araçlar

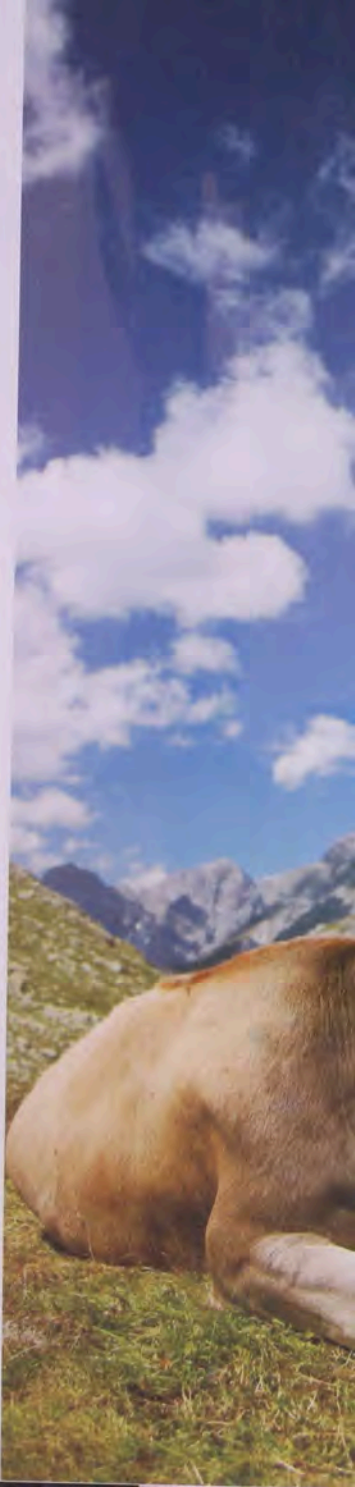
1. Mevcut ekonomik sistem içinde hayvansal ürünlerin pazarlanmasında devlete düşen doğrudan bir görev yoktur. Devlet, ancak denetime yönelik yasal düzenlemeler, örgütlenmenin teşviki ve kolaylaştırarak üretim kayıpları ve pazarlama sorununu giderebilir.

2. Ülkede hayvansal gıda üretimini ve tüketimini artıracak yönde tüketiciye yönelik teşvik ve destek programları da uygulanmalıdır.

3. Çiftçilerimizin yaptığı işten hakkettiği parayı kazanabilmesi, kaliteli hayvana, kaliteli yem kaynağına, teknik desteğe, örgütlü bir yapıya, uygun pazarlama ağına sahip olabilmesi için gereken nakdi ve aynı destek sağlanmalıdır.

4. Ülkede hayvansal gıda üretimini çeşitlendirecek yönde tüketiciye yönelik organik hayvancılığın yaygınlaştırılması teşvik ve destek kapsamına alınmalıdır.

5. Ayrıca, hayvansal ürün ithalatı mevcut anlaşmalar gereği tamamen durdurulamazsa da bir takım önlemlerle üreticilerimize iç piyasada pasif destek sağlanmalıdır. İthalatın zorlaştırılması ve belirli bir zaman aralığına yaymak gerekmektedir.

KONYA'DA HAYVANCILIK SEKTÖRÜ

Türkiye'nin tarımı ve hayvancılık sektöründe gerek sahip, Konya'da buğday tarım alanları, gerekse barındırdığı hayvan sayısı ile önemli bir yere sahiptir. Konya 38.257 km²'lik yüz ölçümü ile Türkiye'nin en büyük ildir. Bu büyük yüz ölçümünün yanında Konya 2 milyon 660 bin hektar alanlık tarım arazisine sahiptir. İlimiz Türkiye'nin buğday deposu olma özelliğinin yanında hayvancılık sektöründe de oldukça önemli bir noktadadır.

Konya'da yıllar itibarıyla kesilen hayvan sayılarına bakacak olursak 2005 yılında büyük bir düşüş yaşanmakla beraber 2006 yılında düşen bu sayının tekrar yükseldiğini görmekteyiz.

Türkiye İstatistik Kurumu 2008 yılı verilerine göre; ilimizde küçükbaş hayvanların 1 milyon 201 bin 912 adedi koyun, 91 bin 824 adedi keçiden oluşmaktadır. İlimizde 337 bin 662 adet büyükbaş hayvan bulunmaktadır. Bunlardan 406 bin 492 adedi siğir, 130 adedi mandadan oluşmaktadır. 2008 yılında toplam 10 milyon 886 bin 904 adet tavuk sayısına sahip olan Konya, toplam 1 milyar 891 milyon 121 bin yumurta üretmiştir. 342 köyde yapılan arıcılık faaliyetlerinde ise 69 Bin 1446 adet toplam kovan ile 874 ton bal üretimi gerçekleştirilmiştir.

1991-2007 yıllarını kapsayan dönemde ilimizde Merinos ırkı koyun sayısında %11'lik artış olurken, Yerli koyunda %41, Kıl keçide %52 ve Tiftik keçisinde %97'lik azalış

Konya İlinde Mezbahalara Sevk Edilen (Kesilen) Hayvan Sayısı

Yıllar	Büyükbaş	Küçükbaş
2002	113.814	199.466
2003	135.869	214.175
2004	126.749	223.793
2005	97.320	190.739
2006	156.542	294.599
2007 (4 Ay)	7.310	11.286

Kaynak: Konya Valiliği İl Tarım Müdürlüğü

Konya İl Hayvan Sayısı ve Üretilen Toplam Süt Miktarı

Hayvan Çeşidi	Toplam Hayvan Sayısı	Sağılan Hayvan Sayısı	Süt (Ton)
Siğir	406.492	144.068	478.569
Manda	130	69	88
Koyun	1.201.912	588.384	45.151
Keçi	91.824	26.791	2.571

Kaynak: Konya Valiliği İl Tarım Müdürlüğü

meydana gelmiştir.

Bu azalmaya karşılık hayvan başına elde edilen verimlerde kayda değer bir artış olmamıştır. Koyunculuk, meraya dayalı bir hayvancılık faaliyeti olup, mevcut mera alanlarının azalması nedeniyle sürülerimizin kaba yem ihtiyacı karşılanamamaktadır.

İlimizde kaba yem açığı 1.559.000 ton olup ihtiyacın ancak %19,64'ü karşılanmaktadır.

Tarım ve hayvancılık sektöründe ülke genelinde yaşanan bir takım problemleri ilimiz de yaşamaktadır. Fakat son yıllarda yaşanan gelişmelerle ilimizde büyükbaş hayvan ıslah çalışmalarında önemli gelişmeler olmuştur. Ancak yapılan bu çalışmalar yeterli bulmak kesinlikle mümkün değildir.

Konya Hayvancılığının Sorunları ve Çözüm Önerileri

Smurlarda kontrollerin yetersiz olması, sigırlarda kayıt için küpe sistemi varken küçükbaşlarda hayvanın esas alınması, pazarlarda gerekli tedbirlerin alınmaması, mezbahalarda gerekli kontrollerin yapılmaması, bunların dışında üreticilerin üretim maliyetlerinin çok yüksek olması ve

hayvan fiyatlarının da sınır ülkelerine göre yüksek olması ülkemizde hayvancılık sektörünün başlıca sorunlarıdır.

Ülkemiz kasaplık hayvan kesimlerinin büyük bir kesimi halen küçük ve iptidai mezbahalarda gerçekleştirilmekte, et ve et ürünleri çoğunlukla hijyenik ve teknolojiye uygun olmayan şartlarda üretilmeye çalışılmaktadır.

Kasaplık hayvanların nakil şartları arzu edilen düzeyde değildir. Küçük işletmelerde soğutma üniteleri bulunmadığından karkaslar olgunlaştırılamamakta, iç organların muhafazası sorun olmaktadır.

Kasaplar ayrıca yetişmiş eleman sıkıntısı çekmektedir. İşyerlerine alınan çıraklar işi öğrendikten sonra büyük marketleri tercih etmektedirler.

Hayvancılık ve kırmızı et sektöründe ülkemizde var olan sorunların hemen hemen hepsi Konya ilimiz için de geçerlidir.

Küçükbaş hayvan yetiştiriciliği

İşletmelerimizde kaba ve kesif yem zamanında ve yeterli kadar üretilip depolanmadığı için, aşırı otlatmaya neden olmakta ve sonuçta meralarımız verimsizleşmektedir.

Bölge koyuncululuğunun en önemli sorunlarından birisi de, ehil çoban bulunamamasıdır.

Köyden kente göçe paralel olarak, genç nüfus gittikçe azalmakta, köyde kalanlar ise koyuncululuğu zor ve zahmetli görek bu işi heves etmemektedirler.

Meralarımızın ortak kullanımı sonucunda, parazitler ve salgın koyun hastalıklarının kontrolü güçleşmekte, sonuçta hayvan ve verim kaybı artmaktadır.

Yetiştiricilerimiz, uygun olmayan barınak, yetersiz bakım ve besleme şartlarında koyunculuk yapmaya çalışmakta ve sonuçta verimli ve karlı bir faaliyet yürütememektedir.

Yetiştiricilerimizin elinde bulunan koyun ırkları düşük verimlidir. İlimizdeki,

yerli ırkların ıslah edilerek verimlerinin artırılması üzerinde önemle durulması gerekmektedir.

Et ve süt veya süt tozu ithalatı da koyuncululuğumuzu olumsuz olarak etkilemiştir. Et ithalatı ile ülkemize kaçak hayvan girişi mutlaka önlenmelidir.

Yapağı fiyatlarının da son yıllarda oldukça düşmesi, yapağı yönlü koyun yetiştiriciliğini cazip olmaktan çıkarmıştır.

Erken kuzu kesimi de aynı bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır. Herde damızlık olarak kullanılabilecek koç ve koyunların henüz verim potansiyellerine ilişkin hiçbir veri toplayamadan erken yaşta kesimlerinin önünde geçilmektedir.

Çözüm önerileri:

Birlik üyelerine ödenmekte olan küpeleme desteginin devam ettirilmesi

Birlik üyesi yetiştiricilere, koyun et ve sütü için kg başına yapılabilecek desteklere kaynak tahsis edilmesi

Erken kuzu kesimini önlemek amacıyla; koyun etine yapılacak desteklemenin belirli bir ağırlığının üzerindeki karkasa ödenmesi

Yem bitkisi teşviklerinin birlik üyesi hayvan sahiplerine hayvan sayısı dikkate alınarak yapılması

Düşük faizli kredi kullanılması, sağım ünitesi ve süt soğutma tankı alımlarında %50 karşılıksız devlet desteği sağlanması

Sertifikalı çoban yetiştirilerek sürülerin bu kişilere emanet edilmesi

Birlik üyelerinin koyun ağıl gübrelerini iyi fiyattan değerlendirilmelerine imkan sağlanması

Keçi-orman sorununun çözümü için mevcut keçi popülasyonunun ıslah edilerek azaltılması, yani verimlerini artırarak sayıların azaltılması

Nadas alanlarında yem bitkisi yetiştirilmesine yönelik hem toprak zenginleştirilmesini hem de hayvanlara besleme değeri yüksek baklagil yem bitkileri ve kaba yem sağlanması

Üretilen yapagının bulunduğu yerde işlenmiş ürünlere dönüştürülmesine yönelik çalışmalara ağırlık verilmesi, alternatif ürün geliştirme üzerinde durulmasıdır.

Süt inekeçiliği ve kırmızı et besiciliği

İşletme yapıları; İldeki süt inekeçiliği işletmelerinin yaklaşık %95'i küçük ölçekli (yani 10 hayvandan daha az) işletmedir. İlimizde 100 baş ve üzeri süt ineği olan işletme sayısı sadece 32 adetir. Yüne aynı şekilde faal durumda bulunan sığır besi işletmelerinin %87'si 10 başın altında hayvana sahiptir.

Süt toplama ve süt fiyatları: Sütün büyük miktarı süt toplayıcıları tarafından toplanarak il merkezindeki 54 süt fabrikası veya mandıraya nakledilmektedir. Ayrıca ülkemize süt tozu girişinin denetlenmemesi, süt fiyatlarının serbest piyasa şartlarına bırakılması da süt inekeçiliğinin önündeki önemli sorunlardandır. Bu sorunlarla üretici her geçen gün zarar etmekte, damızlık hayvanını kesime sevk etmektedir.

Hayvancılık destekleri ve teşvikleri ile sütin fiyatı kısa süreli de olsa artırılarak hala kesilmeye devam eden damızlık hayvan kesimleri azaltılmalıdır.

Süte taban fiyat belirleyecek, süt fiyatlarına gerektiğinde müdahale edebilecek bir yapının oluşturulması yanında süt toplama merkezinin kurulması konuları üzerinde durulmalıdır.

Mezbahane yetersizliği: Konya ilinde günlük olarak ortalama 1.180 baş hayvan kesilmektedir. Şu anda sadece bir mezbaha hizmet vermektedir. Bu mezbahanın günlük büyükbaş kapasitesinin 500 olmasından dolayı ilimizde yeni, modern, AB normlarına uygun ve yüksek kapasiteli bir mezbahaya ihtiyaç duyulmaktadır.

Verimin artırılması ve ıslah tedbirleri: AB ülkelerinde sığır karkas verimi 278,2 kg olup Türkiye'de ise sığır karkas verimi 180 kg seviyesindedir. Türkiye'de ineklerde süt verimi ortalama yıllık 1,7 ton iken gelişmiş ülkelerde bu miktar 6 ton civarındadır. Hayvan ithali gibi geçici çözümler yerine üretici, sanayici ve üniversitenin işbirliğiyle genetik ve ıleri biyoteknolojik üreme teknikleri (embriyo nakli, invitro fertilizasyon vb) alanlarına ağırlık verilmesi ve kalıcı önlemler alınması zorunlu hale gelmiştir.

Tüketim: gelişmiş ülkelerde kişi başına günlük 219 gram et, 950 gram süt tüketilirken, Türkiye'de 35,6 gram et, 465 gram süt tüketilmektedir. Toplum olarak hayvansal ürünler yönünden yetersiz beslenmediğimiz açıkça görülmektedir. Hayvansal ürünlerin tüketilmesinin öneminin yeterince anlaşılamaması ya da anlatılamaması, eğitim, tanıtım, reklam ve kampanya vb. etkinliklerin yetersizlikleri, kişilerin beslenme ve tüketim alışkanlıklarının değişmesine kırmızı et, süt ve ürünlerinden hızla uzaklaşmasına yol açmıştır. Bu konuda işbirliği yapılarak konu üzerinde hassasiyetle durulmalıdır.

İşletme girdi maliyetleri: hayvansal üretimde toplam işletme giderleri arasında yem giderleri yaklaşık %70 civarında olduğu için işletmelerin kar edebilmesi, yem maliyetlerinin aşağıya çekilmesi ve süt-yem oranının karlılığı sağlayacak düzeyde olması gerekmektedir. Süt inekeçiliğinde bir işletme ayakta durabilmek için 1 kg süt ile en az 1,5 kg yem alabilmelidir.

Hayvan ve hayvansal ürünlerin hareketlerinin denetimsizliği: sınır komşularımızdan ülkemize kaçak olarak veya başka bir ürün şeklinde et, canlı hayvan ve süt tozu girişinin hala devam etmesi, iller arasında hayvan hareketlerinin kontrolsüzlüğü, canlı hayvan ve hayvansal ürünlerde fiyat istikrarsızlığı, hayvan hastalıklarının yayılması, hayvancılığımızı olumsuz etkilemektedir.

Hayvansal üretimde örgütlenme: ilimizde süt ineğiliği ve et üreticilerine yönelik çeşitli birlikler, kooperatifler veya dernekler bulunmaktadır. Ortak politikalar üretecek, güç birliği ve tek seslilik oluşturacak bir üst kurul oluşturulması gerekir.

Yumurta Üretimi

Türkiye'de yumurta üretiminin yaklaşık %15-20'si Konya'dan sağlanmaktadır. Türkiye'de 2009 yılı itibarıyla mevcut 55 milyon adet yumurta tavuğunun, 9 milyonu Konyada bulunmaktadır. Buna göre, %16'lık bir oranla en çok yumurta üreten il konumundayız. Bu yılda Irak'a ilk defa yumurta ihracatı Konya'dan yapılmıştır. Konya ihracat konusunda da Türkiye genelinde en çok ihracat yapan il olma özelliğini korumaktadır.

İlk defa Konya'da olmak üzere 2006 yılının Konya Yumurta Üreticileri Birliği kurulmuş, zamanla Türkiye düzeyinde 16 birliğe ulaşmıştır. Bu birliklerin de katılımıyla Yumurta Üreticileri Merkez Birliği (Yum-Bir) kurulmuştur.

5200 sayılı Tarımsal Üreticiler Birlikleri Kanununa göre üreticiler gönüllülük esasına göre birliklere üye olmaktadır. Amaçları arasında planlı üretimin yapılması hedeflenmektedir. Bu iki madde kendi içinde birbirini pekiştirmektedir. Planlı bir üretim yapılabilecekse tüm üreticiler Birlik üyesi olmalıdır. Bakanlık bünyesinde bu sorun yönetmekle ilgili çözümler.

Yumurta üreticilerin örgütlenmesini desteklemek amacıyla birlik üyesi olanlara daha düşük faizli kredi kullandırılması için gerekli düzenlemenin yapılması iyi bir örnek olabilir.

Yumurta tanıtımı; kapsamlı ve uzun süreli olarak, metotlu bir çalışmaya yapılmalıdır. Yumurtanın dış pazarlarda satış imkanları oldukça sınırlıdır. Bu konuda DTM aracılığıyla, yurt dışındaki Ticaret Müşavirliklerimiz, İGEME ve TİKA gibi kuruluşların da çalışmalarına ihtiyaç duyulmaktadır.

Yem bitkilerinde; buğday, mısır yerli kaynaklardan sağlanabilir. Soya ve ayçiçeği ekimine verilen teşvikin daha etkin hale getirilip, bölgemizde de ekiminin yaygınlaştırılması sağlanmalıdır.

Yumurta ihracatı yapan firmalara, dahilde işleme belgesi kapsamında TMO stoklarından buğday ve mısırın dünya fiyatlarından temini yapılarak, ihracatçı üreticilerin dünya fiyatları ile rekabet

edebilmeleri sağlanmalıdır.

Yumurta üretim işletmelerinde çalıştırılmak üzere eğitilmiş personel tedariği için Meslek Liseleri, Meslek Yüksekokullarında ara eleman yetiştirilmesi gerekmektedir.

Gübre Sorunu: diğer şehirlerde olduğu gibi Konya'da da tavukçuluk işletmeleri yerleşim birimleri çevresinde yoğunlaşmıştır. Bu durum en önemli çevre kirlenmeleri arasında yer alan kafes tavuğu gübresi sorunuyla karşılaşılmasına neden olmuştur. Bu sorunun çözümü için bir merkez oluşturulması ve ortak bir tesis kurulması, işlenmiş gübrenin değerlendirilmesi ve pazarlanmasında da kolaylık sağlayacaktır.

Kesimhane Sorunu: Konya içinde bir tavuk kesimhanesi bulunmamaktadır. En yakın kesim hane Akşehir'de TKV'ye ait küçük bir tesisidir. Dolayısıyla, elden çıkma tavuklar kesilmek için şehirlerarası nakledilmektedir.

Yumurta Kırma Fabrikasının Kurulması: gelişmiş ülkelerde yumurta kırma fabrikaları bir sigorta olarak işletilmektedir.

Yeni bilgilerin Sahaya Aktarımı: üreticiler birlik aracılığıyla, araştırma ve eğitim kurumlarıyla işbirliği yaparak yeni gelişmeleri uygulamaya aktarmaları gerekmektedir. Çünkü teknik bakımdan ileri işletmeler her zaman üretim maliyeti ve kalite bakımından avantajlı olmaktadır.

İşletme Entegrasyonlarının Tamamlanması: düşük maliyetli kaliteli ürün ancak entegre büyük işletmelerde üretilip sürdürülebilir. Mevcut işletmelerin entegrasyonlarının tamamlanmasına destek olmalıdır.

Rastgele Örneklem Test (RÖT) İstasyonu Kurulması: RÖT uygulaması gerek ülkeye ve gerekse bölgeye giren yumurtacı ebeveyn işletmelerinden, kuluçkalık yumurtadan başlayarak üretim periyodu sonuna kadar tüm verim özelliklerinin belirlemek ortaya konduğu bir test çalışmasıdır.

Kalıntı Sorunu: Üreticilerin kurallara uygun üretim yapması; hastalıkların tedavisinde sadece iznil ve ruhsatlı ilaçları kullanması, ilaç kullanımlarını veteriner reçetesiine göre gerçekleştirmeleri, ilaç kullanımlarının kayıt altına alınması, içeriğini bilmedikleri yem katkı maddelerini kullanmamaları, daima güvenli firmalardan çalışmaları, gıda güvenliği ve kendi kendilerini denetlemeleri bakımından önemlidir.

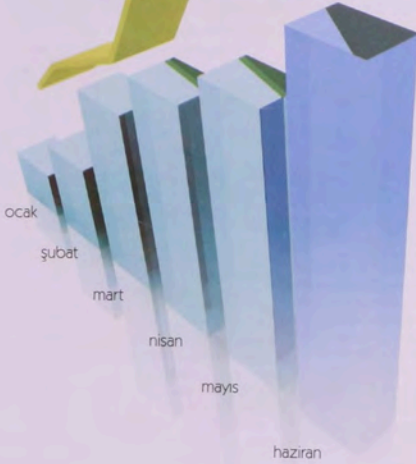
Enflasyon hedeflemesi

Dr. Burcu GÜVENEK

Selçuk Üniv. İ.İ.B.Fakültesi, İktisat Bölümü

Dr. Volkan ALPTEKİN

Selçuk Üniv. İ.İ.B.Fakültesi, İktisat Bölümü

Enflasyon kavramı paranın tarihi kadar eskidir. Ancak ekonomilerin çok geliştiği, para arzının sürekli değiştiği günümüz koşullarında pek çok ekonominin korkulu rüyası haline gelmiştir.

Enflasyon, fiyatlar genel seviyesinde yaşanan sürekli artışlar olarak tanımlanmaktadır.

Enflasyon kavramı paramın tarihi kadar eskidir. Ancak ekonomilerin çok geliştiği, para arzının sürekli değiştiği günümüz koşullarında pek çok ekonominin korkulu rüyası haline gelmiştir (Dinler, 1998: 404). Enflasyon, fiyatlar genel seviyesinde yaşanan sürekli artışlar olarak tanımlanmaktadır.

Klasik maliyecilere göre ekonomi sürekli olarak tam istihdam durumunda dengededir, dolayısıyla para stoğu tamamen aktif paradan oluşur ve paranın el değirmeni hızı sabittir. Durum böyle olunca dolayışın hacmindeki parasal artışı diğer şartlar aynı kaldığında fiyatlar genel seviyesinde sürekli ve önemli artışlara sebep olur bu ise enflasyondur. Ancak modern maliyecilere göre klasik maliyecilerin bu varsayımını doğru değildir. Ekonomide eksik ve aşırı istihdam durumları vardır, dolayışın hacmi tamamen aktif paradan oluşmaz, aktif ve pasif paradan oluşur. Dolayısıyla paranın el değirmeni hızı daralma, çoktulu ve aşırı istihdam dönemlerinde farklıdır. Daralma ve çoktulu dönemlerinde azalır, tam ve aşırı istihdam dönemlerinde artar. Ekonomi tam istihdamı tavanına ulaşınca dolayışın hacmindeki artışlar toplam talep, toplam arz dengesi toplam talep lehine bozar ve fiyatlar genel seviyesinde devamlı ve önemli artışlara sebep olur (Türk, 2001: 85). Bu durum ise enflasyon olarak nitelendirilir.

ENFLASYON HEDEFLERİ

Enflasyon hedeflemesi, merkez bankasının nihai hedefi olan fiyat istikrarının sağlanması ve sürdürülmesi amacıyla yönelik olarak para politikasının uygun bir dönem için belirlenen sayısal bir enflasyon hedefi veya hedef aralığına dayandırılması ve bunun kamuoyuna açıklanması şeklinde uygulanıran bir para politikası uygulamasıdır (Ornek, 2005: <http://www.dtm.gov.tr/ed/DTDERGI/Nisan2004/turkiyeenft.htm>).

Para politikası bir ara hedef ya da hedefler seçme zorunluluğu olmadan doğrudan nihai hedefe dayandırılan enflasyon hedeflemesi rejiminin enflasyonu kontrol altına almaya çalışan diğer politikalarından temel farkı, para politikası araçlarının geçim ya da cari enflasyon yerine gelecek dönemdeki enflasyon oranları üzerine yapılan varsayımlara dayandırılmasıdır. Merkez bankası enflasyon hedefini gerçekleştirerek için enflasyon tahminleri yaparak enflasyon hedefinden olması muhtemel sapmalara karşı para politikası araçlarının nasıl kullanılacağını belirler.

Mişkin ve Posen'e göre enflasyon hedeflemesi birkaç unsur içinde barındırılmaktadır. Bunlar

Orta vadeli enflasyon hedefinin kamuoyuna açıklanması,

Fiyat istikrarının uzun vadede para politikasının temel amacı olarak kamuoyuna açıklanması,

Para arzının artışı gibi ara hedeflerin rölantın azaltılması,

Para politikasının şeffaflığının toplum ve piyasalara daha fazla bilgi paylaşılması yoluyla artırılması ve para politikası belirleyicilerinin plan ve hedeflerinin kamuoyuna açıklanması,

Merkez bankasının nihai hedefe ulaşmak için güvenilirliğini arttırılmasıdır."

Enflasyon Hedeflemesinin Avantaj ve Dezavantajları

Enflasyon hedeflemesinin ülkede değişikliğin gösteren pek çok avantaj ve dezavantajı bulunmaktadır.

Avantajları

Enflasyon hedeflemesinin önemli avantajları şu şekilde sayılmaktadır (Kaygusuz, 2005): Para politikasının şeffaflığının artırılmasına yardımcı olur, para politikasının ülke ekonomisinde yaşanan soklara ağırık vermesini sağlar, ara hedeflerle nihai hedef arasındaki ilişkilerde beklenmeyen değişiklikler olması durumunda ortaya çıkan hız istikrarlılığının farkına varılmasını sağlar, para politikasının operasyonel olarak uygulanmasında önemli etkisi bulunmaktadır, diğer para politikalarına göre daha açık ve anlaşılabilir, Merkez bankasının hesap verebilirliğini ve güvenilirliğini arttırır, Merkez bankasının, para politikası araçlarını kullanmada bağımsız hareket etmesini sağlar, Merkez bankasının nihai hedef olan fiyat istikrarına ulaşmaları için gerekli tüm bilgiyi elde etmesine yardımcı olur.

Dezavantajları

Enflasyon hedeflemesi uygulamasının sayılan avantajlarının yanında bir takım dezavantajları da bulunmaktadır. Bu dezavantajlar şöyle sayılmaktadır (Dış Ticaret Müsteşarlığı, 2005): Kısa dönemde ekonomik büyümeyi sınırlandırabilir, enflasyon hedeflemesinin uygulanabilmesi için geçilmesi gereken esnek kur rejimi özellikle gelişmekte olan ülkelere mali istikrarsızlığa yol açabilir, çok katı ve taviz verilmemesi gereken bir politikadır, ıslışığı arttırabilir, hükümetlerin maliye politikalarını para politikalarından daha üstün tutmalarını engelleyemez.

Gelişmekte Olan Ülkelerde Enflasyon Hedeflemesi

1990'ların başından itibaren gelişmekte olan ülkelerin, gelişmiş ülkelere başarıyla uygulanan enflasyon hedeflemesi politikası için gerekli teknik ve kurumsal alt yapıyı kurlmaları daha güç hale gelmiştir. Karışık bir yapıya sahip bu ülkelerin dolaylı para politikası araçlarını daha fazla kullanmaya başlamaları, uluslararası sermaye piyasalarına açılmaları ve mali sektör reformlarını gerçekleştirmelerine rağmen, para politikalarının uygulanması açısından her birinin farklı deneyimleri bulunmaktadır ve her ülke farklı finansal gelişme süreçlerinden geçmektedir. Bu nedenle gelişmekte olan ülkelerin enflasyon hedeflemesi uygulamaları konusunda genel bir değerlendirme yapılması güçleşmektedir. Söz konusu ülkeler incelendiğinde enflasyon hedeflemesi konusunda öngörülen koşulları açık bir şekilde yerine

getiremedikleri görülmektedir.

Enflasyon hedeflemesi rejimine geçmek için gerekli altyapının hazırlanmasından sonra merkez bankası nihai hedefi olan fiyat istikrarının sağlanmasına yönelik olarak bir enflasyon hedefi belirlenmeli ve bu hedefe ulaşılması amaçlanmalı, başka ek hedefler seçilmemelidir. Ancak gelişmekte olan ülkelere fiyat istikrarının para politikasının nihai hedefi olarak görülmesi konusunda bir uzlaşma sağlanması durumunda değildir. Belli bir büyüme oranının garantisi altına alınması ve belli bir döviz kurunun tutulması, istihdam düzeyi, ücretlerin genel seviyesi, finansal piyasaların istikrarı ya da uluslararası ticarette rekabetin artırılması gibi birden fazla hedef bulunduklarıdır. Bu durumda hükümetler ile merkez bankası arasında nihai hedefi fiyat istikrarı olan bir para politikasının uygulanmasında mutabakat sağlanması güçleşmektedir.

Enflasyon hedeflemesi politikalarında başarılı olmaları için gerekli önemli koşullardan birisi de belirlenen hedeflere uygun para politikasının uygulanmasında merkez bankasına müdahalede bulunulmaması ve uygulamada gerekli para politikası araçlarının kullanılmasında seçim hakkının merkez bankasına bırakılmasıdır. Ancak gelişmekte olan ülkelere merkez bankalarının para politikalarını bağımsız olarak uygulamalarını sınırlandıran dört önemli etken bulunmaktadır. Bunlar, hükümetlerin aşırı sıkı bütçe politikaları, önemli ölçüde senyörizasyonla ilgili bağli olmaları, sermaye piyasalarının yeterli denliliğe sahip olmaması ve bankacılık sistemlerinin kırılganlığıdır.

Gelişmekte olan ülkelere enflasyon hedeflemesi politikasının uygulanması ile ilgili karşılaşılabilecek güçlükler ve önem arz eden temel hususlar şu şekilde özetlenmektedir:

Gelişmekte olan ülkelerin büyük bir kısmında mali üstünlük ve zayıf mali altyapı bağımsız bir para politikasının uygulanmasını zorlaştırmaktadır. Bu ülkelerin çoğunda merkez bankasının araç bağımsızlığını sağlanması, vergi gelirlerini arttıran ve senyörizasyonla ilgili bağımlılığı azaltan geniş tabanlı bir kamu kesimi reformu ile bankacılık ve mali sistemin yeniden yapılandırılması gerekmektedir.

Mali piyasaları iyi işleyen, enflasyonu çok yüksek olmayan, mali üstünlük ölçütü fazla olmayan gelişmekte olan ülkelere daha bağımsız bir para politikasının uygulanabilmesi, döviz kuru rejimine ve sermayenin hareketliliğine bağlıdır. Örneğin kısa vadeli sermaye hareketlerinin yoğun olduğu koşullarda sabit döviz kuru uygulamaları enflasyon hedeflemesinin başarısı olmasına neden olurken, hareketli döviz kuru uygulamaları enflasyon hedefleriyle gelişmeye bile parasal yetki uygulanmasını kamuoyu tarafından şeffaf olarak izlenmemesine yol açabilmektedir.

Gelişmekte olan çoğu ülkede idari ya da kontrollü fiyatlar fiyat endekslerinin en önemli bileşenleri olup, enflasyonun kısa dönemli yönünün belirlenmesinde etkili olmaktadır. Bu durumda iyi bir enflasyon tahmini, bu fiyatlarda görülen değişimlerin zamanı ve ne ölçüde değişim gösterdiğini göz önünde bulundurulmalıdır. Gelişmekte olan ülkelere bu durum fiyatların büyük oranda piyasa tarafından belirlendiği gelişmiş ülkelere oranla gelişmekte olan ülkelere para ve mali otoriteleri arasında sıkı bir işbirliğinin olması gerekmektedir.

Gelişmekte olan çoğu ülkede enflasyon oranı hala çok yüksek seviyelerde olup, genelde açık ya da zımni olarak geriyeye yönelik endeksleme yapılmaktadır. Sonuç olarak enflasyonun hedeflemesi politikasını seçen merkez bankalarının güvenilirliği ve hesap verebilirliği belirlenen enflasyon hedeflerinin gerçekleştirilmesi durumunda zarar görebilmektedir.

Enflasyon hedeflemesinin en önemli kollarından birisi enflasyon dışında başka bir hedefin belirlenmemesidir. Ancak gelişmekte olan ülkelere yabancı para cinsinden aktif ve pasiflerin oranının büyük olmasına bağlı olarak merkez bankası döviz kurlarındaki dalgalanmalara karşı çok dayanıklı değildir. Özellikle ulusal parası dolara endekslenmiş ülkelere, döviz kuru şoklarına karşı ihtiyatlı düzenlemeler bulunmadığı sürece enflasyon hedeflemesi politikasının uygulanması mümkün görülmektedir. Gelişmekte olan ülkelere döviz kuru dışında nominal ücret ve kamu fiyatları para politikası çıpası olarak görülmektedir.

Ayrıca, gelişmekte olan ülkelere parasal ortam mali liberalizasyondan ve sermaye hareketlerinden kaynaklanan yapısal sorunlarla karşılaşmaktadır. Enflasyon hedeflemesi politikasıyla geriyeye dönük endekslemeye ileriye dönük endekslemeye geçilmesi ve piyasa yapısındaki değişiklikler nedeniyle aslında bu politikanın kendisinin yapısal bir sorun oluşturduğu düşünülmektedir.

Gelişmiş Ülkelerde Enflasyon Hedeflemesi

Gelişmiş ülkelerin hepsinde enflasyon hedeflemesi politikasının uygulamaya geçirilmesi öncesinde enflasyon oranının nispeten düşük seviyelerde (%10'un altında) bulunmaktadı. Dolayısıyla, enflasyon oranında çok büyük düşüşler için söz verilmesi gerekeceğinden programın güvenilirliğinin sağlanması bu ülkelere gelişmekte olan ülkelere oranla daha kolay olmuştur.

Enflasyon hedeflemesi politikasını uygulayan gelişmiş ülkelere tamamen olmasa bile para politikası enstrümanlarının büyük ölçüde serbestçe belirlenebilmiştir. Ayrıca kamu bütçesinin finansmanında mümkün olan en az yükün üstlenilmesi gibi merkez bankasının bağımsızlığını ölçüsü olabilecek koşullar da mevcuttur. Uygulamada tüm bu ülkelere kısa vadeli faiz oranları temel operasyonel enstrüman olarak kullanılmakta, uzun vadeli faiz oranlarının gelişmesi ve bu değişimin toplam talep ve enflasyon üzerindeki etkileri açısından gelişmiş mali piyasaların varlığı ise önem taşımaktadır.

Bu ülkelere enflasyon hedefleri ileriye dönük amaçlar için belirlenmiş, bir ya da iki yıllık bir dönem için belirlenen hedefler ile gerçekleştirilecek enflasyon oranları arasındaki tahmin edilebilir sapmaların dengeleneceği sözü verilmiştir.

Fiyat istikrarının amaçlandığı ülkelerin enflasyon performanslarında önemli bir iyileşme olmuştur. Bu ülkelerin çoğu enflasyon hedeflerini belirlenen programdan daha önce gerçekleştirmeye başlamışlar, enflasyon oranları hedeflenen düzeye ya da bunun da aşağısında bir seviyeye gerilemiştir.

Sonuç olarak, Enflasyon hedeflemesi politikasında otoriteler önceden belirlenen bir enflasyon hedefini kamuoyuna ilan ederek ve uygulanacak politika konusunda kamuoyunu bilgilendirerek para politikasını daha şeffaf hale getirmektedirler. Bu şekilde otoritelerin hesap verebilirlikleri ve güvenilirlikleri de artırılmaktadır.

Enflasyon hedeflemesi ilk defa 1990 yılında Yeni Zelanda'da uygulanmaya başlanmış ve daha sonra alternatif bir para politikası aracı olarak pek çok gelişmiş ve gelişmekte olan ülkede uygulanmaya başlanmıştır.

Enflasyon hedeflemesi uygulamasının başarıya ulaşması için sağlanması gereken üç ön koşul bulunmaktadır. Bunlar, para politikasının nihai hedefi fiyat istikrarı olması, merkez bankası bağımsız olması ve mali

piyasalar gelişmiş olmasıdır. Bu koşullar sağlandıktan sonra otoritelerin taşınması gereken bir takım özellikler sıralanmaktadır. Bunlar, hesap verebilirlik, şeffaflık, güvenilirlik, esneklik ve ileriye dönük bir yaklaşımın belirlenmesidir.

Gelişmekte olan ülkelere enflasyon hedeflemesi rejiminin başarıyla uygulanabilmesi mali istikrarın son derece yoğun, mali piyasaların ise yeterince derin olmasından dolayı oldukça güçleşmektedir. Bu rejime geçilmeden önce kurumsal, operasyonel ve teknik alt yapının hazırlanması önem taşımaktadır.

KAYNAKLAR

- COLAKOĞLU, Bayram (2002), "Enflasyon Hedeflemesi Stratejine Geçiş Bağlamında TC Merkez Bankası Bağımsızlığının Fonksiyonelliği", Kocaeli Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2002, 17-31.
- USTA, Bülent (2003), Enflasyon Hedeflemesi: Gelişmekte Olan Ülkelerde Uygulanabilirliği ve Türkiye Örneği, TCMB Uzmanlık Tezleri, VIII, 86s.
- KARAKELLE, İsmail Hakkı (2002), STEAM II. Bağımsız Kurullar ve Piyasa Ekonomisi Arenası, 17-18 Aralık, Ankara.
- ÖĞRETMEN, Eren (2004), "Enflasyon Hedeflemesi Uygulama Özellikleri", TCMB Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü, Ankara.
- GÜLEN, Fikret (2002), STEAM II. Bağımsız Kurullar ve Piyasa Ekonomisi Arenası, 17-18 Aralık, Ankara.
- UÇAK, Harun (2004), "Enflasyon Hedeflemesi ve Alternatif Para Politikası Hedeflemelerine Göre Değerlendirilmesi", Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 13/1, 103-120.
- TÜRK, İsmail (2001), Maliye Politikası, Turhan Kitabevi, Ankara.
- ÜNSAL, M.Erdal (1999), Makro İktisat, Art Ofset Matbaacılık, Ankara.
- MALATYALI, N.Kamuran (1998), "Enflasyon Hedeflemesi, Ülke Uygulanabilirliği Örnekleri ve Türkiye'de Uygulanabilirliği", Devlet Planlama Teşkilatı Yıllık Programlar ve Konjunktur Değerlendirmesi Genel Müdürlüğü Çalışma Raporları, 1998-01, Ankara.
- TAN, Turgut (2002), STEAM II. Bağımsız Kurullar ve Piyasa Ekonomisi Arenası, 17-18 Aralık, Ankara.
- TÜSİAD (2002), Bağımsız Düzenleyici Kurumlar ve Türkiye Uygulamaları, TÜSİAD Yayınları, İstanbul.
- DİNER, Zeynel (1998), İktisada Giriş, Ekin Kitabevi Yayınları, Bursa.
- BALABAN, Aslıhan ve Serkan Asil, "Enflasyon Hedeflemesi", http://www.borsa.net/makale_goster.asp?Article=A_251201001, Er. Tar.23.06.2005.
- "Enflasyonun Doğrudan Hedeflenmesi Politikası ve Bazı Ülke Deneyimleri", <http://www.tcmb.gov.tr/yeni/evds/teblig/97/enhedef.pdf>, Er. Tar.21.05.2005.
- "Enflasyon Hedeflemesi", <http://www.foreigntrade.gov.tr/ead/ekonomi/say8/enflasyon.htm>, Er. Tar. 22.06.2005.
- ÖRNEK, İbrahim, "Türkiye'de Enflasyon Hedeflemesi Uygulanabilir mi?", <http://www.dtm.gov.tr/ead/DTDERGI/Nisan2004/turkiyeenf.htm>, Er. Tar.28.05.2005.
- KAVGUSUZ,Murat "Enflasyon Hedeflemesi ve Türkiye'de Uygulanabilirliği", <http://www.ekonurk.org/Turkiyeekonomisi/enhdef.doc>, Er. Tar.20.06.2005.

EYVAH FATURA BİTTİ!

Damla Ofset, sürekli form baskılarında kurumsal kimliğinize uygun, hızlı ve ekonomik çözümler sunuyor. Sürekli form ve diğer baskı çözümlerinde 30 yıllık **Damla Ofset** gücünü kullanın, işiniz aksamasın.

Damla Ofset A.Ş.
Büsan Organize Sanayi Ankara Yolu Girişi 10631 Sokak
No:4 42050 Karatay / Konya
Tel: +90 332 345 00 10 (pbx)
Fax: +90 332 345 39 19
www.damlaofset.com.tr

damla ofset®
sizin matbaanız

Kredi Garanti Fonu

Coşkun YAHŞI
KGF A.Ş.
Konya Şube Müdürü

Kredi Garanti Fonu (KGF); Bakanlar Kurulu'nun 14 Temmuz 1993 tarih, 21637 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 93/4496 sayılı Kararına istinaden faaliyet gösteren AECM (Avrupa Karşılıklı Garanti Kuruluşları Birliği) üyesi özgün bir "KREDİ KEFALET" kuruluşudur.

KGF, küçük ve orta ölçekli işletmeler için sağladığı kefaletle bu işletmelere destek vermekte, yatırımlarının ve işletmelerinin finansmanında banka kredisi kullanmalarını mümkün hale getirmektedir.

Gerçekten de özellikle yeni ve küçük işletmelerin banka kredisine ulaşması çok güçlü bir teminatı gerekli kılmaktadır. Öte yandan KOBİ'lerin uzun vadeli kredi kullanmalarında da bankaca talep edilen yüksek teminatlar önemli bir engel olarak ortaya çıkmaktadır. Bunun dışında KOBİ'lerin işlerini büyütürken mevcut kredi limitlerinin artırılmasında bankaca talep edilen ek

teminatlar çoğu kez işletme ve banka arasında çözülmesi gereken bir sorun olarak karşımıza çıkmaktadır.

KGF, KOBİ'lere verdiği kefalet ve üstlendiği risk ile bu işletmelerin daha çok banka kredisi kullanabilmelerini sağlamakta, uzun vadeli ve uygun maliyetli kredilerden küçük işletmelerimizin de yararlanmasını mümkün hale getirmektedir. Bu sayede girişimcilik teşvik edilmekte, KOBİ'ler lehine ek bir kredilendirme yaratılarak ekonomik büyüme ve kalkınmaya katkı sağlanmaktadır. KGF kefaletlerinde genç ve kadın girişimciliğin geliştirilmesi temel amaçtır. Yenilikçi yatırımların gerçekleştirilmesi, ileri teknoloji içeren küçük girişimler, ihracatın desteklenmesi, istihdam artışı sağlayacak yatırımlar ve bölgesel kalkınma amaçlı yatırımlar KGF kefaletlerinde öncelikli olarak değerlendirilen konulardır.

PAY SAHİBİNİN ADI SOYADI / ÜNVANI	SERMAYE MİKTARI (TL)	PAY ORANLARI
TOBB TÜRKİYE ODALAR VE BORSALAR BİRLİĞİ	79.645.000,00	33,19%
KOSGEB KÜÇÜK VE ORTA ÖLÇEKLİ SANAYİ GELİŞTİRME VE DESTEKLEME İDARESİ BAŞKANLIĞI	79622000	33,17583%
TESK TÜRKİYE ESNAF VE SANATKARLARI KONFEDERASYONU	689.000,00	0,29%
TOSYÖV TÜRKİYE KÜÇÜK VE ORTA ÖLÇEKLİ İŞLETMELER, SERBEST MESLEK MENSUPLARI VE YÖNETİCİLER VAKFI	22.000,00	0,00917%
MEKSA MESLEKİ EĞİTİM VE KÜÇÜK SANAYİ DESTEKLEME VAKFI	22.000,00	0,01%
TÜRKİYE HALK BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
AKBANK T.A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
ALBARAKA TÜRK KATILIM BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
ASYA KATILIM BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
DENİZBANK A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
EUROBANK TEKFEN A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
FİNANS BANK A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
FORTİS BANK A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
HSBC BANK A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
ING BANK A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
KUVEYT TÜRK KATILIM BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
ŞEKERBANK T.A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRK EKONOMİ BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRKİYE CUMHURİYETİ ZİRAAT BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRK İYE FİNANS KATILIM BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRKİYE GARANTİ BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRKİYE İHRACAT KREDİ BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRKİYE İŞ BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O.	4.000.000,00	1,67%
YAPI VE KREDİ BANKASI A.Ş.	4.000.000,00	1,67%
	240.000.000,00	100%

KİMLERYARARLANABİLİR?

Başarı vadeden genç ve yaratıcı girişimcilerle, küçük ve orta ölçekli işletmelerin büyüme ve gelişmelerine destek veren KGF, iyi iş fikirlerinin önündeki teminat yetersizliği engelini ortadan kaldırmaktadır.

Banka kredisi olanaklarına büyük işletmeler kadar kolay ulaşamayan küçük işletmelerin bu teminat problemi, KGF kefaleti ile giderilmekte, bu sayede KOBİ'lerin de banka kredileri kullanma imkanı doğmaktadır. Çalışan sayısı 250'den az olan işletmeler KOBİ olarak kabul edilmekte olup, imalat sanayi yanında hizmetler ve madencilik sektöründeki girişimcilerin de talepleri karşılanmaktadır.

Türkiye'nin bütün yörelerindeki KOBİ'ler, esnaf ve sanatkarlar, tarımsal işletmeler ve çiftçiler, kadın ve genç girişimciler KGF kefaleti için başvurabilirler.

NASILBAŞVURULUR?

KGF teminatından yararlanabilmek için; bankanıza, KGF kefaletinden yararlanmak istediğinizi bildirirseniz ve dosyanızın KGF'ye gönderilmesine muvafakat etmeniz yeterli. Banka tarafından kredi başvurunuz uygun bulunduğu takdirde bize iletilen kefalet talebiniz yaklaşık 2 hafta içerisinde sonuçlandırılmaktadır.

KEFALET LİMİTİNE KADARDIR?

Bir KOBİ için kefalet üst limiti 750.000 TL, bu KOBİ'nin doğrudan ya da dolaylı olarak risk grubu oluşturduğu işletmeler için ise kefalet üst limiti 1.000.000 TL'dir.

DEĞERLENDİRME KISTASLARI NELERDİR?

KGF kefaletinden yararlanabilmenin ilk koşulu; başvuran tarafın KOBİ, esnaf ve sanatkar, tarımsal işletme, çiftçi, kadın ve genç girişimci olmasıdır.

KGF kefaletinin kullanılacağı proje, "karlı", "gerçekleştirilebilir" ve "yapılabilir" olmalıdır.

Proje yürütecek yönetim kadrosu projesi becerisi ve mesleki deneyime sahip olmalıdır.

Proje istihdam artışı sağlamalı ve istihdamı korumalıdır.

Proje "kabul edilebilir" risklere sahip olmalıdır.

Proje, çevreye karşı duyarlı ve saygılı olmalıdır.

HANGİ TÜR KREDİLERE KEFALET VERİLİR?

İşletme ihtiyacına dönük her türlü kredi için kefalet verilmekte olup, kredi türü konusunda bir sınırlama bulunmamaktadır. Bu uzun vadeli bir yatırım kredisi olabileceği gibi, borçlu cari hesap şeklinde nakdi bir kredi ya da akreditif ve teminat mektubu gibi gayri nakdi bir kredi de olabilir.

Yeni İş Kurma
Mevcut Tesisin Genişletilmesi
Hammadde Temini
Yeni Teknoloji Kullanımı
Yeni İş Yerine Taşınma
Nakit Sıkıntısını Giderme
İhracatın Finansmanı
İthalatın Finansmanı
Teminat Mektubu Amaçlı Krediler
Finansal Kiralama

KOBİ'lerin Kullandığı Diğer Nakdi ve Gayrinakdi Krediler

KGF RİSKİN NE KADARINI ÜSTLERİNİR?

Riskin paylaşımı ilkesine göre çalışan Kredi Garanti Fonu, kredinin en çok % 80'ine kadar kefalet vermektedir.

KGF, AŞAĞIDA BELİRTİLEN BANKA VE FINANS KURULUŞLARI İLE İŞBİRLİĞİ İÇERİSİNDEDİR*

Ak Finansal Kiralama A.Ş.
Akbank T.A.Ş.
Albaraka Türk Katılım Bankası A.Ş.
Alternatif Bank A.Ş.
Anadolubank A.Ş.
Asya Katılım Bankası A.Ş.
Bank Pozitif Kredi ve Kalkınma Bankası A.Ş.
Denizbank A.Ş.
Eurobank Tekfen A.Ş.
Finans Finansal Kiralama A.Ş.
Finansbank A.Ş.
Fortis Bank A.Ş.
Fortis Finansal Kiralama A.Ş.
Garanti Finansal Kiralama A.Ş.
Halk Finansal Kiralama A.Ş.
HSBC Bank A.Ş.
ING Bank A.Ş.
İş Finansal Kiralama A.Ş.
Kuveyt Türk Katılım Bankası A.Ş.
Nurol Yatırım Bankası Anonim Şirketi
Şekerbank T.A.Ş.
T.C. Ziraat Bankası A.Ş.
TEB Finansal Kiralama A.Ş.
Tekstil Bankası A.Ş.
Türk Eximbank-Türkiye İhracat Kredi Bankası A.Ş.
Türk Ekonomi Bankası A.Ş.
Türkiye Finans Katılım Bankası A.Ş.
Türkiye Garanti Bankası A.Ş.
Türkiye Halk Bankası A.Ş.
Türkiye İş Bankası A.Ş.
Türkiye Kalkınma Bankası A.Ş.
Vakıf Finansal Kiralama A.Ş.
Turkland Bank A.Ş.
Türkiye Vakıflar Bankası T.A.O.
Yapı ve Kredi Bankası A.Ş.
Yapı ve Kredi Finansal Kiralama A.O.

*Alfabetik sıra ile düzenlenmiştir.

KGF KONYA ŞUBESİ; Ekim 2008 tarihinden itibaren Konya Sanayi Odası içinde faaliyetlerini sürdürmektedir.

Siz sadece işinizi düşünün.

İş Dünyası'na Cazip Paket (1 Kasım 2009 - 15 Mart 2010)

Şehrin kalbi Taksim'de en modern teknolojik donanıma sahip toplam 1200 kişi kapasiteli 9 ayrı toplantı salonunda her şey sizin için düşünüldü.

Toplantı Paketi:

- Set menü öğle yemeği, günboyu çay, kahve, kurabiye servisi ve yemekle birlikte 1 adet meşrubat.
- Projektör, Tv, video, slayt, tepegöz, perde, kürsü, mikrofon, flip chart ve internet bağlantısı.

Kişi başı/günlük
59 TL
kdv dahil

**Toplantı Paketi, Konaklama Paketi ile birlikte alındığında
her 10 kişide 1 kişi paketlerden ücretsiz yararlanacaktır.**

elite world
HOTELS

www.eliteworldhotel.com.tr
sales@eliteworldhotel.com.tr
0212 313 83 83

elite world
istanbul

Sosyal güvenlik köşesi

Muhsin ERTEKİN
Sosyal Güvenlik Kurumu
Başkanlık Müşaviri

5510 Sayılı Sosyal ve Genel Sağlık Sigortası Kanununa
Göre Kendi Adına ve Hesabına Çalışan (4\B'li Sayılan)
Sigortalılara ve Hak Sahiplerine Toptan Ödeme Yapılması
ve İhtyası;

Yaşlılık ve ölüm toptan ödemesi ile bu toptan ödemelere ilişkin ihya işlemlerine 5510 sayılı kanunun 31'inci, 36'ncı ve geçici 5'inci maddelerinde düzenlenmiş olup; aşağıda ayrı ayrı belirtilmiştir:

Yaşlılık toptan ödemesi:

Kendi adına ve hesabına çalışan sigorta (4-b'li sayılan) işyerini kapatan ve yaşlılık aylığı bağlanması için gerekli yaş şartını yerine getirdiği halde malullük ve yaşlılık aylığı bağlanmasına hak kazanamayan sigortalıya kendisinin ödediği malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinin her yıla ait tutarı, primin ait olduğu yıldan itibaren yazılı istek tarihine kadar geçen yıllar için her yılın gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek toptan ödeme olarak ödenir.

Toptan ödemeye esas hizmet süresi 2008/Ekim (harc) ayından önce ise yürürlükten kaldırılan ilgili kanun hükümlerine göre bu kanunun yürürlük tarihi itibarıyla hesaplanarak bu kanunun yürürlüğe girdiği tarih ile toptan ödemenin yapılmasına ilişkin yazılı talep tarihine kadar geçen yıllar için her geçen yıl için her yılın güncelleme katsayısı ile çarpılarak bulunan miktan, 2008/Ekim (dahil) ayı ve sonraki süreler için primin ait olduğu yıldan itibaren yazılı talep tarihine kadar geçen yıllar için her yılı gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek tespit edilen tutar toptan ödeme olarak verilir.

Yaşlılık toptan ödeme başvurusu:

Kendi adına ve hesabına çalışan sigortalılara toptan ödeme yapabilmeleri için;

- a-) İş yerinin kapatılması veya devredilmesi
- b-) Örneği kurumca hazırlanan tahsis talep ve beyan taahhüt belgesinin tanzim edilerek kurumun ilgili ünitesine başvurulması şarttır

Ölüm toptan ödemesi:

5510 Sayılı kanunun 36'ncı maddesi ne öre kendi adına ve hesabına çalışan sigortalının ölümü ile ölüm aylığı bağlanmasına ilişkin gerekli şartların oluşmaması nedeniyle hak sahiplerine aylık bağlanamaması durumunda ölüm tarihi esas alınmak kaydıyla sigortalının ödediği malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primlerinin 31 inci maddenin birinci fıkrasına göre hesaplanan tutarı 34'üncü madde de belirtilen hak sahiplerine (sigortalının eşine, çocuklarına, ana ve babasına) toptan ödeme olarak verilir.

Hak sahiplerine yapılacak toptan ödeme miktan sigortalıya yapılacak toptan ödeme miktanını gecemeyeceğinden gerekirse hak sahiplerinin hisselerinden orantılı olarak indirimi yapılır.

Ölüm toptan ödeme başvurusu:

Hak sahiplerinin ölüm toptan ödemesinden faydalanabilmeleri için örneği kurumca hazırlanan tahsis talep ve beyan taahhüt belgesini tanzim edilerek kurumun ilgili ünitesine müracaat etmeleri şarttır.

Talep dilekçesine; 18 yaşını doldurmayanlar haric orta öğretime devam edip 20 yaşını, yüksek öğretime devam edip 25 yaşını doldurmayan erkek çocukların ilgili öğretim kurumlarından alacakları öğrenci belgesini,

Malul çocuklar için ise sağlık kurulu raporunun eklenmesi gerekmektedir.

Yaşlılık toptan ödemesi ihya işlemleri; 5510 sayılı kanun gereği toptan ödeme olarak hizmetleri tasfiye edilen kendi adına ve hesabına çalışan sigortalılardan yeniden bu kanuna göre malullük yaşlılık ve ölüm sigortası primine tabi olanlar yazılı olarak talep de bulundukları tarih arasında geçen yıllar için her yılın gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek bulunacak tutarın tebliğ tarihini takip eden ayın sonuna kadar ödemeleri halinde tasfiye edilmiş hizmetler ihya edilen bu hizmetler bu kanunun uygulanmasında esasa alınır.

2008/Ekim (harc) ayından önce mülga kanun hükümlerine göre hesaplanan toptan ödeme tutarının bu kanun yürürlüğe girdiği tarih ile yazılı olarak ihya talebinde bulunduğu tarih arasında geçen yıllar için her yılın gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek bulunan değerinin tebliğ tarihini takip eden ayın sonuna kadar ödenmesi durumunda tasfiye edilen hizmetler ihya edilmiş olur.

Ölüm toptan ödemesi ihya işlemleri; ölüm toptan ödemesi yapılarak tasfiye edilen hizmet süreleri dahil borçlanılarak veya sonradan baska hizmeti olduğu tespit edilen yada mevcut ise yurt dışı hizmetleri eklendiği takdirde hak sahiplerinin ölüm sigortasından yararlanma şartlarının (maaş bağlanması için gerekli olan prim ödeme gün sayısı) oluşması durumunda hak sahipleri yazılı istek de bulunarak aldıkları toptan ödemenin tarihi ile yazılı istek de bulundukları tarih arasında geçen yıllar için her yılın gerçekleşen güncelleme katsayısı ile güncellenerek bulunan tutarın tebliğ tarihini takip eden ayın sonuna kadar ödemeleri halinde tasfiye edilen hizmetler ihya edilir. İhya tutarı yaşlılık toptan ödemesi ihya işlemlerinde belirtildiği gibi hesap edileceğinden burada ayrıca tekrar edilmemiştir.

Topluma vurulan darbe Korsan

Hulusi HOLTA
Akinsoft Personel Müdürü

Kimi insanlara bir şeyi emek vermeden, alın terimizi dökmeden elde etmek çok güzel bir şey gibi gelir. Çok hoşlarına gider belki de... Onların bu yaptığının adı emek hırsızlığıdır. Gelin bilişimde yapılan emek hırsızlığını birlikte inceleyelim.

İnsanlığın varoluşundan buyana insanların gelişmesine katkıda bulunan merak dürtüsü, bilim ve teknolojinin doğup hızla gelişmesini sağlamıştır. Özellikle 20. yüzyılın ikinci yarısında bilişim teknolojisi alanında hızlı bir ilerleme kaydedilmiş ve bu gelişmelerle birlikte bilişim toplumu ortaya çıkmıştır.

Bilişim toplumu, ekonomisini bilgiye dayalı olarak yöneten toplumdur. Bu yeni toplum biçiminde bilgi; kişisel ve örgütsel kararların temelini oluşturur. Çünkü hedeflere ulaşmak için, yapılan planların her aşamasında bilgiye ihtiyaç duyulur. Buna paralel olarak toplumun her kesiminde verimli ve etkili bilgi kullanımını, iletişimini, dağıtımını sağlayacak bilişim teknolojisi dayalı ortamları oluşturmak zorunlu hale gelmiştir. Dolayısıyla, günümüzde gelişmişlik düzeyine erişmek için maddi sermayeye duyulan ihtiyaç yerini, bilgi varlıklarına duyulan ihtiyaca bırakmıştır ve varlığını sürdürme isteği duyan bütün toplumlar, bilişim toplumunun teknolojik dayanağı olan bilişim sistemlerinin sağladığı olanakları kullanarak, kendilerini geliştirmek zorundadırlar. Çünkü bilişim çağında da, önceki dönemlerde olduğu gibi, ancak hızla değişip çağa ayak uydurabilen toplumlar güçlenip, bağımsızlıklarını devam ettirebileceklerdir.

Biz, Akinsoft olarak 1995'ten beri üstlendiğimiz "İnsana ve insanlığa değer verilmeye köşe kalmasın" misyonumuzla yola çıkıp, ülkemizde ve dünyada birçok işletmeye yazılım teknolojilerini ulaştırarak, bilişim teknolojilerinden faydalanmalarını sağlıyoruz. Öte yandan bu onurlu görevi yaparken beklenmedik sorunlarla da karşılaşmıyor değiliz. Bunlardan en önemlisi illegal bir işlem olan ve korsan amaca hizmet eden crack kullanımıdır.

Yasal istemlerimizi saptayan birer belgedir ve bir arada yaşamaktan doğan toplum olgusu beraberinde yasaları getirir. Tüm toplum tiplerinde olduğu gibi bilişim toplumu da, kendi yapısıyla özdeş suç unsurlarını beraberinde getirecektir. Bilişim suçları, suç işleyen insan, mağdur ile yüz yüze gelmediği için kolay işlenir. İşte, bilişim ortamında işlenen suçların hızlı bir artış göstermesi, işlenmesindeki kolaylıklar ve ekonomik olarak meydana gelen zararlar; bilişim alanında yapılan emek hırsızlığının önüne geçmek için yasaların oluşturulmasını gerekli kılmaktadır.

Buna göre; "Birleşmiş Milletler ve Avrupa Birliği" tarafından hazırlanan Bilişim Suçları Raporuna göre altı suç çeşidinden biri olan;

kanunla korunan bir yazılımın izinsiz kullanımı, Fikir ve Sanat Eserleri Kanununda eser olarak kabul edilen bilgisayar yazılımlarının lisans haklarına aykırı olarak kullanılmasıdır. Bilgisayar yazılımları satın alınırken verilen lisans sözleşmesine göre bir yazılımın bir veya birkaç adet kopyasının, ancak satın alan şahıs tarafından yapılacağı, bu yazılımın başka bir kişi tarafından kopyalanmayacağı ve kiralananmayacağı belirtilmektedir. Bu sözleşmeye aykırı davranmak suretiyle, eserin çoğaltılması bu suç tipini oluşturmaktadır. TCK'da da "Bilişim Alanında Suçlar" başlığı altında düzenlenen suçlar, "Topluma Karşı Suçlar" arasında yer almaktadır. Lisanssız yazılımın izinsiz çoğaltılması, dağıtılması, satılması, yayınlanması Türk Ticaret Kanunu uyarınca da haksız rekabet suçunu oluşturur ve hak sahibine maddi ve manevi tazminat hakkı doğar. Yine, bilgisayar yazılımının adı Akinsoft gibi marka olarak tescilli ise korsan kullanımı aynı zamanda Markaların Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümleri uyarınca da suç teşkil eder." Öte yandan korsan tespiti için firma çapında önlemler alınmaktadır. Örneğin, Akinsoft Son Kullanıcı Lisans Sözleşmesi'nde Akinsoft'un Hak ve Yükümlülükleri başlığı altında geçen; "yazılımın lisans durumu, bilgisayarımızda internet bağlantısı sağlandığı anda Akinsoft'un belirlemiş olduğu lisans sunucuları tarafından müşteri bilgileri, IP numaranız ve lisans bilgileriniz kontrol edilir" maddesince uyarılır.

Sonuçta yaptırımlarla, cezalarla, uyarılarla kullanıcıları lisanslı program kullanımı konusunda telkinde bulunuluyor. Fakat ne kadar yasal tedbir alınmaya çalışılsa da çözüm yine bir unsurda odaklanıyor: bireyin, öncelikle insanın pasif bir özne olmaktan çıkıp birey vasfını taşıması yani sorumluluk almaması gerekiyor. Lisanssız yazılım kullanan kişinin; kullanıcıları güvensiz bir duruma soktuğunun, bilişim sektörünün gelişimini yavaşlattığının, emeği değersiz kıldığının, çabalarını çöpe attığının, yazılım alanında ülkemizde gerçekleştirebilecek yatırımları engellendiğinin, istihdamda ve üretimde azalması, ekonomide küçülmesi sebep olduğunun bilinece varması gerekiyor.

Bilgi çağında "çağdaş" olabilmek için bilişim devi Akinsoft'a ihtiyacımız var. Korsan yazılım kullanırsak kazanamayız, kazanamazsak üretmeyiz, üretmezsek kalkındıramayız...

Son günlerde hepimizin ortak sağlık konusu grip. Fakat gündemimiz mevsimsel gripten öte H1N1 virüsü. Bu virüsle daha önceden karşılaşmadığımız için hastalığa karşı bağışıklık kazanmış değiliz. Bu virüsle baş etmek için ya hastalığı geçirmiş olmamız ya da hastalığa karşı geliştirilen aşıyı almamız gerekiyor. İlk olarak Meksika ve Amerika'da görülen hastalığın dünyaya yayılma sürecinde bir çok ülkede alarm kızılları verildi. Tıpkı Türkiye'de olduğu gibi.

Hala kafamızda bazı soruların olduğu hastalıkla alakalı hem kişisel, hem de toplumsal olarak bazı bilgilerimiz eksik. Yazımızda öncelikle normal gripten bahsedeceğiz.

Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de orta şiddette seyreden pandemik gripten hastalananların yarısı ve ölenlerin beşte bir çocukluk yaş grubundadır. İnsanlar bu hastalığa karşı bağışık olmadığı için hastalık yayılmaktadır.

Gripe Karşı Kişisel Önlemler:

Düzenli yaşam koşulları, düzenli ve yeterli uyku, dinlenmek, stresten uzak durmak, bağışıklık sistemini güçlendirecek besinlerin tüketimi, bol sıvı alımı, düzenli ve yeterli beslenme..

Grip

Dr. Sait ÖNAL
Özel Selçuklu Hastanesi
Dahiliye Uzmanı

GRIP

Soğuk kış aylarının korunması zor kaçınılmaz hastalığı grip konusunda her yıl önemli uyarılar ve bilgilendirmeler yapılır. Çünkü grip her yaştan insanı tehdit eden ve kolayca bulaşan salgın bir hastalıktır. Gribin bilince farklı türü bulunmaktadır. Bunların hepsine göre ayrı ayrı bir tedavi metodu geliştirilmediğinden her yıl yeni virüs türleri ile karşılaşılabilir.

Özellikle kış döneminde çoğumuzun hayatını olumsuz yönde etkileyen ve sosyal yaşamdan kopmamıza sebep olan burun, bronş ve akciğerden oluşan solunum sisteminde meydana gelen; Influenza A, B, C virüslerinin neden olduğu bulaşıcı viral bir enfeksiyondur.

Çalışma hayatında verimlilik kaybının, işe ve okula gidememenin önemli sebeplerinden biri olan grip kişiden kişiye farklılıklar gösterir. Bazı kişilerde düştüğü gibi ağır gelişebilir. Örneğin zatürre gibi komplikasyonlar ortaya çıkarabilir.

Hastalık influenza adlı virüs tarafından oluşturulmaktadır. Belirtiler ise birden bire ortaya çıkabilir. Baş ağrısı, titreme ve öksürük gibi belirin nedenlerini yanı sıra kısa sürede ateş, iştahsızlık, kas ağrılar ve yorgunluk gibi durumlar da bu sebepler arasında sayılabilir. Grip özellikle çocuklarda mide bulantısı, kusma ve ishal gibi bulgular ortaya çıkabilir.

Gribin en sık bulaşma yolu ise tokalaşma, yakın konuşmalar vs... gibi yakın temaslardır. Bu sebeple korunma yöntemi olarak eller sık sık yıkanmalı ve grip olan insanların kalabalık ortamlardan uzak durması gerekmektedir. Aksi halde gerekli önlemler alınmadığı zaman grip kolayca yayılacaktır.

Gribin risk gruplarını 0 - 5 yaş arası çocuklar, ilkökul öğrencileri, yaşlılar, kalp ve tansiyon hastaları, hastanelerde çalışan sağlık personeli olarak sıralayabiliriz.

Özellikle okullarda hastalık çok kolay yayılabilir. Bunun en büyük nedeni ise çocukların kendi bakımlarını ailelerden ayrı yapamayacakları ve

arkadaşlarıyla münasebetlerine sınır koymayacakları olmasıdır. Bu yüzden çocuklar tedavi aşaması tamamlandıktan sonra okula gitmelidir.

Her birey gribe karşı kişisel önlemler alabilir. Düzenli yaşam koşulları, düzenli ve yeterli uyku, yeterli dinlenmek, stresten uzak durmak, bağışıklık sistemini güçlendirecek besinlerin tüketimi, bol sıvı alımı, düzenli ve yeterli beslenme... kişilerin dikkat edeceği konulardır.

Influenza A(H1N1) Domuz Gribi

A (H1N1) 2009 virüsü domuzlar arasında görülen grip virüslerine çok benzediği için "domuz gribi" olarak adlandırılmıştır. Aslı şekliyle bu yeni virüs insan, domuz ve kuş gribi virüslerinin bir karışımıdır. Hastalığın belirtileri mevsimsel griple benzerdir. Bu sebeple de ayrırt edici özel laboratuvar tetkiklen kullanılmaktadır.

Normal grip kronik hastalığı olan yaşlılarda ağır bir seyir izleyebilirken ölümlere de neden olabilmektedir. Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de orta şiddette seyreden pandemik gripten hastalananların yarısı ve ölenlerin beşte biri çocukluk yaş grubundadır. İnsanlar bu hastalığa karşı bağışık olmadığı için hastalık yayılmaktadır.

Hastalığın süzütü, orta kulak iltihabı, zatürre, beyin dokusu, kalp kası ve kas iltihabı ile Guillain-Barre Sendromu başta olmak diğer komplikasyonlara ve ölüme yol açabilmektedir. Hastalık sadece kişisel zararlara değil sosyal ve ekonomik sorunlara da neden olmakta çok sayıda kişi hastalık sebebiyle toplumsal hayattan uzak kalmakta iş hayatı sekteye uğramakta ekonomik zararlar ortaya çıkmaktadır.

Hastalığa karşı önlemler ise çok önemlidir. Her birey kendi adına kişisel önlemlere dikkatlice uymalı, kurumlara da gerekli önlemleri mutlaka almalıdır.

Gerek sağlık bakanlığının çalışmalarında gerekse tüm hekimlerin alımı

ÜLKE PANORAMA

Finlandiya Finland

Resmi Adı:

Finlandiya Cumhuriyeti

Yönetim Sekli:

Parlamentar Cumhuriyet

Coğrafi konumu:

Bir kuzey Avrupa ülkesi. Doğudan Rusya Federasyonu, kuzeyden Norveç, kuzeybatıdan İsveç, Botni Körfezi, güney ve güneybatıdan Balık Denizi (Botni ve Finlandiya Körfezi) tarafından çevrelenmiştir. Aynı zamanda Aland Adaları da bu ülkeye dahildir.

Yüzölçümü:

338,145 km²

Nüfus:

5,244,749 (Temmuz 2008 tahmini)

Başkent:

Helsinki

İklimi:

Finlandiya yüksek enlemlerde olması dolayısıyla sert bir iklime sahiptir. Bununla beraber bazen güneydoğu rüzgarlarının yumuşatıcı etkilerine maruz kalır. Mevsimler pek az görülür. Yaz çok kısa ılık ve nemlidir. Kış uzun ve sert geçer. Sıcaklık ortalamaları Helsinki'de kışın -8°C, yazın ise 16,9°C civarında olur. Kar çoğu zaman yerden kalkmaz (hemen hemen bir yılın üçte biri). Bazen ise Botni ve Finlandiya Körfezinin buzlarla kaplandığı görülmektedir.

Dil:

Fince (%91.5 - resmi dil), İsveççe (%5.5 - resmi dili), diğer (%3)

Din:

Lutherçiler (%82.5), Ortodokslar (%1.1), diğer Hristiyan mezhepleri(%1), dinsizler %15.1

“ Finlandiya 1155 tarihinde İsveç Krallığına dahil edilmiştir. İsveç hakimiyeti altında olduğu 1809 tarihine kadar süren dönemde batı tarzında yargı, kamu idaresi, siyasi sistem ve sosyal hizmetler alanlarında sağlam kuruluşların temelleri atılmıştır. Laik kuruluşların yanı sıra Katolik Kilisesi ve 16. yüzyıldaki reformların ardından Evangelik Lüteryan Kilisesi güçlü kuruluşlar arasındaki yerlerini almıştır.”

Nüfus ve Sosyal Hayat

Yaklaşık 5.001.000 olan nüfusunun % 90'dan fazlasını Finliler teşkil eder. Bundan başka kuzeyde Laponlar, güney ve batı kesimlerinde ise İsveçliler yaşamaktadır. Finlilerin karakteristik özellikleri, uzun boylu, sarı saçlı, mavi veya gri gözlü olmalarıdır. Her etnik grup kendi lisanslarını konuşur. Ülkenin resmi dili ise Fince'dir. Nüfus yoğunluğu güneyde çok fazladır. Kuzeyde ise gittikçe azalır. Nüfusun % 20'si başkenti olan Helsinki civarındadır. Çoğunluk şehirlerde yaşar. Nüfusun % 91,6 sı Hristiyanlığın Protestan mezhebine, kalanı değişik mezheplere bağlıdır. Geri kalan dini azınlığın büyük kısmını Yunan Ortodokslar meydana getirir. Çok az bir miktar da Yahudi vardır. Eğitim ve öğretimin parasız olduğu Finlandiya'da 20 üniversite mevcuttur. 7-15 yaş arası eğitim ve öğretimin mecburi olduğu ülkede okuma yazma bilenlerin oranı yaklaşık % 100'dür. Çalışan nüfusun %25'i ziraat ve ormancılıkla uğraşır. Kuzeyde yaşayan Laponlar an'anevi olan ren geyiği çobanlığı ve avcılığı ile geçinirler. Yıllık nüfus artışı %0,3'tür. Kilometrekareye 14,7 kişi düşer.

Siyasi Yapı

Finlandiya parlamenter demokrasi ile yönetilen Cumhuriyettir. Yasama yetkisi Parlamento Cumhurbaşkanı tarafından kullanılmaktadır. Önemli bir anayasal reform 2000 yılında gerçekleşmiştir. Tadil edilen Anayasa çerçevesinde, Cumhurbaşkanının yetkileri kısıtlanmıştır. Parlamenter gruplar hükümetin kurulmasında öncü bir rol üstlenmiştir. Cumhurbaşkanının kararname çıkarmaya ilişkin yetkileri Kabinenin kararına bağlanmıştır. Başbakan ve kabinenin merkez rolü üstlendiği Avrupa Birliği konuları dışında Cumhurbaşkanı dış politikadaki öncülüğünü korumuştur. Finlandiya'da 200 üyesi bulunan bir parlamento vardır. Parlamento seçimleri dört yıl arayla düzenlenir. Fin kadınların dünyada ilk defa oy kullanma ve seçime katılma hakkına sahip olduğu 1906 tarihinden itibaren Finlandiya genel ve eşit oy kullanma sistemine sahiptir. Oy kullanma yaşı 18'dir. 2007 yılında yapılan seçimlerin etresinde oluşturulan hükümette Başbakan olarak Merkez Partisinden Matti Vanhanen görev yapmaktadır. Hükümet, Başbakan ve 13 alanda faaliyet gösteren 20 Bakan'dan oluşmaktadır.

Finlandiya Parlamentosu'nun seçmiş olduğu başbakan ve diğer bakanlar, ülkenin cumhurbaşkanıyla birlikte yönetim yetkisini kullanan Devletin Yönetim Mercii'ni oluşturmaktadırlar. Devlet Başkanı, doğrudan çoğunluk oyları ile altı yıllık görev süresi için seçilen Finlandiya Cumhuriyeti'nin Cumhurbaşkanı'dır. Cumhurbaşkanlığı için aynı kişi sadece iki kez seçilebilir. 29 Ocak 2006 tarihinde yapılan Finlandiya'da devlet başkanlığı seçimi, ikinci turda oyların yüzde 51,8'ini alan Sosyal

Demokrat Devlet Başkanı Tarja Halonen kazanmıştır. İkinci kez Cumhurbaşkanı seçilen Tarja Halonen aynı zamanda Finlandiya'nın ilk kadın Cumhurbaşkanı sıfatına sahip bulunmaktadır. Finlandiya, Avrupa Birliği'ne üye bir ülkedir.

Avrupa Parlamentosu'ndaki Finlandiya temsilcileri beş yılda bir seçilmektedirler.

Ekonomi

İkinci Dünya Savaşının ardından Finlandiya, nüfusunun büyük bir çoğunluğu tarım ve ormancılık ile uğraşan, yarı-endüstrileşmiş bir ülke olmuştur. Savaş tazminatlarının ağır yükünü ödemek için ülkenin hızla endüstrileşmesi gerekmiştir. 1950-1974 arasında, gayri safi milli hasıladaki gerçek artış yıllık ortalama %5 düzeyindedir. Finlandiya 5.3 milyon homojen bir nüfusa sahiptir. 2007 yılı kişi başına gelir 35.280 Dolar olarak gerçekleşmiştir. Finlandiya bu özellikleriyle, kişi başına geliri yüksek, serbest piyasa kurallarının ve bankacılık sisteminin tam olarak işlediği bir pazar yapısına sahiptir. Finlandiya 2002 yılından itibaren Avrupa Birliği'ne para birimi olan Euro'ya geçmiştir. Finlandiya'da,

ekonominin genellikle özel ellerde olduğu serbest piyasa ekonomisi hakimdir. Yine de kanunen tekel mallarının satışı veya fiilen demiryolları (Valtionrautatiet) ve enerji (Fortum) gibi belli alanlarda devletin tekelî söz konusudur. Çoğu devlet şirketleri özel olanlar ile aynı yasal statüye sahiptir ve aynı prensiple çalışmaktadır. Bunların da kar sağlama ve devlete kar payı bırakması beklenmektedir.

Finlandiya sanayi alt yapısının oluşmasında Dünya Savaşı sırasında Rusya ile yapılan Barış Anlaşması çerçevesinde savaş tazminatının gemi ile makine ve ekipman olarak ödeme mecburiyeti önemli bir katkıda bulunmuştur. Metal ve mühendislik sanayinin hammaddesi demirin ve sanayi için gerekli enerji kaynağı petrolün Rusya'dan temini, buna karşılık söz konusu ülke ile yapılan uzun vadeli ticari ve ekonomik işbirliği anlaşmaları ile sanayi üretiminin bu ülkeye satışı ve üretim fazlasının da diğer batı ülkelerine pazarlanması sanayi alt yapısının etkin kullanımı sağlamıştır.

Diğer taraftan, 1950'li yıllarda başlayan bu hızlı sanayileşmeyle birlikte güçlü metal ve orman ürünleri sanayi oluşmaya başlamıştır. Fin ekonomisi, 1980'li yılların başına kadar kamu müdahalelerini de içeren piyasa ekonomisi kuralları ile oldukça başarılı bir şekilde yürütülmüştür. Ancak, 1980'li yılların ortasına gelindiğinde finans piyasasında uygulamaya konulan serbestleştirme politikası bir kaç yıl içerisinde hisse senedi piyasasında aşırı bir değerlenmeye yol açmış, hızla büyüyor gözüken Fin ekonomisi kötü bankacılık, Sovyetler

Birliği'nin dağılması sonucu dış talebin azalması ile iflas eder hale gelmiştir. Finlandiya, bu ekonomik durgunluktan makul ücret artışlarını içeren sıkı para ve maliye politikaları ile yurt dışı piyasalarda rekabet gücünü artırarak çıkmıştır. Finlandiya'nın son 30 yıl içinde ekonomisinin sektörel yapısı değişmiş, tarım sektörünün payı giderek azalmış, hizmet sektörü öne çıkmış ve imalat sektörünün şekli değişmiştir. Tarım sektörünün önemi, Finlandiya'nın AB'ne üyeliğinden sonra hızla azalmıştır. İmalat sektöründe tüketim malları önemi kaybetmiş yerine elektronik ürünleri üretimi geçmiştir. Halihazırda Finlandiya üretim yapısı elektronik sanayi ve hizmet sektörünün büyümesine paralel olarak ve ekonominin yapısal değişiklikleri nedeniyle daha az sermaye yoğun hale gelmiştir. Finlandiya ekonomik yapısında gözlemlenen bu özgün değişimin nedenleri aşağıdaki şekilde sıralanabilir;

Finlandiya yüksek teknoloji sektörleri olarak nitelendirilen sektörlerde en fazla AR&GE harcaması yapan ülkelerden biridir. Ülkenin haberleşme ve bilgi teknolojileri için yaptığı

harcamaların GSMH'ya oranı, ülkeyi dünya sıralamasında ilk sıralara taşımıştır.

Finlandiya hükümetleri iletişim ve bilgi teknolojileri alanlarında rekabeteçi piyasa mekanizması oluşturmaya yönelik politikalar uygulamış olup, diğer Avrupa ülkelerinin aksine telefon ağı hiç bir zaman devlet monopolinde olmamıştır.

Finlandiya ekonomisinin 1990'lı yılların başında girdiği derin ekonomik kriz sonrasında

İletişim teknolojisi alanında faaliyet gösteren en büyük firması Nokia'nın uluslararası alanda rekabet edebilecek mobil telefon üretimine geçmesi ülkenin bilgi toplumuna geçmesinde etkili olmuştur.

1980'li yıllarda Finlandiya'nın sermaye piyasalarını serbestleştirilmesi yabancı sermayenin

Finlandiya'ya gelmesini kolaylaştırmış, uluslararası sermayenin işbirliğinde bilgi ve

haberleşme teknolojilerinin geliştirilmesine imkan sağlamıştır.

2006 yılı, 167 milyar €'luk Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH) ve %4,9'luk büyüme oranıyla Finlandiya ekonomisinin 2000 yılından itibaren en iyi yılı olmuş ve aynı başarı 2007 yılında da devam etmiştir. 2007 yılında istihdam oranının artması tüketici taleplerinin yükselişini desteklemiş ve GSMH'daki büyümenin en önemli faktörü olmuştur. 2007 yılında tüketici talepleri, beklentilerin ötesinde artış göstererek ithalatın da artmasına neden olmuştur. 2007 yılı için GSMH'daki büyüme oranı %4,4'dür. 2007 yılında indirilen vergi oranlarının ekonomik büyüme üzerindeki etkisi 2006 yılına göre daha az olmuştur. Tüketici taleplerindeki büyümenin aynı şekilde devam etmesi ve ihracat ve yatırımların yeniden hız kazanması beklentilerle birlikte, yapılan araştırmalar, 2008 yılında tüketici gelirlerinin enflasyondan olumsuz etkilenerek daha az harcamaya yönelebileceklerini ve borçlanma oranının giderek azalacağını göstermektedir. Buna ilave olarak, konut ve sermaye piyasasındaki yavaşlamanın da etkisiyle GSMH büyüme hızının düşeceği ve 2008 yılında büyüme oranının %3,3 civarında olacağı tahmin edilmektedir.

2007 yılında ortalama enflasyon oranı %2,4 olup, işçi ücretleri ve gıda fiyatlarındaki yükselmenin etkisiyle biraz daha artacağı tahmin edilmektedir. Kullanılan taşıt araçlarının maliyetinin artması gıda fiyatları ile tüketici kredilerindeki faiz oranlarını artırmış ve enflasyonu etkilemiştir. Tüketici fiyatlarının daha fazla artması, özellikle, Aralık ayında toplu tasım ücretlerinin, eğlence amaçlı elektronik ürünlerin ve bilgisayarların fiyatlarının düşmesiyle biraz olsun engellenmiştir. Kasım-Aralık döneminde tüketici fiyatları %0,2 oranında düşmüş, bu durum sıvı yakıt ve sebze fiyatlarında daha net gözlenmiştir.

Diğer taraftan, işgücü piyasası halihazırda güçlü olup, istihdam ve kapasite kullanımı oranı yüksek ve ısızlık oranı son yıllardaki gibi düşüktür. Bir önceki yıla göre yaklaşık 48000 kişi daha fazla (toplam 24920000 kişi) istihdam edilmiştir. 2007 yılında istihdam oranı %69,5 olmuş, özel sektörde istihdam artmıştır. 15-64 yaş arası istihdam edilenlerin oranı %69,5 olup, bir önceki yıla göre %0,3 daha fazladır. Erkeklerin istihdam oranı %70,2, kadınların istihdam oranı 68,7'dir. 2007 yılında ortalama ısız sayısı 183000 kişi olup, bir önceki yıla göre 21000 kişi daha azdır. İstihdam oranı ise, bir önceki yıla göre %0,4 oranında azalarak %69 olmuştur. Finlandiya'da doğrudan vergi gelirlerinin GSMH içindeki payı AB ortalamasının üstünde olup, bu alanda Finlandiya ilk dört ülke içindedir. Kırsal gelir vergileri ve sosyal katkılar AB ortalamasının üstündedir. Doğal vergilerde örneğin KDV'de ve diğer ilave vergilerde (örneğin; otomotiv, alkol ve yakıtlarda uygulanan) en yüksek vergiye sahip AB ülkeleri içinde yer almaktadır. Buna karşın gayri menkullerde uygulanan vergi oranı daha düşüktür.

Diğer taraftan, eğitimli bir nüfusa sahip olmanın hızlı büyüyen ekonomiye adaptasyona kolaylık sağladığı, firmaların yeni teknolojilere yönelmede hızlı davrandığı görülmektedir.

Türkiye Finlandiya Ekonomik Ve Ticari İlişkileri

Türkiye'de yabancı sermaye mevzuatı çerçevesinde, Hazine Müsteşarlığı'nın verilerine göre, ülkemizde 49 adet Fin sermayeli firma faaliyet göstermektedir. Söz konusu firmalardan 10 tanesi gayrimenkul ve kiralama faaliyetlerinde, 3 tanesi otel ve lokantacılık sektöründe, 5 tanesi ulaştırma ve haberleşme hizmetlerinde, 2 tanesi diğer toplumsal, sosyal ve kişisel hizmet faaliyetlerinde, 1 tanesi tarım ve ormancılık sektöründe, 10 tanesi toptan ve perakende ticaret faaliyetlerinde, 14 tanesi imalat sanayinde, 4 tanesi inşaat alanında faaliyet göstermektedir. Halihazırda, ana şirkete bağlı ofis kapsamında faaliyet gösteren Fin firmaları ile acente, distribütör vb. şekilde anlaşmalı firmalar dahil Türkiye'deki toplam temsilcilik sayısı 168 adettir.

Diğer taraftan, Finlandiya'da Türk girişimcileri tarafından kurularak, hizmet sektörü (restoran, lokanta, bar ve diğer kollar) haricinde faaliyet gösteren Türk girişimcileri meyeuttur. Söz konusu firmalar, madencilik, bisiklet ve kondisyon aletleri, tekstil, mobilya, elektronik ürünler, havuz ekipmanları-oyun parkları, el halısı, ambalaj malzemeleri, alkolli içecekler, porselen banyo ve mutfak eşyaları, turizm, paketlenmiş et ve sebze, teşhis kullanılan kitler, gübre, inşaat vb. alanlarında faaliyet göstermektedirler.

Son 5 yıllık ticaret rakamlarına göre değerlendirildiğinde, Finlandiya'ya ihracatımızın sürekli arttığı ve 2007 yılında 377 milyon €'luk ihracat değeriyle bir önceki yıla göre %14 oranında artış olduğu görülmektedir. İthalatın ise, 2006 yılına kadar arttığı, 2007 yılında bir önceki yıla göre %7 oranında azalarak 667 milyon € değerinde gerçekleştiği görülmektedir.

Türkiye Finlandiya İkili Anlaşmaları

1. Ticaret ve Seyrüsefain Anlaşması (İmza tarihi: 12 Ağustos 1929)
2. Ticaret Anlaşması (İmza tarihi: 20 Haziran 1936)
3. Ticaret ve Tediye Anlaşması (İmza tarihi: 12 Haziran 1948)
4. Ticaret ve Tediye Anlaşması (İmza tarihi: 13 Mayıs 1960)
5. Ticaret Tediye Anlaşmasına Uzatılmasına İlişkin Statü (İmza tarihi: 30 Aralık 1961)
6. Ticaret Anlaşması (İmza tarihi: 22 Ağustos 1966)
7. Ticaret ve Tediye Anlaşmasına Uzatılmasına İlişkin Statü (İmza tarihi: 15 Şubat 1974)
8. Hava Ulaştırması Anlaşması (İmza tarihi: 25 Mart 1975)
9. Uluslararası Kara Taşımacılığı Anlaşması (İmza tarihi: 3 Ağustos 1977)
10. Ekonomik, Sınai ve Teknolojik İşbirliğine Dair Anlaşma (İmza tarihi: 26 Mayıs 1978)
11. Hükümetler Arası Mali Yardım Anlaşması (İmza tarihi: 15 Kasım 1978)
12. Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmenin Önlenmesine Dair
13. Anlaşma (İmza tarihi: 9 Mayıs 1986)
14. Yatırımların Karşılıklı Teşvihi ve Korunması Anlaşması (İmza tarihi: 13 Mayıs 1993)

1963 yılında Türkiye Elektrik Kurumu (TEK) ile Nokia arasında ortak "Türk Kablo"

şirketinin kurulması ile ilk yatırım ilişkisi başlanmış ancak, 1990'lı yılların başında Nokia'nın

yeniden yapılandırma çerçevesinde, söz konusu şirketin iletişim sektörü dışındaki tüm şirketlerini

elden çıkarmaya başlaması ile Türk Kablo şirketi bünyesindeki yatırım ortaklığı sona ermiştir.

Aha sonra, yatırım ilişkileri Finlandiya'nın en büyük şirketlerinden Sonera'nın, Turckell'in ikinci büyük ortağı olmasıyla devam etmiştir. Buna müteakip, Avrupa'nın en büyük televizyon üreticisi konumundaki önemli firmalarınuzdan Vestel'in 2006 yılında Finlandiya'nın önemli TV ve elektronik ürün markaları olan "Finlux" ve "Luxor"un kullanım hakkını satın alması, Finlandiya ile olan ticaret ve yatırım ilişkilerini ülkemiz adına önemli gelişme olarak kaydedilmiştir.

KAYNAK:

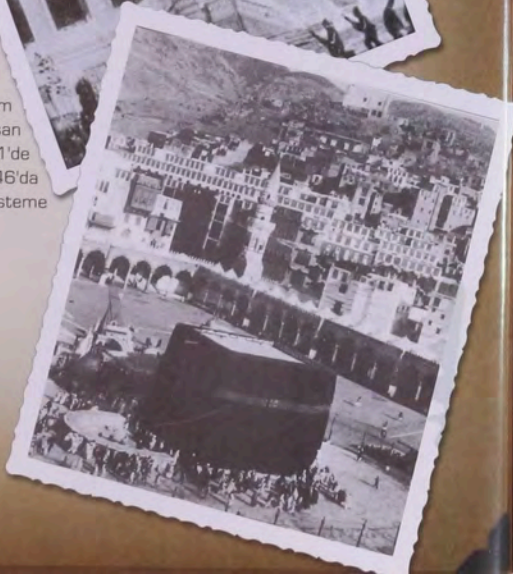
KTO-Etüd Araştırma Servisi, Finlandiya Ülke Raporu,
www.kto.org.tr/dosya/rapor/finlandiya

Tarihe düşülen notlar

OCAK

Ocak ayı Türk ve Dünya Tarihi açısından önemli olayların yaşandığı bir ay olarak tarih sayfalarında yerini almıştır.

1 Ocak 630'da Hz. Muhammet komutasındaki İslam ordusunun Mekke'yi fethi, 28 Ocak 1920 Meclis-i Mebusan toplantısında Misak-ı Milli'nin kabul edilmesi, 10 Ocak 1921'de düzenli ordunun İnönü'de ilk zaferini kazanması, 7 Ocak 1946'da kurulan Demokrat Parti ile Türkiye'de çok partili sisteme geçilmesi tarihimizin önemli olayları arasındadır.

OCAK ayında gerçekleşen önemli olayların kronolojik sıralaması...

01 OCAK

1 Ocak 830
Hz. Muhammed kamusal olarak İslam ordusu Mekke'yi fethetti.
1 Ocak 1929
Millet Meclisi'nin açıldı.
1 Ocak 1996
Türkiye ile 15 Avrupa ülkesi arasında geçerli olacak Gümrük Birliği anlaşması Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe girdi.

02 OCAK

2 Ocak 1935
Soyadı Kanunu yürürlüğe girdi.
2 Ocak 1951
Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin yeni üyelerine Türkiye, Hollanda, Brezilya seçildi.

03 OCAK

3 Ocak 1941
Diyadin İleri Başkanlığı kurban derileri ve badıracıların Türk Hava Kurumu'na bağışlanmasına ilişkin fetva verdi.
3 Ocak 1983
Diyarbakır'da 7 katlı, 28 daireli bir apartman çöktü, en az 28 alından 83 ceset çıktı.

04 OCAK

4 Ocak 1944
Sovyet askerleri savaş öncesi Polonya sınırlarına geçti.
4 Ocak 1962
Amerika Birleşik Devletleri Başkanı John F. Kennedy, Güney Vietnam'a daha fazla asker gönderileceğini açıkladı.
4 Ocak 1991
38 gündür greve çıkan birleşik maden işçisi Zonguldak'tan Ankara'ya yürüyüşe geçti.

05 OCAK

5 Ocak 1919
Alman Nasyonal Sosyalist Partisi kuruldu.
5 Ocak 1951
Türkiye'de 11 milyon işsiz olduğu açıklandı.
5 Ocak 1995
1 milyon Iraklı banknotlar tedavüle çıkarıldı.

06 OCAK

6 Ocak 1955
On iki Ada karasuları sınırlarını saptanması için Yunanistan ile görüşmelere başlandı.
6 Ocak 1963
Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı (TPAO) Sinter zengin bir petrolü damarı buldu.

07 OCAK

7 Ocak 1924
M. E. B. yabancı okulları binaları içindeki dini alemler ve eserlerin kaldırılması için genelge yayımladı.
7 Ocak 1946
Demokrat Parti resmen kuruldu.
7 Ocak 1979
Hindistan'da yapılan seçimleri İndira Gandhi'nin Kongre Partisi kazandı.

08 OCAK

8 Ocak 1916
Müzaffer kuvvetleri Osmanlı ordusunun Çanakkale direnişini kırmadılar. Yıkılıp uğrayarak Gelibolu Yarımadası'ndan çekilmeye başladılar.
8 Ocak 1946
Celal Bayar Demokrat Parti (DP) Genel Başkanı oldu.

09 OCAK

9 Ocak 1936
Ankara'da Dil ve Tarih-Coğrafya Okulu Atatürk'ün de katıldığı bir törenle açıldı.
9 Ocak 1966
800 kişilik ilk işçi kalfesi Almanya'ya hareket etti.

10 OCAK

10 Ocak 1900
Dünya Sampiyonu, Pehlivan Kara Ahmet, 'Sampiyonlar Sampiyonu' unvanını aldı.
10 Ocak 1921
1. İnönü Zaferi Albay İsmet Bey komutasında Türk ordusu, Yunan ordusu ile, İncir'de karşı karşıya geldiler Yunan ordusu yenildi.

11 OCAK

11 Ocak 1927
Türkiye Cumhuriyeti ile Almanya arasında Ticaret ve Karim anlaşmaları imzalandı.
11 Ocak 1939
Ayдын'da köylüye toprak dağıtıldı.
11 Ocak 1999
Türkiye Cumhuriyeti'nin 56. Hükümeti kuruldu, DSP azinlik hükümeti. Bulent Ecevit 4. kez başbakan oldu.

12 OCAK

12 Ocak 1933
Dahili İşkân (İç Borç) Kanunu Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edildi.
12 Ocak 1951
Uluslararası Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi yürürlüğe girdi.

13 OCAK

13 Ocak 1942
Türkiye'de ekmeğin karnesi uygulamasına başlandı.
13 Ocak 1993
İncir'a karşı başlatılan ikinci harekâtta İncir'ın Ussu'ndan kalkan "Tekir Güc" uçakları da katıldı.

14 OCAK

14 Ocak 1923
London-New York arası ilk telefon görüşmesi yapıldı.
14 Ocak 1938
Türkiye İran - Afganistan arasında imzalanan Sadabad Paklı Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde onaylandı.

15 OCAK

15 Ocak 1952
Amerika Birleşik Devletleri Türkiye'nin Kuzey Atlantik Antlaşması Teşkilatı'na (NATO) girişini onayladı.
15 Ocak 1989
Bulent Ecevit Demokratik Sol Partisi (DSP) genel başkanlığına seçildi.

16 OCAK

16 Ocak 1929
Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) 1946 yılında bugün İş ve Tescim Bulma Kurumu Kanunu'nu kabul etti.
16 Ocak 1943
Türk Hava Yolları'nın "Atfyon" uçağı Ankara'da düştü, 47 yolcu öldü.

17 OCAK

17 Ocak 1875
Karaköy-Beyoğlu arasında Tünel hizmete girdi. Tünel dünyanın en eski uçuncu ve en küçük metrosuydu.
17 Ocak 1945
Sovyet ve Polonya birlikleri Varşova'yı girdi.
17 Ocak 1984
Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Yerel Seçim Yasası kabul edildi.

18 OCAK

18 Ocak 1919
1. Dünya Savaşı sonrasında Paris Barış Konferansı'nda başlıca Avrupa'nın hantası yeniden çizildi.
18 Ocak 1991
Türkiye Büyük Millet Meclisi hükümeti savaş yetkisi verdi. İncirlik'ten kalkan Amerika Birleşik Devletleri uçakları İncir'ı bombaladılar.

19 OCAK

19 Ocak 2005
"Türkiye Bin Yıl Yolculuğu 800-1500" sergisi, Londra'daki Kraliyet Sanat Akademisi'nde (Royal Academy of Arts) açıldı.
19 Ocak 2007
Ağos Gazetesi, Genel Yayın Yönetmeni Güray Hrant Dink, İstanbul'da gazete binasının önünde uğradığı silahlı saldırıda yaşamını yitirdi.

20 OCAK

20 Ocak 1921
İlk Teşkilat Esasları (Anayasa) kabul edildi.
20 Ocak 1936
Ankara'da Sanayi Kongresi toplandı. Toplantıda İsmet Beş Yülek Sanayi Planı kabul edildi.
20 Ocak 1993
Anayasa Mahkemesi dini bayramlarda Bayram dışında gazete çıkarmasını yasaklayan yasağı iptal etti.

21 OCAK

21 Ocak 1932
M. S. B. bir açıklama yaptı, Kone'de 34 subay, 46 astsubay ve 1252 er şehit oldu.
21 Ocak 1992
İstanbul'da evlerde doğal gaz kullanılmaya başlandı.
21 Ocak 1996
Filistin'de ilk kez devlet başkanlığı seçimi yapıldı. Yasser Arafat devlet başkanı seçildi.

22 OCAK

22 Ocak 1932
İlk Türkçe Kuran Hafız Yazar (Okur) tarafından Yerebatan Camii'nde okundu.
22 Ocak 1946
Ampul satışları serbest bırakıldı.

23 OCAK

23 Ocak 1957
Meclis, Ankara'da Ortadoğu Teknik Üniversitesi'nin kurulmasını kabul etti.
23 Ocak 2007
Yapımına 16 yıl önce başlanan ve yaklaşık 1 milyar dolara mal olan Bolu Dağı Tünelinin İstanbul'a gide yönü, Başbakan Erdoğan ile İtalya Başbakanı Romano Prodi tarafından açıldı.

24 OCAK

24 Ocak 1927
Eczacılar ve eczaneler hakkında kanun Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edildi.
24 Ocak 1955
Zonguldak'ta, Ereğli Kömür İşletmeleri'ne bağlı Gelik ocakında grizu patlaması meydana geldi, 52 madenci öldü, 19 madenci yaralandı.

25 OCAK

25 Ocak 1939
Celal Bayar hükümeti istifa etti. Yeni hükümet Refik Saydam başkanlığında kuruldu.
25 Ocak 1952
Gümrük ve Tekel Bakanı Stok Yürümleri kabinin kalktığı açıklandı, özel sektör kabin üretebilecek.

26 OCAK

26 Ocak 1950
Hindistan anayasası kabul edildi. Dünyanın en kalabalık demokrasisi kuruldu.
26 Ocak 1992
12 Eylül'den sonra ilk kez memur emekli düzenlendi. İstanbul'daki eyleme 5 bin memur katıldı.

27 OCAK

27 Ocak 1926
İskok buluşu John Logie Baird, Londra'da ilk gerçek televizyon yayını yaptı.
27 Ocak 1947
Okullar dışında, din eğitimi yapılmaması için verildi. Okul dışı din eğitimi hükümetin gözetiminde yapılacaktır.

28 OCAK

28 Ocak 1920
Osmanlı Meclisi Mebusan'ının gayri resmi oturumunda Meclis-i Milli oyların ile kabul edildi.
28 Ocak 1929
İstanbul'da bir otomobil montaj fabrikası kurmak için Ford şirketi ile Maliye Vekaleti arasında imzalanan anlaşma Meclis'te kabul edildi.

29 OCAK

29 Ocak 1923
Mustafa Kemal Paşa İzmir'de Latife Hanım'la evlendi.
29 Ocak 1928
Bursa Amerikan Kız Koleji Bakanlar Kurulu kararıyla kapatıldı. Okulda Hristiyanlık propagandası yapıldığı iddia edildi.

30 OCAK

30 Ocak 1923
Yunanistan'la Türkiye arasında nüfus mübadelesine ilişkin sözleşme ve protokol imzalandı.
30 Ocak 1951
Sağlık Bakanı Ekrem Üstündağ bakımsızlıktan her yıl 300 bin yurttaşın hayatını kaybettiğini açıkladı.

31 OCAK

31 Ocak 1973
Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kurulmasına ilişkin kanun kabul edildi.
31 Ocak 1990
Atatürkçü Düşünce Derneği ve Türk Hukuk Kurumu Başkanı Prof. Muammer Aksoy, evinin önünde kuruşunlanarak öldürüldü.

YAŞAM

Sağlıklı Yaşam

Gribe karşı anne koruması: Kolostrum

Stres, hastalıklar, salgınlar ve hazır yemek tüketimi gibi bağışıklık sistemini zayıflatan etmenlere maruz kalan yetişkinler artık Kolostrum desteği almayı tercih ediyor!

Amerika ve Avrupa'dan sonra Türkiye'de de vitamin ve beslenme destek ürünleri sektörünün lideri olan GNC, grip ve salgınlara karşı bağışıklık sistemini güçlendiren Colostrum'u öneriyor.

Meksika ve ABD'den sonra dünyaya yayılan ve Türkiye'de de ölümlere sebep olmaya başlayan domuz gribi gibi salgın türleri, insanları sağlıklarına daha da özen göstermeye ve kendilerini olabildiğince korumaya yöneltiyor. Vücudumuzda birçok sistemin doğru çalışması ve işleyişi açısından gerekli olan vitamin, mineral ve bağışıklık sistemini korumaya yardımcı olan özel desteklerin yeterli alımı şu dönemde özellikle büyük önem taşıyor.

Kolostrum doğumdan sonra ilk 24-48 saat içinde salgılanan ve yavrunun sağlığı açısından son derece yararlı olan ilk doğal gıdadır. Sadece protein, karbonhidratlar, yağ, vitamin ve mineraller gibi besin kaynağı değil aynı zamanda vücudun bağışıklık ve büyüme fonksiyonları için gerekli bazı maddeleri de içermektedir.

Kolostrum bir gıda katkısı olarak gündeme tekrar gelmiş olsa da, doğal şifa veren bir madde olarak kullanımı çok eskilere dayanmaktadır. Yapılan araştırmalar Kolostrum'un antibiyotikler ortaya çıkmadan önce doğal antibiyotik özelliğinden ötürü kullanıldığını gösteriyor. Duygusal, fiziksel veya çevresel etkenler ve stres bağışıklık sistemini olumsuz etkilemekte ve grip gibi viral hastalıklara karşı dayanıklılığı azaltmaktadır. Kolostrum'un virüslerin saldırılarına karşın vücudumuzun bağışıklık sistemini güçlendirdiğini günümüzdeki araştırmalarda kanıtlanırken uzmanlarda bağışıklık sistemini

Hemşerimiz
NAMIK KEMAL

İhsan KAYSERİ

Osmanlı yerleşim politikalarına baktığımız zaman Konya ve çevresinden ailelerin fethedilen yerlere götürülüp yerleştirildiğini görmek mümkündür.

Fatih Sultan Mehmet, İstanbul'u fethettiği zaman da Konya'dan aileler götürüp İstanbul'a yerleştirilmiştir. Bunlardan en iyi örnek olarak Vefa Hazretlerini verebiliriz.

Vefa Hazretleri, Meram-Dere Mahallesi'ne giderken sağ tarafta bir cami görürsünüz. Bu caminin ismi Ebu Vefa Camisidir. Vefa Hazretleri İstanbul'a götürülmeden önce burada öğrenci okutmuştur. İstanbul'a gittikten sonra da hepimizin bildiği gibi Fatih'te Vefa semtini kurmuş ve o günden bu güne kadar da bu semtin adı Vefa semti olarak kalmıştır. Vefa Hazretlerinin türbesi de buradadır.

Fatih Sultan Mehmet döneminden önce de sonra da Osmanlı hep Konya ve çevresinden insanlar götürüp Rumeli'ye yerleştirmiştir. Özellikle de büyük kentlere Mevlevi Dergahları kurarak halkın dine olan ilgisini de büyük ölçüde çekmişlerdir.

Mevlevicilikte dini motiflerin yanında sema ve müzik olduğu için yerli Hristiyan halkın İslam dinine olan bakışları ve görüşleri değişmiş ön planda tutulmuştur.

Konya Valiliği de yapan Avolonyalı Ferit Paşa, Konya Valisi oluncaya kadar köklerinin Konya'dan geldiğini bilmemiştir. Konya Valiliği sırasında köklerinin Konya'dan geldiğini öğrenmiştir.

Yahya Kemal'in hem baba tarafı hem de anne tarafı Üsküp'e Konya'dan gelmiştir.

Üzerinde durmak istediğim asıl konu Namık Kemal'in dedesi Ahmet Efendi'nin Konya'nın Taşkent ilçesinde dünyaya gelmesidir.

Vatan şairi Namık Kemal'in dedesine Konya'dan Rumeli'ye gittiğine göre Namık Kemal'inde hemşerimiz olduğunu vurgulamakta fayda vardır. Namık Kemal'in dedesinin Taşkent'ten Edirne'ye hoca olarak atandığı birçok kaynağa olmadı gibi birçok yazarımız ve araştırmamız da bilmemektedir. Bu konuyu Taşkent'te doğmuş ve burada büyümüş birçok yaşlı kişiler bildikleri için de sözlü olarak birbirlerine anlatmaktadırlar. Bizde Taşkent doğumlu olan ve bugün 80 yaşında olan Baki Burhan Akırşan'dan dinleyelim:

"Namık Kemal'in ataları Bekir Efendi Oğullarına kadar gitmektedir. Bekir Efendi Oğullarının iki çocuğu varmış. Bunlardan biri Büyük Kurralar diğeri de Küçük Kurralar diye anılmış. Namık Kemal de Büyük Kurralar ailesinden gelmektedir. Yapılan araştırmalara göre Namık Kemal'in en büyük dedesi Mehmet Efendi'dir. Onun oğlu Ahmet Efendi, Namık Kemal'in dedesidir. Bildiğiniz gibi Namık Kemal'in babasının ismi de Mustafa Asım Efendi'dir. Mustafa Asım Efendi'nin oğlu olarak da Namık Kemal Tekirdağ'da dünyaya gelmiştir.

Mehmet Efendi Taşkent'te medresesi olan büyük bir zattır. Ahmet Efendi, ilk tahsilini babası Mehmet Efendi'nin medresesinde yapmış ve daha sonra da İsparta'da okumuştur. İsparta'da okuduğu sırada medresedeki hocası bunun durgunluğunu sezmış ve bir gün öğrencisini yanına çağırarak "oğlum sende bir durgunluk var bunun sebebi nedir?" diye sormuştur. Ahmet Efendi de Taşkent'ten ayrılırken babası Mehmet Efendi'nin rızasını almadığını onun için bir durgunluk olduğunu söylemiştir. Hocası git Taşkent'e babandan rızasını al ve gel ondan sonra okumaya devam et der. İsparta'dan Taşkent'e babası Ahmet efendiyi göndermiş oda gitmiş Taşkent'teki babasını ziyaret etmiş onun rızasını alarak hayır dualarını edindikten sonra İsparta'ya geri gelmiş ve medrese tahsilini tamamladıktan sonra da Edirne'ye hoca olarak tayini çıkmıştır. Orda evlenmiş ve Mustafa Asım dünyaya gelmiştir.

Namık Kemal sarayda divan katılığı yaptığı sırada Sultan Hamit'in huzur hocalarından Taşkentli Patlak Hoca ismiyle anılan Mehmet Ulvi Efendi, Namık Kemal'e sila dedesinin memleketi olan Taşkent'e gitmesini istemiştir. Namık Kemal gerekli hazırlığı yapmış fakat bir fırsatını bulupta Taşkent'e gelebilmiştir. Patlak Hoca Mehmet Ulvi Efendinin oğlu Hakkı Efendi Taşkent'e geldiği zaman anlatmıştır. Sözlü edebiyatımız olarak da büyüklerimizden dinlemiştik."

Bu yazdıklarımız bir menkıbe değil gerçek hayat hikayesidir. Bizler de perspektif çerçevesinde tarihe ışık tutmaya çalıştık. Önemli olan şimdi Dışişleri Bakanı Prof. Dr. Ahmet Davutoğlu, Konya Milletvekili Kerim Özkul, Taşkent Belediye Başkanı'na, Taşkentliler Derneğine büyük görevler düşmektedir.

Mahmud Han bin Abdülhamid muzaffer daima

Tuğra hat sanatı

Fahri Özparlak

Tuğra dört bölümden ibarettir. Bunlara çeşitli isimler verilmiştir.

1- Sere (Kürsü): Tuğranın alt tarafında bulunan ve asıl metnin yazılı olduğu kısmın adıdır. Buraya kürsü adı da verilir Sere padişah III. Mehmet'in tuğralarında belirlenmeye başlamıştır.

2- Beyze: Tuğranın sol tarafında bulunan ve genellikle Han ve Bin kelimelerindeki nün harflerinin bazen de başka bir kelimedeki dal harfinin teşkil ettikleri kavislere verilen isimdir. Bazı tuğralarda beyzeler tuğra şeklini tamamlayan işaretlerdir.

3- Tuğlan: Tuğranın üst tarafındaki elif harfi şeklindeki çizgilerin adıdır. Bunlar, bir tuğra dışında her tuğradan üç adet olarak görülmektedir. Tuğlar bazı tuğralarda hiçbir harf ifade etmeyen ve sadece şekli tamamlayan işaretlerde olabilir. Osmanlı devlet düzenine üç tuğ hükümlanlık alamettir. Tuğralarda bulunan, üç tuğ geleneği de bu alametın Tuğralarda yansıması olarak da düşünülebilir.

4- Kollan: Beyzelerin devamı olan ve "muzaffer" kelimesinin üzerinden geçerek sağa doğru paralel uzanan kısımlara verilen isimdir. Bunlara hançere adı da verilir.

Tuğrada metin ile ilgisi olmayan bazı işaretler de bulunmaktadır. Bu işaretler, tuğranın şeklini tamamlamak için ilave edilmişlerdir. Hiçbir kelime veya harf değillerdir. Bir mana taşımazlar.

Tuğranın gelişmesi incelendiğinde, her tuğranın bir evvelki padişah tuğrasına mümkün olduğu kadar benzetilmek için gayret sarf edildiği görülür. Tuğraya giren yenilikler bile çok defa bu benzetmeyi sağlamak için yapılmıştır.

Tuğralar genellikle iki beyzeli ve üç tuğludur. Her yeni tuğrada bu unsurların da bulunması gerekir. Eğer metindeki harfler bir tuğ, bir beyze veya her ikisi birden tuğraya ilave edilir. Tuğrası haricinde bütün padişah tuğralarında yer almıştır.

EL MUZAFFER DAİMA TABİRİ: Daima Muzaffer olan, galip gelen anlamındadır. Arapça bir tamlamadır. Murat II den sonra bütün tuğra metinlerinde görülmektedir.

TUĞRALARDA NOKTALAMA VE İŞARETLER:

Tuğralarda harfler noktasız yazılır. İlk tuğralarda bazı harflerin noktalıan belirli bir düzen olmadan konulmuştur. Hatta bazı harfler noktasız, bazı harfler noktalı yazılmıştır, iç ve dış beyzeleri meydana getiren "N" nün harfi için ilk tuğra örneklerinde bazen tek bazen çift nokta konmuştur. Ortadaki tek nokta zamanla süs halini almış ve Fatih'in tuğralarında metne "daima" kelimesinin girmesi ile nokta kalkmıştır.

Tuğra Metni:

1. Padişah ve Babaların İsimleri:

Tuğra, padişahın yazılı alamenti, bir çeşit imzası olduğuna

göre metindeki en önemli kelimeler, padişahın kendi adıyla babasının adıdır. Bu ikisinin okunması çok defa tuğranın hangi padişaha ait olduğunu anlaşılmaya yetmektedir. İlk tuğralarda metin sadece bu iki isim ile oğlu manasına gelen "bin" kelimesinden ibaret idi (Orhan bin Osman gibi.). İsimler tuğranın seresinde yer alır. Tuğra metni genellikle aşağıdan yukarıya doğru okunacak şekilde istif edilir. Tuğra sahibinin adı alta, babasının ki üstte bulunur. Bazı tuğralarda bu isimler iç içe girmiş, bazılarında ise bir satır halinde yazılmıştır.

2- Bin Kelimesi:

Arapça oğul manasına gelen bir kelimedir. Tuğralarda padişahın babasının isminin önüne gelir (Orhan bin Osman "Osman oğlu Orhan" gibi).

3- Han Kelimesi:

Han, eski Türklerde hükümdara verilen bir unvandır. Osmanlı padişahları da bunu kullanmışlardır. Han unvanı ilk defa Bayezit I. nin tuğrasında görülmektedir. (BAYEZİD BIN MURAD HAN gibi)

4- Şah Kelimesi:

Şah kelimesi bir unvan olmakla birlikte tuğralarda ilk defa bir isim eki olarak görülür. Şehzade Selim'in kendi tuğrasına koyduğu şah kelimesi, isminin Selim Şah olduğundandır. (Kardeşleri Şehin Şah ve Alem Şah gibi). Kanunî Sultan Süleyman da asıl ismi Süleyman Şah'tır.

Selim Fin isminde Şah yoktur. Şehzadeliginden çektiği tuğralarda Şah unvanı kullanmıştır. Padişah olduktan sonra tuğra metnine Şah unvanı girmiş, "Şah" kelimesi iki defa tekrar edilmiştir. (Selim Şah Bin Süleyman Şah Han El Muzaffer Daima gibi) Selim I den itibaren (1512 - 1520) Ahmet III e kadar (1703-1730) iki yüzyıldan fazla.

Nişancılık: Osmanlı Devlet teşkilatındaki "Kalemiye" sınıfının en yüksek altın makamlarından biri nişancılık idi. Bu memuriyette bulunanlara Nişancı, Tevki, Muvakki veya Tuğra denilirdi.

18. asrın başına kadar nişancılar, devletin eski ve yeni kanunların ve merasimlerini en iyi bilen, şeriat ve hukuk kanunlarını telif edebilen ve Diyan'da bu konuda fikir ve görüşlerinden faydalanılan kimselerden seçilirdi.

Diğer devletlere ve hükümdarlara Name-i Hümayunların yazılması da nişancılar a ait bir görevdi. Nişancılar bir tür resmi evrakları kontrol ederek, padişahın imzası olan tuğrayı çekerlerdi. Bu onlara bir çeşit tefiş hakkı da kazandınyordu.

İlk devirlerde padişahların kendi tuğralarını kendilerinin de çektikleri biliniyor. Sonradan devletin büyümesi ve işlerin çoğalması bu vazifenin nişancılara verilmesini gerektirmişti.

Padişahlar birine sevgi ve iltifat olsun diye tuğrasını meşketmeyi (tuğra çekme alıştırmaları) emrederlerdi. Bu bir teveccüh idi. Vezir tayin edilenlerin tuğra çekmeyi mest etmeleri usulünde ve buna "Meşk-i Tuğra" denirdi.

Sahte tuğra çekmenin cezası çok ağırdı. Bu suçu işleyenlere elini kesme ve ömür boyu hapis cezası verildi.

Sadrâzam, vezirler ve kazaskerler gibi nişancılarda Divan-ı Hümayun üyesi idiler.

Sınır eyaletlerindeki vezirlerle aradaki mesafenin uzunluğu ve çabuk karar verme gereği düşünüldükçe, tuğra çekme izni verilmiş, bu usul 17. yüzyılda kaldırılmıştır.

Serdar-ı Ekrem yani padişah adına ordu başkumandanı olarak sefere giden sadrazamlara da mecburen Tuğra çekilmiş kağıtlar verilir, gerektiğinde bunları doldurmalarına müsaade edilirdi. Bu uygulama diğerlerinden farklı olup, ferman yine padişah adına çıkardı. Bununla birlikte daha sonra bu usul de terk edilmiş, Serdar-ı Ekrem'lere padişah adına olmak şartıyla tuğra çekme izni verilmiştir.

Mahlas:

Tuğraların sağ üst köşesine buradaki boşluğu değerlendirmek ve güzel görünmesini sağlamak maksadı ile estetik bir kaygı ve denge için yaprak veya çiçek resmi konurdu. Bilhassa 2. Süleyman ve 3. Ahmet'ten sonra bu bir gelenek haline aldı. Bu resimler süs olarak konduğu için evrak üzerindeki tuğralara çiçek veya yaprak konmazdı. Bu tür süslü tuğralar paralar üzerinde daha çok görülür.

İlk defa 2. Mahmur tuğralarında çiçek ve yaprak konan boşluğa Adli mahlasın konduğu görülmektedir. 2. Mahmur Adli mahlasını tahta çıktığı ilk günden itibaren kullanmıştır.

Osmanlıların ilk sultanları harbe gider ve dönüşlerinde Gazi unvanı alırlardı. Şeyh-ül İslâm fetvası ile verilen gazilik unvanı son dönemlerde sultanlara kazanılan bir harbin şerefine verilmiştir.

2. Abdülhamid, 3. Plevne savaşından sonra bu unvanı almış ve 1877 (1294) de çıkartılan "Rusya Muharebesi" madalyaları üzerindeki tuğraların sağ ve üst köşelerine "El Gazi" mahlası konmuştur.

2. Abdülhamid, El Gazi mahlasını resmi evraklarda tuğra ile birlikte daima kullanmıştır.

Sultan 5. Mahmurad mahlas kullanan üçüncü sultandır. Tahta çıkışının ilk günü kendisine sunulan tuğrada sağ üst köşede Reşad mahlası bulunmaktadır. Bu mahlasını resmi evraklarda, binalarda, paralarda ve tuğranın kullanıldığı her yerde tuğrası ile birlikte kullanmıştır.

Canakkale Zaferinden sonra, paralarda ve resmi evraklardaki tuğralarında Reşad yerine "el gazi" mahlasını kullanmaya başlamıştır.

Şehzade Tuğraları:

Osmanlı padişahlarının erkek çocuklarına kimden doğmuş olursa olsun Çelebi Mehmet zamanına kadar Çelebi, bundan sonra da Şehzade denmiştir.

İlk Osmanlı Şehzadeleri küçükbastaan itibaren önemi olan Sancak ve vilayetlerde valilik ederlerdi. Bu suretle idari işlerde yetişmeleri sağlanırdı.

Şehzade sancaklarından hemen hepsi Anadolu Beyliklerinden alınan yerlerdi. Şehzadeler bu birliklerin başşehirlerini kendilerine merkez yapmıştı.

Şehzadeler, isimleri ile tuğra çektirirler, emirler yazdırırlar ve bu suretle kendi idareleri altındaki bölgelerde bir padişah gibi hüküm sürerlerdi. Yalnız kendi adlarına para bastırmaz ve namılarına hutbe okutamazlardı. Bu iki imtiyaz yalnız padişahlara aittir.

Şehzade tuğraları da, aynı usullerle tertip edildiğine göre şekil, istif ve metin bakımından diğer tuğralardan farklı değillerdir. Şehzade, şayet tahta çıkarsa tuğrası değişmez, şehzadenin saltanatı süresince Şehzadelikinde kullandığı tuğrayı kullanırdı.

Kaynakça:

* İsmet Kelen (Tuğra Hat Sanatı) Ahmet EFE, "Osmanlı Padişahları" 1996, KONYA

* globaltarih.blogcu.com

* www.sanalkampusum.com

* www.gencosman-muh.gov.tr

Güveç

Malzemeler

- 750 gr. kuşbaşı kuzu eti
- 4 adet kuru soğan
- 2 yemek kaşığı sade yağ
- 4 tane yeşil sivri biber
- 1 adet patlıcan
- 1 adet patates
- 10 adet bamya
- 2 adet kabak
- 4 adet domates
- 1 tatlı kaşığı tuz
- 1 su bardağı su
- 4-5 diş sarımsak

Yapılışı

Sebzeler özelliklerine göre ayıklanıp doğranır. Geniş toprak güvece önce kuzu eti, üzerine soğan, sarımsak, sebzeler; en üste de kabağı soyulup doğranmış domates ve tuz konur. Yağ eritilip üzerine dökülür. Güvecin ağzı sıkıca kapatılıp kızgın fırında 35-40 dakika pişirilir.

Orhan KARTAL

Civar Mah. Amil, Çelebi Sk. No:1 Konya Türkiye
T: +90 332 353 33 41 F: +90 332 353 30 12

www.konyamevvisofrasi.com
bilgi@konyamevvisofrasi.com

Mevlevi Sofrası
KONYA MUTFAĞI

Osmanlı tımar sistemi ve Batı feodalizmi

Yrd. Doç. Dr. Mustafa GÜLCAN
S.U. Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi
Sosyal Bilgiler Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

"Tımar Sistemi ve Batı Feodalizmi" konusu Osmanlı Devleti'nin sosyal, ekonomik ve siyasi yönleriyle Avrupalıların aynı konulardaki durumlarını aksettirmesi bakımından önemlidir.

Araştırmaya çalıştığım bu konuyu başlıktan hareket ederek incelemeye gayret ettim. Yoksa tımar sisteminin bütün hususiyetleri ve batı feodalizminin bütün özellikleri üzerinde durulursa ciltlerle kitaplar meydana geleceği muhakkaktır.

Tımar sistemi ve batı feodalizmi konusunu araştırırken üç bölüm halinde incelemeyi uygun gördüm.

- 1- Tımar Sistemi ve Batı Feodalizmi'nin menşe'leri
- 2- Uygulama şekilleri bakımından Tımar Sistemi ve Feodalizm
- 3- Tımar Sistemi ve Batı Feodalizmi'nin karşılaştırılması

TIMAR SİSTEMİ VE BATI FEODALİZMİNİN MENŞE'LERİ

Tımar, vaktiyle sipahilere malikane verilen arazi-i emiriyye ki, harbe sevkine mecbur oldukları muayyen miktar askere mukabil o arazinin ömrünü ahd ve istifade ederlerdi.

Tımar Osmanlı Devleti'nde geçimlerini veya hizmetlerine ait

masraflarını karşılamak üzere, bir kısım asker ve memurlara, muayyen bölgelerden kendi nam ve hesaplarına kullanma yetkisi ile birlikte tahsis edilmiş olan vergi kaynaklarına ve bu arada bilhassa defter yazılarındaki senelik geliri 20.000 akçe kadar olan askeri birliklere verilen isimdir.

Dirlik ve tımar kelimeleri genellikle eş anlamlı kullanılmaktadır. Aslında tımar bir dirlik çeşididir. Fakat alışılmış olduğu için her ikisi de kullanılmaktadır.

Feodalite ise Batı Avrupa'da IX. yy. dan XIII. yy. la kadar süren ve temeli fief (bir senyörün vasalına çeşitli intifa haklarını verdiği toprak) olan siyasi ve toplumsal rejime verilen isimdir. Feodalitede uzmanlaşmış bir savaşçılar sınıfı, bir devlete bağlı olmak yerine insandan insana olan bağlar ve devlet otoritesi kavramının ortadan kalkması da vardır. Feodalite rejimi, aynı gelişme derecesine erişmiş olan Roma ve Germen toplumlarının yabancı yayılmalarından ileri gelen karışıklıklar içinde kalmasından doğmuştur. İktisadi zayıflamanın her türlü alışverişi gevşettiği bir sırada, bu toplumlar parçalanmışlar, daha sonra da birbirleri ile karışıp kaynaşmışlardır. Bu sistemin daha sonra Batı ve Doğu Avrupa'da yaygınlaştığını görüyoruz.

Büyük Selçuklularda askeri iktidar rejimi imparatorluğun her tarafında yerleştikten sonra; onun diğer müesseseleri gibi ondan doğan veya onun medeni tarihlerine maruz kalan devletlerde, yani türlü

atabeyliklerde, Harzemşahlarda biraz daha tadil ve tekâmüle maruz kalarak, Türkiye Selçuklularında yerleşmiş ve bu vasıta ile ve timar adı altında Osmanlılara intikal etmiş ve Musul atabeyleri vasıtası ile de Mısır'a geçmiştir.

Sultan Sencer zamanından kalma menşurların muhtevalarına göre askerlerin toprağa bağlanması suretiyle kölelerden ve ücretlilerden müteşekkil, merkez kuvvetleri müstesna olmak üzere, artık eski maaş ve sistemi ortadan kalkmış olup, ordunun büyük kısmını teşkil eden iktâ sahipleri kendi maaşlerini ve seferde muhtaç oldukları erzakı at, silah, çadır gibi bütün teçhizatlarını bizzat kendi iktâ'larından temin ediyordular. Hükûmdarı emri ile kumandanlarının maiyetinde sefere giden bu askerler, hazar zamanında bulundukları iktâ'larda idare, inzibat ve askeri talimlerle iş meşgul idiler. Muharebelerde yararlık gösteren neferler iktâ' verilerek suretiyle taltif edildikleri gibi, daha büyük hizmeti geçen emirlerinde iktâ'ları artırılır veya Anadolu'da olduğu gibi, vergilerine münhasır olmakla iktâ'a nazaran daha büyük haklar ifade ettiklerinden kendilerine köyler temlik edilirdi.

İlhanlıların Anadolu'yu tamamıyla askeri işgalleri altına almalarıyla Selçuklu Devleti ve onunla birlikte Selçuklu Ordusu da fiilen ortadan kalkınca iktâ' idaresi de yıkılmış oldu.

Selçuklular Devleti'nin daha ilk Moğol darbeleri ile sarsılmasından itibaren uçlarda daha müstakil bir mevcudiyet haline gelen Türkmen boyları, Selçuklu teşkilat ve müesseselerine dayanan beyliklerini kuruyorlardı. Böylece onlar Selçuklu iktâ'ını da bünyelerine ithal ve yeniden zapt ettikleri Hristiyan ve Müslüman memleketlerine naklettiler.

İşte bunlardan biri olan Osmanlı Beyliği de aynı suretle, Selçuklu iktâ'ını timar adı altında bünyesine ithal etmiş, hatta Osmanlı Devleti, mevcut içtimai nizamı muhafazada gösterdiği ifina dolayısıyla Anadolu'da ilhak ettiği yerlerde yalnız eski timar idarelerini değil, çok defa halkın alışkın olduğu, eski timar sahiplerini de timarları başında bırakmıştır.

Osman Gazi'nin ilk fetihleri ile başlayan Osmanlı timar sisteminin tam teşkilatı I. Murad Han zamanında tamamlanmış. Fatih ve Yavuz devrinde tekâmül etmiş, Kanuni devrinde doruk noktasına ulaşmış, I. Süleyman Han'ın vefatından sonra bozulmaya başlamıştır.

Osmanlı timar sistemi kuruluş devrine hakim olan tarihi zaruretlere ile kuvvetli bir merkezîyetçi devlet idaresinin meydana çıkması gibi çok hususi şartlar içinde kendisine mahsus çehresi ile teşekkül ve inkişaf etmiştir. Bu memleketin, askeri ve siyasi gücüne olduğu kadar sosyal ve ekonomik bünye özellik ve gelişmeleriyle de yakından ilgili mühim bir konudur.

Jean Dery, Scola ve Hammer gibi yazarlar Osmanlı timar sisteminin menş'ini Selçuklularda ve bilhassa Anadolu Selçuklularında aramış olmakla en büyük yanlışya düşmüşlerdir. Çünkü tarihi hakikatler karşısında, timar kurumunu, Osmanlıların Bizanslılardan almış olduklarını söylemeye imkân yoktur.

Nitekim Fuat Köprülü Osmanlıların timar sistemini Anadolu Selçuklularından almış oldukları hakkında oldukça inandırıcı deliller ileri sürerek Bizans'tan alındığı iddiasını çürütmüştür. Fuad Köprülü, timar kurumunun Selçuklulardan Anadolu Selçuklularına, oradan da Osmanlı devletine geçtiğini savunmaktadır.

Askeri iktâ'lara yani timar sistemine Osmanlılardan başka diğer Anadolu beyliklerinde de tesadüf edilmesi, bu sistemin Selçuklulardan kaldığının en önemli delillerinden biridir. I. Murad Han, Hamidoğlu'ndan satın aldığı topraklardaki timarları eski sahiplerine bırakmış ve ellerine yeniden berat vermiştir. Yıldırım Bayezid Aydın'ı fethettiği zaman, eski timar sahiplerini yerinde bırakarak eski beratları kendi tuğrasını taşıyan beratlarla değiştirmiştir.

Aynı şekilde Fatih de İsfendiyaroğulları ülkesini zapt ettiği zaman, eski timar sahiplerini olduğu gibi yerlerinde bırakmıştır. Osmanlı devleti Anadolu da zapt ettiği bütün topraklarda bu usulü tatbik etmiş ve bu sayede hakimiyetini kolaylıkla yerleştirme imkanını bulmuştur.

Ote yandan Amavutluğun fethini müteakip yerli Amavut senyörleri, itaat ve sadakatten başka hiçbir şart koşulmaksızın Osmanlı timar ve idare kadrolarına (askeri sınıf) alınmıştı. Ve zamanla İslamiyeti kabul ederek tam manasıyla Osmanlı sipahi ve bey aileleri teşkil etmişlerdir.

Yapısında yaşama seviyesi yüksek bir savaşçı sınıfı bulunan feodalite rejimi, bu sınıf için çalışan bir köylü yığını var olmasını gerektirir. Savaşçı hem toprak sahibi hem de senyördür. Köylülerine toprak verir, köylü de borcunu ürünle ve her türlü angarya hizmetleriyle

öde. Senyör köylülerinin komutani ve gerektiği zaman yargıcidir. Bütün bunlar Roma İmparatorluğu'nun sonunda başlayıp, Fransız inkılabına kadar süren ağılık rejimini (regimes seigneurial) meydana getirir.

Henüz Merovingler devrinde, sadece küçük ölçüde bir mal sahibi olan hür adam, kuvvetli bir adamın hizmetine girmeyi ve hürliğini kaybetmeksizin onun vasalı haline gelmeyi kendisi için elverişli bulmuştur. Yağılan törenden sonra köylü, İncil ve kutsal bildikleri şeyler üzerine and içerek senyörüne inanla bağlanır. Vasalın tam bağırlık sözü vermesine karşılık, senyör de onu koruyacağına söz verir. Bazi kere vasal, bir toprağın imtiyazını da alır ki buna benefice denilir.

Kuvvetli adamın, yani senyörün sanı süzerendir. Süzerenin emrinde bir yığın vasal vardır. Bunların bazılarını istediği kadar yanında alıkoymabilir; Fakat çoğu zaman vasallara birer fief verilir. Bir zaman gelmiş, süzeren vasala hakmaktan ve onun bağırlığını mükafatlandırmaktan kurtulmak için ona bir bölgeyi, ya da o bölgenin sağladığı gelirin bir kısmını bağışlamıştır. Vasal kulluğunu sunar, sonra süzereninden o toprakların sembolü olan bir soy alır. Buna tevcih töreni denir. Vasal süzerenine yardım ve öğüt borcu ile borçlandırılır; fief geri alınmazdı ve hayatı boyunca sahibine aitti. Süzerenin ölümünde vasal, fiefin kendisinde kalabilmesi için droit de relief (nöbet değiştirme vergisi) denilen bir vergi öderdi. Vasalın ihaneti halinde fief elinden alınır.

UYGULANISY ŞEKİLLERİ BAKIMINDAN TİMAR SİSTEMİ VE FEODALİZM

Devlet miri araziden muayyen bir parçayı belli askeri hizmet mukabili sipahiye vermektedir. Sipahi arazinin maliki olmaz; sadece

reaya (halk) dan devletin alacağı vergileri toplamak hakkına sahiptir. Buna karşılık gelirine uygun olarak asker beslemek ve bu askeri teçhiz ederek bizzat seferde katılmakla veya diğer hizmetlerle mükellef bulunuyordu. Gerçekten bu günün devlet memuru (özellikle subaylar) ile devlet arasındaki münasebet, sipahi ile devlet arasındaki ilişkiye çok benzer. Gerçekten bu gün memur devletten maaş alırken, sipahi timar olarak aldığı devlet arazisinin gelirini toplamaktadır. Bu gelirden kılıç adıyla ayrılan kısım sipahinin şahsi geçimine tahsis edilmiştir. Kılıç bu günün memur maaşına benzer. Gelirin kılıktan artan kısmını, dirlik sahibi asker beslemeğe veya diğer sorumluluklarının yerine

getirilmesine ayırır. Sorumluluklarını yerine getirmeyen dirlik sahibi azledilir. Kanunnamelerde ve kaynak kitaplarda rastlanan azl, mazul kelimeleri de devlette dirlik sahibi arasındakı münasebetin bir kamu hukuku ilişkisi olup, bu gün devlet ile memuru arasındaki ilişkilere benzediğini göstermektedir. Netice olarak timar sahibi kendine verilen dirlik dâhilinde, devletin otoritesini temsil eden bir asker-memur durumundadır.

Dirlik sahibi-reaya münasebeti:

Dirlik sahibi ile reaya arasında hukuki münasebet vardır. a) Dirlik sahibinin rakabesi (mülkiyeti) devlete ait olan araziyi devlet adına reayaya tevcih (havale) etmesi, b) Sipahinin, devletin reayaдан alacağı vergileri toplaması: Sipahinin tahsil etmek yetkisine sahip olduğu vergilerin ilki tapu resmidir. Fakat tapu, toprak ilk defa havale edilirken ve intikal hakkı ve intikal hakkı sahibi mirasçının bulunması halinde; tapu hakkı sahiplerinden alındığı için, miktar itibarıyla sipahinin gelirleri arasında büyük bir yekün tutmaz. Sipahini asıl geliri, reayaдан kendi adına toplamak hakkına sahip olduğu ser'i ve orfi muhtelif resimler (vergi) teşkil eder. Bunlardan en çok gelir getiren çift akçesi ve öşürdür.

Netice olarak diyebiliriz ki, sipahi devletin temsilcisi olarak ve devletin egemenlik hakkına dayanarak reayaдан vergileri toplamaktadır. Sipahinin reayaдан şahsi üzerine bir hakkı yoktur. Bu münasebet esas itibarıyla bir kamu hukuku ilişkisi olup, bu günün vergi tahsilâtı ile vergi mükellefi arasındaki hukuki münasebete benzer.

Anadolul beyliklerinde timar sisteminin mevcut olduğu ve Osmanlıların ekseriya kendilerine hizmeti kabul etmiş olan, eski timar sahiplerini yerlerinde bırakarak, ellerine yeni beratlar verdiği ve bu usulün onları yerli askeri sınıf mensuplarına karşı tatbik etkili siyasetin esas umdesini teşkil ettiği bilinmektedir.

Osmanlı timar sistemi, Osman Gazi'nin fethatleri ile başlamaktadır. Osman Bey fethettiği araziye timar olarak askerlerine dağıtmış ve bu arada Karacahisar'ı oğlu Orhan Bey'e vermiştir. Osman Bey'in timar hakkında koyduğu ilkeler şunlardır.

- Timarların sebepsiz yere sahiplerinden geri alınmaması,
- Timar sahibinin ölümü halinde arazisinin bu kimsenin oğluna intikal etmesi,
- Oğul küçükçe hizmet edecek yaşa gelinceye kadar hizmetkârlarının sefere gitmesi,

Orhan Bey zamanında bir takım kumandanlar sınırı yerleştirilerek kendilerine timar tevcih edilmiştir. Rumeli fethedilince timar sistemi orada da tatbik edilmiş ve Gelibolu havaslı Yakub Ece ile Gazi Fazıl'a timar olarak verilmiştir.

Timarların tam teşkilatı I. Murad Han zamanında tamamlanmıştır. Bu devirde Rumeli fütuhâtı büyük bir önem kazanmış ve Anadolu'dan bir kısım Türk aşiretleri Rumeli'ye nakledilmişlerdir. Bu vaziyet karşısında timar teşkilatı iyice yayılmıştır. I. Murad Han Rumeli Beylerbeyi Timurtaş Paşa'nın yardımıyla timarların tanzim etmiştir. Birliklerin timar ve zematlere ayrılması bu devirde olmuştur. I. Murad Han ölümünden sonra Timur Hanla savaş sebebi ile Osmanlı Devletinin teşkilatlanmasında bir duraklama başlamış ve bu hal Fatih devrine kadar devam etmiştir.

Fatih Sultan Mehmed, imparatorluğun artan ihtiyaçlarına uygun olarak devlet teşkilatını tanzim etmek ve bu arada timar sistemini geliştirmek için yeni kanunlar II. Bayezid Han zamanında timar teşkilatında büyük yenilikler yapılmamıştır. Yavuz Sultan Selim Han zamanında timar sistemi mükemmel bir şekilde işlemiş, sipahi ve cebelilerin miktarı 1514 yılında 140.000 kişiyi bulmuştur. Sultan Selim Suriye'yi fethettiği zaman toprakların büyük bir kısmını dirlik olarak dağıtmıştır.

Timar teşkilatı gelişiminin doruğuna Kanuni Süleyman Han zamanında ulaşmıştır. Kanuni miri arazi ve timar sistemine taalluk eden hukuku tedvin etmiştir. Aneak sipahi zade olmayan, cesaret ve hizmetleriyle dirlik elde etmiş olanların dirliklerini tasdik edilmesi Kanuni devrinde olmuştur. Kanuni devrinde kabul edilen bu usul sonradan suistimallere sebep olmuştur. Süleyman Han beylerbeyinin timar verme hakkını tahdit ederek teskereli ve teskeresiz timar ayırımı ortaya çıkarmıştır. Padişahın bu ieraatı Koçi Bey tarafından tenkit edilmiştir. Koçi Bey, "timarlar beylerbeyi tarafından verilirken, beylerbeyinin haksız bir muamelesine maruz kalanların veziriazama şikâyetinde bulunduklarını; hâlbuki büyük timarların padişah tarafından verilmesiyle bu imkân ortadan kalktığını" söyler. Kanuni zamanında bütün müesseseler gibi dirlik

(timar) sistemi de gelişiminin zirvesine ulaşmış, tımarlı sipahilerin ve cebelilerin miktarı 200.000'e kadar çıkmıştır. Dirlik sistemi Süleyman Han'ın ölümünden sonra bozulmaya başlamıştır.

Osmanlı İmparatorluğunun adli düzeni icabı, herhangi bir cezanın tatbiki için bütün suçların kadı mahkemeleri önünde usulünce tespit edilerek hükmü bağlanmış bulunması lazımdır. Ne kadar kudretli kişiler olurlarsa olsunlar, tımar sahipleri, reayanın hukuk ve ceza davalarına bakmak ve onlara ceza tayin etmek yetkisine sahip değildir. Hatta diğer askeri sınıf mensupları gibi tımar sahiplerinin de kendi reyayısıyla beraber aynı mahkemeler önünde, aynı kanunlara göre muhakeme edilerek hüküm giymeleri icap ediyordu.

Muhakeme usulleriyle cezaların tatbik şekli hakkında mevcut bazı hususi hükümler hukukun esasına taalluk etmemekteydi. Bu bakımdan mahkeme kararı olmaksızın kimsenin hapis edilmesi, zincire vurulması, işkenceye tabi tutulması ve para cezası ödemesi caiz değildi.

Tımarların türlü bakımlardan önem arz eden idari ve mali muhtariyeti meselesini daha yakından tetkik etmiş olmak için onları "serbest" olan ve olmayan tımarlar şeklinde incelemek gerekir.

Padişahı hasları ile Sultan ve vezir vakıflarından başka, vezir, beylerbeyi, sancakbeyi, nişancı, defterdar, divan kâtipleri, çavuşlar, çeribaşları, subaşılar ve dizdamlar vb. gibi yüksek rütbeli idare amirleri ile diğer memur ve askerlerin has zeametleri, idari ve mali bakımdan bazı imtiyazlara sahip "serbest" tımarlar olarak muamele görmektedir.

Benzeri tımarlarda umumiyetle rüsu-ı serbestiye denilen ve bazı kısımları da niyabet ve bad-i hava isimleri altında kaydedilmiş olan vergiler, tam ve müstakil olarak dirlik sahibine ait bulunmaktadır. Hâlbuki tımarların büyük bir eksenyeti benzeri vergilerin tahsil hakkını tamamen haiz bulunmadıkları veya tabi bulundukları serbest tımar sahipleriyle paylaşmak zorunda bırakıldıkları için "serbest olmayan" tımarlar addedilmektedir.

Serbest olan tımarlarda suçluları takip, tevkif ve kadı mahkemesinin kararı alındıktan sonra cezaların tatbik salahiyeti ile birlikte adı geçen para cezalarının tamamını kendi hesaplarına tahsil imtiyazı da dirlik sahiplerinin elinde idi. Hâlbuki serbest olmayan tımarların sahipleri, kendi toprakları üzerinde işlenmiş olan suçlardan alınacak para cezalarını, bağlı bulunduğu sancak beylerinin veya subaşların adamlarıyla yarı yarıya paylaşmak mecburiyetindeydiler. Hatta bazı yerlerde ve devirlerde bu resimlerin tamamı sancak beyine ait bulunmaktaydı.

Genellikle yeni bir padişah tahta geçtiği zaman, yapılmakta olan berat yenilemeleri ve arazi tahrirleri esnasında vuku bulan itiraz ve ihbarlar sonunda birçok sipahilerin sırf babadan-dedenen sipahisi olmadıkları için ellerinden dirlikleri alındığı görülmektedir.

Tımar sistemine yeni bir düzen vermek gayretleriyle türlü hükümleri içine alan, Mart 1531 tarihli bir ferman suretinden, anladığımızı göre Kanunî Sultan Süleyman, vaktiyle herhangi bir yoldan timara geçmiş olan raiyet oğulları aleyhine yapılmakta olan müraعاتların ve türlü tezvirlerin sebep olduğu huzursuzlukları şiddetle kinayarak bu gibiler hakkında kullanılmakta olan "ecnebi" sıfatından sinirlendiğini belirtmiş ve bundan sonra, mevcut tımarlı sipahiler için bu tabirin kullanılmasını şiddetle yasaklamıştır.

Feodalitede bir süzerenler hiyerarşisi vardır. En alt basamakta senyörünü gece gündüz koruyan, fijsiz vasal bulunur. Ondan sonraki basamakta her birinin birkaç vasalı olan ve kendileri de bir süzülüne bağlı bulunan senyörlerin meydana getirdiği yığın vardır. Bu senyörlerden kendi sancığı altında bir yığın kul bulundurabilenlere sancaklı senyör adı verilir. Böylesi doğrudan doğruya krala bağlı olursa, capital (baş tımarcı) ya da "baron" olur. Sayıca az olan birtakım senyörlerin de toprağa bağlı bir prenslikleri bulunur. Bunlar kralın kendilerine emanet ettiği toprakları zorla alan kontlardır. Birkaç kontluğu birleştirip başına

Cin Cin

ELEKTRONİK

TURKCELL |||||

DAĞITIM
MERKEZİ

CİNCİN BİLİŞİM

MERKEZ: Bayazıt Mah. Sultan Cem Cad. No:31/A Selçuklu KONYA
Tel:0 352 322 11 11 Fax:320 77 55
ŞUBE1: Sahabiye Mah. Ahmet Paşa Cad. No:73/A Kocasinan KAYSERİ
Tel:0 352 222 23 11 Fax:221 20 70
ŞUBE2: Paşakapı Cad. Songur İğnâni Kat:1 No:1 NİĞDE
Tel:0 388 233 53 38 Fax: 233 53 64

geçen kırlar; duka (dük, yönetici, komutan) dır. En üst basamakta, dokuzuncu yüzyıldan başlayarak sınırları hiç değişmeyen büyük ülkenin başında kral vardır. Krala edilen bağlılık yemini ona ancak vasallanın en küçükleriyle en yakınlarının hizmet ve itaatını sağlar; fakat kral takdis töreniyle dini bir kudret kazanır. Kral, feodalite hiyerarşisinde kimseye kulluğunu sunmayan tek kişidir. Elindeki imkanlara göre adalet ve savunma hizmetlerini sağlamaya devam eder.

Rahipler sınıfı da feodalite düzeneine boyun eğmek zorunda kalmıştır. Çünkü bu sınıf görevini yerine getirebilmek için toprağa ve köylünün çalışmasına muhtaçtır ve aldığı fiyillerle karşılık vasallık hizmetlerinde bulunması gerekir. Kiliseye toprak vb. gibi hizmetler verilmesi XI. yüzyılda büyük tartışmalara yol açmıştır. Rahipler, din kanunu kan dokmelerini yasak ettiği için asker olamazlar. Piskopos ve baş keşiş, kendi yerlerine askerlik hizmeti yapmaları için birer fief karşılığı vekilleri görevlendirirlerdi.

Feodalite devrinde savaşçılar (şövalye) egemen bir sınıf meydana getirirler. Bunların görevi kendi süzelenlerinin emrinde başka başka şövalyelerle savaşmaktır. Bir şövalye aynı vasallıktan olmayan başka bir şövalyenin ağır haksızlığına uğrayacak olursa, kavgaya ancak bir savaşla sonuca bağlanabilir. Ortaçağın bu devri kaba kuvvetin zaferi ve güvensizliğin Avrupa'da kol gezdiği bir devirdir.

XII. yüzyıldan başlayarak feodalite çağı özelliklerini kaybetmeye başlar. Yayılmaların durması, krallarla prenslerin ağır bir yükten kurtarın. Aynı zamanda nüfusun hızla artmaya başlaması güvenliğin sağlanmasını kolaylaştırdığı gibi ekonomik olarak kalkınmayı mümkün kılar. Para ekonomisi ve vergiler yeniden ortaya çıkar. Fiefli vasalları yaptıkları hizmetlerin karşılığı, daha becerikli olan ve daha az kalabalık eden başka kimselerden istenebilir. Kültür Rönesansı, zihinleri kamu gücü kavramına daha yakın bir hale getirir.

Feodalite yapısı birdenbire çökmeyip yavaş yavaş değişikliklere uğrar. Donanım giderlerini kendi ödeyebilecek kadar varlıklı olan herkese açık bulunan şövalyeli, babadan oğla kalan bir görev haline alır. Böylece soylular sınıfı meydana çıkar. Vasallık ilişkilerinde bağlılık ve askeri yardım kavramlarının yerini para kazanma kavramı alır. Süzerene yardım şu dört durumda sınırlanır: Haraç, büyük evladın

şövalyeliği, büyük kızın evlenmesi, haclı seferi. Askeri yardıma gelince; o da vasalın belirli sayıda süvarileri birlikte yılda kırk gün süreyle süzerinin emrinde bulunmasından ibarettir. XI. Yüzyılda fief babadan oğla kalan bir nesne haline almış XII. Yüzyılda ise vasal bazı vergileri ödemek karşılığında fiefini istediği gibi kullanmak hakkını elde etmiştir. Senyör artık vasalları kendi seçemez ve bazı kere vasalları birkaç süzereinden birden fiefleri aldıkları olur.

Fransa'da XIII. Yüzyıl sonunda başlayarak, feodalite artık krallık ülkesinin üstün gücü olmaktan çıkmışsa da ilgililerin daha sonraki yüzyıllardaki çabalarıyla canlanır gibi olmuş; fakat yeni çağdan önce büsbütün tarih alanından silinmiştir. Böyle olmakla birlikte anıtlarını yitirmiş formülleri nazari olarak 1789 Fransız İhtilaline kadar yaşamaya devam etmiştir. İhtilal bunlarında kullandıkları yasak etmiştir.

Avrupa'da senyörün malikanelerinin toprakları hususi bir zırai işletme tipi halinde değerlendirilerek maksadıyla iki kısma ayrılmış bulunuyordu.

I. Kısımda, senyörün doğrudan doğruya kendi nam ve hesabına işletmek üzere şahsı için ayırdığı büyük çiftliklere ait topraklar bulunuyordu.

II. Bu usule göre senyörün hususi çiftliği olarak ayrılmış olan topraklardan geri kalan kısımlar, gerekli işletme vasıtaları ile birlikte, küçük bir köylü işletmesi (manse) teşkil edecek tarzda toprağa yerleştirilmiş kölelere veya küçük kargaşalık ve yoksulluk zamanlarında senyörün himaye ve yardımına sığınmış olan çiftçilere dağıtılmıştır. Bu suretle kendilerine tahsis edilmiş olan toprak ve işletme vasıtaları ile diğer yardımların himaye ve adalet teminatının karşılığı olarak bazı vergilerle birlikte haftanın muayyen günlerinde senyör hesabına ücretsiz çalışmak mükellefiyetini de kabul etmiş farz edilen bu çiftçi aileleri, senyörün hususi çiftliğinin ve malikanenin atölye ve müdafaa tesisleri vs. gibi diğer hizmet sahalarının daima el altında bulunması lazım gelen iş gücü rezervlerini teşkil etmekte idi. Senyörün yalnız toprak sahibi olarak değil, fakat aynı zamanda devlete ait olması lazım gelen askeri ve mali hakimiyet hak ve salahiyetlerine de sahip bulunması, bu devrede malikanelerin ekonomik olduğu kadar siyasi ve idari bakımdan da kendi kendisine yeter ve harice karşı kapalı bir düzen olarak teşkilatlanmasını mümkün kılmıştır.

Bu suretle uzunca bir müddet gelirmişin mühim bir kısmını büyük bir zırai işletmenin idareci olarak temin etmek zorunda kalan senyörün, zamanla devre hakim ekonomik şartların ve demografik inkişaf ve zaruretlerin neticesi hususi çiftliğe ait topraklardan bir kısmını, daha küçük zırai işletmeler haline sokarak bu toprakları kendi mesuliyeti altında işleyecek, çiftçi ailelerine dağıtmayı daha elverişli bulduğu ve yavaş yavaş büyük bir çiftlik idaresi durumundan çıkarak, bu şekilde dağıttığı topraklardan alacağı kira ve haklarla yaşamayı tercih eden bir vergi toplayıcı haline girmiş olduğu görüldü.

Gerçekten XI. Asırdan sonra bazı Avrupa memleketlerinde, yeniden canlanmaya başlayan şehir hayatının ve ticari gelişmenin tesiri altında para iktisadiyatının ortaya çıkması hakim olmaya başlamasıyla meydana çıkan bu yeni durum senyör malikanesi için de köylüye dağıtılmış olan topraklara bu toprakların kirası

karşılığında köylü angarya suretiyle işletmeye mecbur tutulmuş, senyörün hususi (hassa) çiftliğini teşkil eden topraklar arasındaki nispet, yani bizzat malikanenin zırai bünyesinin değişmesi olması, senyör ile köylüler arasındaki sosyal ve hukuki münasebetler düzeninde ve vergileme usullerinde de, büyük değişikliklerin meydana çıkmasına sebep olmuştur.

TIMAR SİSTEMİ VE BATI FEODALİZMİNİN KARŞILAŞTIRILMASI

Osmanlı Devletinde dirlik (timar) topraklarının rakebesi (kuru mülkiyeti) devlete aittir. Timar sahibi toprak üzerinde herhangi bir hakka sahip değildir. Toprağı kendisi işleyemez ve kendi adına da işleyemez. Ancak devlet adına reyaya tefviz eder. Devletin reayadan alacağı vergilerin bir kısmını kendi adına toplar. Reayamın şahsı üzerinde hakkı yoktur. Yani timar sisteminde devlet halkın hizmeti esas kabul etmektedir. Halbuki Avrupa feodalizminde halkın senyöre hizmeti esastır. Senyör hem toprağın ham de toprağı işleyen serfin sahibidir. Serf hürriyetine sahip değildir. Mesela istediği gibi evlenemez, dar endogami mecburiyetine tabidir. Halbuki reyaya bu bakımdan serbesttir, istediği ile evlenebilir.

Reaya sipahinin hassa çiftliğinde üç gün çalışmak ve sipahinin topladığı öşürü kaleye kadar taşımaktan başka bir mecburiyete tabi değildir. Reaya toprağı işlemele mükelleftir. Üç sene toprağı boş bırakırsa toprağı elinden alıncabileceği gibi, kendisinden çift bozan adı altında bir tazminatta istenirdi. Yalnız bu tazminatın alınabilmesi, arazinin boş kalmasından sipahinin ve devletin zarar gömesi şartına bağlıdır. Mesela boş kalan toprağı kimse işlemeyi ve bu sebeple öşür de almamışsa devlet ve sipahi bundan zarar görmüş olur. Garp feodalitesinde serf, iktisaden tamamiyla senyöre bağlıdır. Bu bir nevi servage sistemidir. Osmanlı devletinde ise servage mevcut değildir. Osmanlı Devletinde servage sistemine benzer tek bir müessesesi vardır ki o da ortakçı kullarıdır. Bu kullar savaşlarda esir edilen insanlar olup bunların küçük bir kısmı devlet çiftliklerinde istihdam edilmekteydi.

Bu esir kullar memleketlerine dönerlerken zenginlik ve hürriyete birlikte sahip oluyorlardı. XIV ve XV. yüzyıllarda Trakya da; Edirne ve İstanbul'un haslar kazasında, Anadolu da ise Bursa ve Biga'da bu kullara rastlamaktaydı. Ortakçı kullar müessesesi feodaliteye açılan bir yol gibi görünürse de bu yol kapatılmıştır. Ortakçı kullar 1530 senesinde tamamen ortadan kaldırılmıştır.

Osmanlı Padişahları tımar sistemi ile çok yakından ilgilimleşlerdir. IV. Mehmed Han, 2 Mart 1676 tarihli fermanında, Karaman Beylerbeyliği sınırları içerisinde bulunan kadıları "bu emrim sizlere ulaştıktan sonra gereğini yapınız" diye uyardıktan sonra kendisine sunulan arzda adı geçen eyalette mahfûl (varisleri olmayan şahıslardan devlete kalan topraklar) mahsûlünün devlet hazinesine aktarılması ve sene sonunda hesabının görülmesi için emir verdiğini görülmektedir.

Padişah kadılardan bu hususta görevli olan kimseye yardımcı olmamaları, sene sonunda toplananların müfredat defterine kaydedilerek teslimini ve özen gösterilmesini, devlet hazinesinin zarar görmemesini ve kanuna aykırı hareket edilerek kimseye zulmedilmemesini buharlaştırdı.

Eski kanunnameler ile, onlar üzerinde bilhümare yapılmış olan tadilat kayıtlarından anlaşıldığına göre, Osmanlı Devleti fetihthi memleketlerde koyu bir feodalizmin izlerini taşıyan örf ve adetler bulmuş, kendisine mahsus bir nizam kurabilmek için onlarla mücadele etmek mecburiyetinde kalmıştır.

Bozok (Yozgat) Livası'na mahsus eski bir kanundan alınmış bulunan aşağıdaki fıkralarda, reaya ile tımar sahipleri arasındaki münasebetlerin bazı safhalarını aksettirmek bakımından dikkat çekicidir.

"Kulluğa buyurulmuş olan sipahiye raiyet el kaldırmıyca, eğer kaldımsa 10 altın alına"

"Sipahi, kolayına gezerken raiyetini imcitr ise, raiyet ol sipahiye döverse cürüm alınmaya" (Kanunlar, 127/32,37)

"Eğer sipahi buyruk olamadan ulak isterse, ya davar boğazlatsa, amı dövsele suçlu olmaya" (Kanunlar 128/41).

Tımar sahiplerinin reaya üzerindeki hak ve salahiyyetleri, feodal düzende olduğu gibi şahsî ve hususî bir tabiiyetin ve sahiplerinin toprağı yerleştirilmiş köleler ve bu kölelerin emeği üzerindeki tasarrufunun bir neticesi değil belki teşkilatı bir devlet nizamına mahsus bir amme hukuku müessesesidir.

Osmanlı tımar sisteminde, reaya ile devlet doğrudan temis halindedir. Devlet (padişah) bu temasını bazen dirlik sahipleri vasıtasıyla kurar. Sipahi ve reaya üzerindeki padişahın otoritesi tamdır. Sipahiye sahib-i raiyet de denilmesi, sipahinin reayanın şahsî üzerinde de hakkı olduğuna delalet etmez. Sahib-i arz sıfatı sipahiye toprak üzerinde ne derece bir hak bahşediyorsa sahib-i raiyet sıfatı da ancak o kadar yetkiler verir.

Orta çağda garbi Avrupa memleketlerinde toprak kölesi (serf) statüsündeki köylüler mükellefiyetlerine devamlı olarak tabi bir halde Malikanenin demirbaş işgücü şeklinde muhafaza edilebilmek için, başka bir senyörün serflerine veya hür insanlarla evlenmekten men edilirdi. Daha doğrusu evlenmeleri murakabe edilir ve ekseriya muayyen bir para veya tazminat mukabilinde elde edilen hususî bir mîsaadeye tabi bulundurulurdu. Aksi takdirde doğacak çocukların, kadının "sahibi" senyör için kaybedilmiş olması veya hür insanlar arasına karışması tehlikesi mevcut idi. Gerçekten, feodal düzende senyörler, yalnız toprağın değil aynı zamanda serfin de hakiki sahibi durumunda bulunuyorlardı. Bu itibarla yer ve yurt değiştirme, çalışıp çalışmama mevzularında olduğu gibi, serflerin istediği ile serbestçe evlenmesi hürriyetlerini de tahdid eden kayıtlar koyarak, doğacak çocukların aidiyeti meselesini, kendi yararlarına tayin etmek istemekteydiler. Halbuki Osmanlı devletinde tımar sahipleri çok defa karışmış "Sahib-i Raiyet" ve "Sahib-i Arz" tabirleriyle çıkmakla beraber, "Toprak ve Reaya Padişahındır" ve sipahi, reaya üzerindeki haklarını ancak bir devlet memuru sıfatıyla ve devlet namına kullanmaktadır. Bu itibarla raiyetlerinden bir kadınla evlenmek isteyenlerden tımar sahibinin aldığı gerçek resmini, feodal düzende malikane dışından bir kadın alabilmek için, o kadının sahibi senyöre ödenen bir tazminata benzemek doğru değildir. Gerçekten, Osmanlı Devletinde evlenmek isteyen alacağı kadının "sahibi" olan sipahiye gerek resmi ödeme mecbur tutulması için, onun başka bir tımar sahibinin raiyeti olması gibi bir şart mevcut değildir. Bu sebeple, ilk doğuş şartları ne olursa olsun, bahis mevzuu resimleri düğün demek gibi masraflı ve mutlu bir hadise vesilesiyle, devlete yahut devletin mümessili olan tımar sahibine bir gelir sağlamak gayesiyle sürdürülen bir vergi

Cin Cin

ELEKTRONİK

Teknolojide Tam Hizmet

PLAZA MERKEZ

Sultan Cem Cd. No: 31/A
Tel: 0332 322 11 11 (PBX)
Faks: 0332 320 77 55
KONYA

NAİFÇACI EXTRA

Naifçacı Cd.
Acentacılar Sit. No:79
Tel: 0332 237 42 42
Faks: 0332 237 42 37
KONYA

İHSANİYE ŞUBE

Millet Cd. No: 37/E
Tel: 0332 321 74 50
Faks: 321 72 42
KONYA

NİŞANTAŞI ŞUBE

Hulusi Baybal Cd. No:17/H
Tel: 0332 238 04 30
Faks: 0332 238 04 31
KONYA

RAMPA ŞUBE

M. Muzafer Cd. Manav İşh.
No: 10/H
Tel: 0332 350 55 58
Faks: 0332 350 60 17
KONYA

İSTANBUL CD. ŞUBE

Hoca Habib Mh. İstanbul Cd.
No: 180 / A
Tel: 0332 353 11 11
Faks: 0332 350 05 00
KONYA

BEYŞEHİR ŞUBE

Atatürk Cd. No: 8
Tel: 0332 512 82 59
Faks: 0332 512 04 45
Beyşehir / KONYA

ÇUMRA ŞUBE

İzzetbey Mh.
Alpaslan Türkş Cd. No.87
Tel: 0332 447 80 80
Faks: 0332 447 77 70
Çumra / KONYA

şekli aadedmek mümkündür.

Osmanlı kanunnamelerinde gerek resniyle alakalı bir çok hükümler vardır.

Sipahi senyörün sahip olduğu siyasi muhtariyete sahip değildir. Vergilerin bir kısmı padişahın yahut sancak beyinin adamlarınca toplanır.

Avrupa ise toprağı işleyenler, önce senyörün vasalına sonra asıl senyöre bağlıdır. "Garp Feodalitesinde görülen insandan insana bağlık, Osmanlı devletinde devletten topluma bağlık şeklinde ortaya çıkıyordu". Bu bağlığı sağlayan unsurlar, devlet otoritesi, örf ve adet, din ve diğer hususlardır. Osmanlı dilk sistemiyle garp feodalitesi arasındaki en büyük farklardan biri de şudur: Sipahinin reaya üzerinde yarğı hakkı yoktur. Hem sipahi hem de reaya devletin yarğı yetkisine bağlıdır. Tımarlar sadece askeri bakımdan bir hiyerarşı olup, idari ve muhakeme bakımında böyle bir hiyerarşı mevcut değildir. Bu bakımdan Osmanlı devletinde toprağı dayanan bir aslet sınıfı ortaya çıkmamıştır. Halbuki garp feodalitesinde senyörün serfler üzerinde yarğı yetkisi olduğu gibi, para bastırmak, ordu beslemek, memur tayin ve azletmek gibi siyasi ve idari yetkileri vardır.

Sonuç olarak; Osmanlı dilk sistemi hiçbir zaman hakiki anlamda, bir feodalite nizamı ile mukayese dahi kabul etmeyecek derecede zıtlık arz eder. Köylü hiçbir zaman topraksız kalmamış ve bilhassa sistemin iyi işlediğı ve devletin kuvvetli olduğu zamanlarda iktisaden huzur içerisinde yaşamıştır. Fiyet (Tımar) sahibine ve toprağı bağlı değildir. Bu bakımdan dilk sistemi kesinlikle feodaliteye benzetilemez.

Osmanlı Devleti'nde tatbik edilen toprak rejimi ve tımar sistemi milli karakter ve bünyemize uygun bir sistemdir. Avrupa'daki feodalite, devletin zaafına uygun bir sistem olduğu halde, Türkün tımar teşkilatı, devletin kuvvetini temin eden bir teşkilattır. Tımar teşkilatı Türk Devleti'nin askeri kuvvetini, mudafaa kudretini yüksek noktaya çıkarmış, Türk devletinin devam ve bekasında rol oynamış bir müessesedir.

Miri arazi rejimi, sosyal, ekonomik, tarihi ve askeri sebeplerin doğurduğu bir toprak rejimidir. Bu rejim uzun müddet Osmanlı devletinin kuvvet unsurlarından biri olmuş, tarımsal üretim artmış, toprağı olan köylü refah içinde yaşamış, toprak ağalarına ve beylere kul olmamıştır. Toprağın kuru mülkiyetini devlete mal eden Osmanlı sistemi toplumcu bir yaklaşımla toprak insan ilişkilerini düzenlemiş ve toplum-kışi menfaat dengesi kurmuştur. Ana üretim vasıtası olan toprağın devamlı ve verimli olarak işletilmesi, çiftçinin toprak sahibi olması ve bu toprakların parçalanarak, belli ellerde toplanması ve bir toprak feodalitesi teşekkülünün önlenmesi arzusu bu toplumcu yaklaşımın ürünüdür. Bu toplumcu toprak düzeni aynı zamanda milli karakterlidir. Ancak her müessesede olduğu gibi miri toprak rejimi de tekamülünün zirvesine çıktıktan sonra bozulmaya başlamıştır. XVI. asrın ikinci yarısında başlayan bozulmanın önu alınmamıştır. Zaman zaman başyürülen ıslahat tedbirleri yetersiz kalmıştır. Miri toprak düzeninin bozulmasıyla Osmanlı Devleti'nin kuvvet grafiğı arasında karşılıklı bir münasebet vardır.

Miri toprak rejimi bozuldukça iç meseleler çoğalmış, devlet zayıflamış, oronte buhranı baş göstermiş iktisadi ve sosyal anarşı başlamış; devlet zayıflayıp askeri ve siyasi yenilgiler birbirini takip edince toprak rejimi bozulmuştur. Görüldüğü gibi, devletten topluma

bağlık düşüncesini esas alan Osmanlı tımar sistemi; iyi işlediğı zaman devleti iktisadi, askeri ve sosyal yönden kalkındırmış, bozulmaya başladığı zamanda devletin yıkılmasını hazırlayan faktörlerden biri olmuştur. Batı feodalizminde ise; sistem kuvvetlendiğı zaman (serfin senyöre bağlığını esas alması hasebiyle) halk sefaletle düşmüş, devlet otoritesi kaybolmuştur.

- (1) Şemseddin Sami, Kâmus-ı Türkî, C. I, tımar kelimesi
- (2) Barkan, Ömer Lütfi, Tımar mad. İA. C. XIII, kısım s. 286
- (3) Türk Ansiklopedisi C. XII s. 91
- (4) Turan, Osman, Tımar mad. İA. C. VII s. 953-958; Turan, Osman, Türkiye Selçuklularında Toprak Hukuku, Belleten, sayı: 47, s. 562-566
- (5) Cin, Halil, Osmanlı Toprak Düzeni ve Bu Düzenin Bozulması s. 94
- (6) Köprülü, Fuad, Bizans Müesseselerinin Osmanlı Müesseselerine Tesiri, İstanbul 1982, s. 102
- (7) Uzuncarşılı, İsmail Hakkı, Osmanlı Devlet Teşkilatına Methal, s. 147; İnalçık, Halil, Fatih Devri Üzerinde Tetkikler ve Vesikalar, s. 164 Ankara 1954
- (8) Türk Ansiklopedisi, C. 13 s. 91
- (9) Cin, Halil, age. s. 98-99
- (10) Üçok, Coşkun, Osmanlı Devleti Teşkilatından Tımarlar C. I Sayı: 1-4 s. 540
- (11) Cin, Halil, age. s. 100
- (12) Barkan, Ömer Lütfi, İA. agm. C. 12 s. 300
- (13) İhdaş etmiştir. Fatih, İstanbul'daki dilrik defterlerine yalnız sipahilerin adlarını değil, aynı zamanda dilrik gelirlerini ve beratların bir kopyasını da yazdırmıştır.
- (14) Cin, Halil, age. s. 100-102
- (15) Barkan, Ömer Lütfi, İA. age. s. 311
- (16) Türk Ansiklopedisi, C. XIII, s. 92-93; BKZ. Meydan Larousse, Derebeylik Mad. s. 569-571
- (17) Barkan, Ömer Lütfi, İA. Age. S. 302-303
- (18) Cin, Halil, age. s. 112
- (19) Barkan, Ömer Lütfi, Türkiye'de Servage Sistemi Varmıdır? Belleten, 1965 C. XX s. 78
- (20) Gülcan, Mustafa, Konya'da İhtimai ve İktisadi Hayat (1675-1676), Basılmamış Doktora Tezi, SÜBE Konya 1989 s. 345
- (21) Barkan, Ömer Lütfi, İA. Tımar Mad. C. 12, I. Kısım s. 306
- (22) Barkan, Ömer Lütfi, Kanunlar, İstanbul 1943 s. 127-128 Mad. 32, 37, 41
- (23) İnalçık Halil, Suret-i Defter-i Sancak-ı Arvanit Sh. II, 32
- (24) Barkan, Ömer Lütfi, Tımar Maddesi C. 12, I. Kısım sh. 308
- (25) Cin, Halil, age. sh. 114

BİBLİYOGRAFYA

- Barkan, Ömer Lütfi, Tımar Maddesi, C. 12
- Barkan, Ömer Lütfi, Kanunlar, İstanbul 1943
- Cin, Halil, Osmanlı Toprak Düzeni ve Bu Düzenin Bozulması 1982
- Gülcan, Mustafa, Konya'da İhtimai ve İktisadi Hayat (1675-1676), SÜBE (Basılmamış Doktora Tezi), Konya 1989
- İnalçık, Halil, Fatih Devri Üzerinde Tetkikler ve Vesikalar, Ankara 1954
- İnalçık, Halil, Suret-i Defter-i Sancak-ı Arvanit 1954
- Köprülü, Fuat, Bizans Müesseselerinin Osmanlı Müesseselerine Tesiri, İstanbul 1981
- Şemseddin Sami, Kâmus-ı Türkî, C. I
- Turan, Osman, İA. C. 7 Dilrik Maddesi
- Uzuncarşılı, İsmail Hakkı, Osmanlı Devlet Teşkilatına Methal, Ankara 1954
- Üçok, Coşkun, Osmanlı Devleti Teşkilatından Tımarlar, C. I Ankara 1958
- Ansiklopediler, Meydan Larousse, Tımar Maddesi, Türk Ansiklopedisi, C. 13,

Konya Kitaplığı Konya'dan Esnaf Manzaraları (İnsanlar ve Hayatlar)

Raşit Aker

Günümüzde kaybolmuş ve kaybolmaya yüz tutmuş, Konya'ya has bazı meslekleri tanıtmak amacıyla yazılmış eserlerden biri de Raşit Aker'in 2008 yılında yayımladığı "Konya'dan Esnaf Manzaraları"dır.

Raşit Aker kaleme aldığı eserini şu şekilde değerlendiriyor:

"Ülkemizde insanların değişimi hızla sürmekte... Bu söylediğimi olumlu ya da olumsuz anlamda istediğiniz gibi düşünebilir, o şekilde yorumlayaabilirsiniz. Toplumun çeşitli katmanlarında farklı farklı değerlendirebiliriz. Bu kategorileşmeyi doğal karşılamak gerekiyor. Bireysel değişimin kaçınılmaz sonucu topluluk değişimidir. Bu çalışmayı, esnaf topluluğunun dönem olarak gittikçe azalan bireylerinden örnekler vererek profiledeki değişimini gösterip anlatmaya çalışmak; dünü, bu günü ve yarını daha iyi anlayabilme, bunun sonucunda daha sağlıklı gözleyebilme, kavrayabilme ve algılaya bilmek için yazılan bir kitaptır.

Bu insanların yaşamlarından küçük birer kesit sunuyorum. Oldukça titiz davranarak; tamamiyle, gördüğüm kişilerin kendi ağzlarından yani bir başka deyişle birinci elden bilgiler veriyorum kitabımda..."

25 bölümden oluşan kitap, her bölümde ayrı ayrı meslekleri ve bu mesleklerin sahiplerini ele almaktadır. El emeği göz nuru ile yapılan birçok mesleğin günümüzdeki durumlarını anlatmaktadır. Geçmişteki Konyamızın özlemini duyan, bugünkü Konya ile arasındaki farkı görmek isteyenlerin zevkle okuyacakları bir eser...

Kitap: Konya'dan Esnaf Manzaraları
(İnsanlar ve Hayatlar)

Yazar: Raşit Aker

Cin Cin

ELEKTRONİK

Teknolojide Tam Hizmet

TURKCELL

EXTRA VE ABONE MERKEZLERİ

NOKIA

Connecting People

 Sony Ericsson

BenQ - SIEMENS

YETKİLİ SERVİSİ

Sultan Cem Cd. No: 31/A
Tel: 0332 322 11 11 (PBX) Faks: 0332 320 77 55

(TÜRK) TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TÜKETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	4,8	4,9	2,5	5,3	2,6	0,7	0,5	0,75	1,00	0,80	0,29
Şubat	3,2	3,7	1,8	1,8	2,3	0,5	0,2	0,22	0,43	1,29	-0,34
Mart	4,1	2,9	6,1	1,2	3,1	0,8	0,2	0,27	0,92	0,98	1,10
Nisan	4,9	2,3	10,3	2,1	2,1	0,5	0,7	1,34	1,21	1,68	0,02
Mayıs	2,9	2,2	5,1	0,6	1,6	0,3	0,9	1,88	0,50	1,49	0,64
Haziran	3,3	0,7	3,1	0,6	0,2	-0,1	0,1	0,34	-0,24	-0,36	0,11
Temmuz	3,8	2,2	2,4	1,4	0,4	0,2	-0,5	0,85	-0,73	0,98	0,25
Ağustos	4,2	2,2	2,9	2,2	0,2	0,5	0,8	-0,44	0,02	-0,24	-0,30
Eylül	6,0	3,1	5,9	3,5	1,9	0,9	1,02	1,29	1,03	0,45	0,39
Ekim	5,7	3,1	6,1	3,3	1,4	2,2	1,7	1,27	1,81	2,60	2,41
Kasım	4,2	3,7	4,2	2,9	1,6	1,5	1,4	1,29	1,95	0,83	1,27
Aralık	2,5	5,9	3,2	1,6	0,9	0,4	0,4	0,23	0,22	-0,41	

(TÜRK) TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TÜKETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	65,9	68,9	35,9	73,2	26,4	16,2	9,2	7,93	9,93	8,17	9,50
Şubat	63,9	69,7	33,4	73,1	27,0	14,2	8,6	8,15	10,16	9,10	7,73
Mart	63,5	67,9	37,5	65,1	29,4	11,8	7,9	8,16	10,86	9,15	7,89
Nisan	63,9	66,0	48,3	52,7	29,5	10,1	8,1	8,83	10,72	9,66	6,13
Mayıs	63,0	62,7	45,3	46,2	30,7	8,8	8,7	9,86	9,23	10,74	5,24
Haziran	64,3	58,6	32,3	42,6	29,8	8,9	8,9	10,12	8,60	10,61	5,73
Temmuz	65,0	56,2	45,9	41,3	27,4	9,8	7,8	11,69	8,90	12,08	5,39
Ağustos	65,4	53,2	46,5	40,2	24,9	10,0	7,9	10,26	7,39	11,77	5,33
Eylül	64,3	49,0	47,7	37,0	23,0	9,0	7,9	10,95	7,12	11,13	5,27
Ekim	64,7	44,4	56,6	33,4	20,8	9,8	7,5	9,98	7,70	11,99	5,08
Kasım	64,6	43,8	63,3	31,8	19,3	9,7	7,6	9,85	8,40	10,76	5,53
Aralık	68,8	39,0	68,5	29,7	18,4	9,3	7,7	9,65	8,39	10,06	

(TÜRK) TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TOPTAN EŞYA FİYATLARI ENDEKSİ * (ÜFE) ÜRETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	3,6	5,8	2,3	4,2	5,6	2,6	-0,4	1,96	-0,05	0,42	0,23
Şubat	3,4	4,1	2,6	2,6	3,1	1,6	0,1	0,26	0,95	2,56	1,17
Mart	4,0	3,1	10,1	1,9	3,2	2,1	1,2	0,25	0,97	3,17	0,29
Nisan	5,3	2,4	14,4	1,8	1,8	2,6	1,2	1,94	0,80	4,50	0,65
Mayıs	3,2	1,7	6,3	0,4	-0,6	-0,0	0,2	2,77	0,39	2,12	-0,05
Haziran	1,8	0,3	2,9	1,2	-1,9	-1,0	-0,4	4,02	-0,11	0,32	0,94
Temmuz	4,0	1,0	3,3	2,7	0,5	-1,5	-0,7	0,86	0,06	1,25	-0,71
Ağustos	3,3	0,9	3,5	2,1	-0,2	0,7	1,04	-0,75	0,85	-2,34	0,42
Eylül	5,9	2,3	5,4	3,1	0,1	1,6	0,7	-0,23	1,02	-0,80	0,82
Ekim	5,2	2,1	6,7	3,1	0,6	3,2	0,6	0,45	-0,13	-0,57	0,28
Kasım	4,1	2,4	4,2	1,6	1,7	0,7	-0,9	-0,29	0,89	-0,03	1,29
Aralık	6,8	1,9	4,1	2,6	0,6	0,1	-0,4	-0,12	0,15	-3,54	

(TÜRK) TÜRKİYE İSTATİSTİK KURUMU (TÜFE) TOPTAN EŞYA FİYATLARI ENDEKSİ * (ÜFE) ÜRETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	50,0	56,4	28,3	92,0	32,6	10,8	10,7	19,6	9,37	6,67	4,44
Şubat	48,3	67,5	26,5	91,8	33,4	9,1	10,5	5,26	10,13	8,15	6,43
Mart	48,2	66,1	35,1	77,5	35,2	7,9	11,3	4,49	10,92	10,50	3,46
Nisan	50,0	61,5	50,9	58,0	35,1	8,9	10,1	4,96	9,68	14,56	-0,35
Mayıs	50,0	59,2	42,3	49,3	33,7	9,6	5,5	7,66	7,14	16,53	-2,46
Haziran	50,3	56,8	44,5	46,8	29,6	10,5	4,2	12,52	2,89	17,03	-1,86
Temmuz	52,4	52,3	44,8	45,9	25,6	9,4	4,2	14,34	2,08	18,41	-3,75
Ağustos	53,7	48,9	46,9	43,9	22,7	10,5	4,3	12,32	3,72	14,67	-1,04
Eylül	54,4	43,9	62,9	40,9	19,1	12,5	4,3	11,19	5,02	12,49	0,47
Ekim	55,2	41,4	73,8	36,1	15,1	15,4	2,5	10,94	4,41	13,29	0,29
Kasım	56,3	39,1	81,1	32,8	16,2	14,4	1,6	11,67	5,65	12,25	1,51
Aralık	62,9	32,7	88,6	30,8	13,9	13,8	2,6	11,58	5,94	8,11	

KONYA TİCARET ODASI TÜKETİCİ FİYATLARI AYLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	5,9	9,6	2,1	1,3	2,1	0,6	0,8	0,9	0,56	0,64	0,02
Şubat	3,4	5,1	6,2	4,1	3,9	0,5	0,6	1,5	0,64	1,33	0,57
Mart	4,6	2,6	8,3	1,1	1,3	0,9	0,8	0,2	0,8	1,85	-0,45
Nisan	6,4	3,3	8,5	2,2	1,4	0,1	0,4	0,6	1,1	1,88	0,32
Mayıs	3,9	1,5	9,6	1,8	0,3	0,0	0,4	0,3	0,92	1,73	-0,50
Haziran	4,5	2,0	4,6	1,5	1,4	1,2	-0,6	1,2	1,2	1,62	0,35
Temmuz	5,5	1,7	5,7	3,4	0,0	0,4	0,4	1,2	0,69	1,10	0,61
Ağustos	4,3	2,7	3,6	3,0	0,3	0,8	0,5	2,64	0,63	0,71	1,54
Eylül	5,9	2,8	3,9	2,6	1,0	1,2	0,4	1,6	0,6	1,88	0,84
Ekim	4,4	4,5	3,7	1,8	-0,5	1,6	1,8	0,5	1,5	0,22	1,83
Kasım	4,9	1,9	6,7	1,9	0,7	0,8	0,5	0,1	0,07	0,72	1,29
Aralık	3,9	3,6	2,1	0,8	0,2	1	0,6	1,1	0,84	0,15	0,25

KONYA TİCARET ODASI TÜKETİCİ FİYATLARI YILLIK ENDEKSİ

AYLAR	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Ocak	61,2	79,8	38,7	82,2	27,9	10,8	9,8	7,03	11,41	10,32	13,59
Şubat	61,5	82,2	40,1	76,6	30,2	7,2	9,7	7,9	10,73	11,18	12,50
Mart	61,9	79,5	47,3	69,4	30,1	7,1	9,5	7,2	11,1	12,38	9,95
Nisan	67,5	74,8	54,3	59,1	29,6	5,5	10,1	7,3	11,5	13,47	8,49
Mayıs	67,4	70,3	68,1	48,7	26,0	5,7	10,2	7,3	12,2	15,01	6,20
Haziran	67,4	66,6	70,0	42,8	27,3	5,4	8,6	9,4	12,4	15,55	4,92
Temmuz	68,3	60,8	76,0	39,2	22,2	7,2	7,9	9,9	11,2	16,14	4,44
Ağustos	67,7	58,2	77,6	38,8	19,9	5,8	8,5	11,87	9,85	15,00	5,05
Eylül	71,5	53,9	79,6	35,6	18,2	6,8	7,8	13,0	8,7	17,14	3,80
Ekim	71,1	53,4	78,7	34,4	15,7	8,6	7,8	11,4	9,8	15,23	5,59
Kasım	71,3	48,7	86,8	28,7	14,1	9,6	7,2	11,1	10,4	15,21	6,20
Aralık	72,5	48,2	83,9	26,9	13,2	9,4	7,2	11,7	9,60	14,45	6,20

Ayın Son Günü İtibariyle Döviz Kurları

	ABD Doları	Alman Markı	Fransız Frangı	İngiliz Sterlini
1995	574,00	133,15	76,08	826,56
1996	755,90	387,95	117,15	1.109,28
1997	1.018,35	638,65	188,30	1.892,60
1998	1.813,02	1.002,86	299,92	3.276,12
1999	2.311,37	1.364,45	399,06	3.730,54
2000	2.927,13	1.947,53	573,10	5.612,78
2001	5.074,83	3.339,81	978,28	9.482,32
2002	8.555,85	5.302,66	1.656,46	12.967,84
2003	14.458,03	8.347,59	2.458,64	21.370,40
1994	38.867,00	24.924,00	7.239,00	60.453,00
1995	61.054,00	42.600,00	12.439,00	94.952,00
1996	106.662,00	68.579,00	20.332,00	179.766,00
1997	204.750,00	144.240,00	34.120,00	338.870,00
1998	312.720,00	187.340,00	55.843,00	522.790,00
1999	504.098,00	277.169,00	82.642,00	872.501,00
2000	669.967,00	316.481,00	94.363,00	991.085,00
2001	1.439.587,00	648.377,00	193.328,00	2.081.497,00
	ABD Doları	Euro	İsviçre Frangı	İngiliz Sterlini
2002	1.639.745,00	1.718.945,00	1.180.579,00	2.640.243,00
2003	1.393.278,00	1.757.480,00	1.125.526,00	2.485.862,00
2004	1.336.300,00	1.823.300,00	1.179.600,00	2.579.300,00
2005	1.341,8	1.587,5	1.018,8	2.312,1
2006	1.405,6	1.851,5	1.500,3	2.756,9
2007	1.413,5	1.829,6	1.125,5	2.760,9
2008	1.413,0	1.864,6	1.154,0	2.764,4
2009	1.380,1	1.838,3	1.129,6	2.701,7
2010	1.360,7	1.851,7	1.123,9	2.710,6
2011	1.316,6	1.770,5	1.072,7	2.601,2
2012	1.304,6	1.758,5	1.059,9	2.612,6

	ABD Doları	Euro	İsviçre Frangı	İngiliz Sterlini
7	1.2746	1.7473	1.0562	2.5860
8	1.2914	1.7658	1.0707	2.6055
9	1.2048	1.7086	1.0277	2.4439
10	1.1716	1.6925	1.0088	2.4273
11	1.1715	1.7295	1.0444	2.4209
12	1.1593	1.7060	1.0284	2.3215
2008-1	1.1680	1.7357	1.0785	2.3225
2	1.1906	1.8098	1.1351	2.3621
3	1.3064	2.0643	1.3121	2.5934
4	1.2849	1.9994	1.2364	2.5272
5	1.2067	1.8706	1.1476	2.3600
6	1.2186	1.9248	1.1962	2.4283
7	1.1564	1.8055	1.1024	2.2898
8	1.1746	1.7314	1.0699	2.1482
9	1.2316	1.7978	1.1301	2.2631
10	1.5878	1.9968	1.3625	2.5381
11	1.5624	2.0039	1.2926	2.3989
12	1.5218	2.1435	1.4309	2.2221
2009-1	1.6345	2.1027	1.4108	2.3346
2	1.6955	2.1463	1.4445	2.4087
3	1.6682	2.2163	1.4585	2.3826
4	1.5786	2.1032	1.3908	2.3459
5	1.5345	2.1555	1.4219	2.4693
6	1.5247	2.1523	1.4090	2.5348
7	1.4691	2.0735	1.3505	2.4304
8	1.4956	2.1358	1.4064	2.4221
9	1.4770	2.1611	1.4285	2.3734
10	1.4826	2.1977	1.4516	2.4515
11	1.4825	2.2297	1.4752	2.4785

Mehmet Özkendirci Giziyor...

mozkendirci@selcuk.edu.tr

BÖLÜCÜLER İŞ BAŞINDA

KONYA METRO TURİZM

'Taşıdığımız önemin farkındayız'

Konuğumuzsunuz...

0332 **265 00 40** 10 hat

www.metroturizm.com.tr

**Kesintisiz
İnternet**

**Uydu
yayını**

444 34 55